

14

16

18

37

Bloški korak

glasilo občine Bloke
januar 2007
letnik 8 | številka 1
cena: brezplačno | € 2

Foto: Rok Žgajnar

Praznujemo

Dogodek božične noči je edinstven dogodek v človeški zgodovini, ki je bil že stoletja prej napovedan v judovskih prerokbah, ki se je uresničil za vse človeštvo. Gotovo sta Marija in Jožef pričakovala, da se bo Jezus rodil v domači hiši, toda ukaz rimskega cesarja Avgusta, da se morajo vsi prebivalci popisati, je moral izpolniti tudi Jožef in tako se je zgodilo, da je Marija rodila Jezusa v preprosti in skromni votlini sredi noči izven mesta Betlehem, ker zanju v mestu ni bilo prostora. Najbrž se nihče ni hotel sredi noči ukvarjati z mladim možem in ženo v visoki nosečnosti. Ko bi takrat prebivalci Betlehema vedeli, koga so zavrnili.

Dogodek božične noči dokončno osvetljuje usodo človeštva in vsakega izmed nas. V tej luči odkrivamo, kako je nekaj velikega in enkratnega biti človek, ki je krona stvarstva. Bog je postal človeku blizu. Z nami se je solidariziral, nase je sprejel vso človeško nebogljenoost že v začetku, ko se je rodil v skromnosti in revščini. S svojim rojstvom vsakega, ki se ga v veri in ljubezni oklene, povzdigne v nadnaravno luč in mu podari nepredstavljivo dostojanstvo prihodnjega življenja v nebesih, od koder je Jezus prišel v naš prostor in čas.

Kdo ne bi sprejel obljube prihodnje nesmrtnosti, katere ključ za odprtje svetih vrat v večnost ob koncu zemeljskega življenja simbolno prinašajo trije modri kralji z Vzhoda, ki novorojenemu Jezusu v Betlehemu poklanjajo pomenljiva darila, ki predstavljajo tri glavne božje kreposti in človekove vrednote: zlato – vera (kdor ima vero ima zaklad), kadilo – upanje (ko se kadilo prižge v ognju, je kot hvalna daritev in prošnja Bogu) in mira – ljubezen (redka dragocena dišava, ki deluje kot blag in prijeten vonj).

To so sveta orodja na poti našega življenja, da bomo vero, upanje in ljubezen delili z drugimi, da bomo znali večkrat izstopiti iz toplote naših domov in malega Jezusa (ki se ni rodil v toplem domu, ampak v hladni in skromni votlini) poiskati porazgubljenega v hladu naših mest ali skritega v srcih osamljenih in ostarelih, v ljudeh, ponižanih zaradi revščine, preizkušanih v boleznih ali v drugih bolečinah tega sveta. Tako lahko postanemo tudi mi kralji dobrote v človeških srcih in modri v božjih očeh.

Vsem bralkam in bralcem Bloškega koraka iskreno voščim blagoslovljene božične praznike in vse dobro v novem letu!

Lojze Hostnik

Z razprtimi jadri v nov mandat

LOKALNE VOLITVE SO ZA NAMI. NA BLOKAH SMO VOLIVCI PONOVO ZAUPALI VODENJE OBČINE DOSEDANJEMU ŽUPANU. PA TUDI VOLITVE SVETNIKOV NISO PRINESLE VEČJIH SPREMEMB. V NAŠEM UREDNIŠTVU PA SMO VSEM, KI SO DOBILI MANDAT ZA NASLEDNJA ŠTIRI LETA, POSTAVILI NASLEDNJE VPRAŠANJE: »GOTOVO SO BLOKE V ZADNJIH ŠTIRIH LETIH, ODKAR IMAMO SVOJO OBČINO, IZREDNO NAPREDOVALE. NAŠA UVODNIČARKA PA JE V ZADNJI ŠTEVILKI BLOŠKEGA KORAKA UGOTAVLJALA DEJSTVO, DA ŠTEVILO ŠOLOOBVEZNIH OTROK STRAHOVITO PADA. ZARADI TEGA VAS PROSIMO, DA ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO NAŠEGA ČASOPISA NAPIŠETE PREDSTAVITVENI ČLANEK, V KATEREM BOSTE PREDSTAVILI KONKRETNE PREDLOGE, KI JIH BOSTE SKUŠALI URESNIČITI, KAKO NAJ BLOKE POSTANEJO PRIJAZNEJŠE DO MLADIH DRUŽIN, OZIROMA KAKO ZAUSTAVITI NEGATIVNE DEMOGRAFSKE TRENDE.« POVABILU SO SE ODZVALI ŽUPAN IN VSI SVETNIKI TER VAM V NADALJEVANJU VSA BESEDILA POSREDUJEMO. (STANE KORENJAK)

Občina bo tudi v naslednjem obdobju glavni nosilec razvoja na Blokah

VOLITVE SO ZA NAMI, NAS PA ZOPET ČAKAJO PRIZADEVANJA ZA BOLJŠI JUTRI. V PRETEKLIH DVEH MESECIH SE JE VELIKO GOVORIL IN PISALO O USPEHIH IN NEUSPEHIH NA LOKALNEM NIVOJU V PRETEKLEM ŠTIRILETNEM OBDOBJU. ŠTEVILNI KANDIDATI ZA ŽUPANE IN OBČINSKE SVETNIKE SO PREPRIČEVALI VOLIVCE, DA JE LE NJIHOV PROGRAM OZIROMA POGLED NA BODOČI RAZVOJ USTREZEN.

Jože Doles

Predvolilni utrip je zaznamoval tudi področje naše občine. V primerjavi z drugimi občinami pa so bila predvolilna dogajanja bolj umirjena, kot v veliki večini drugih okolij. Politične stranke in nestranske liste na Blokah so predstavile svoje programe, iz katerih bi bilo možno povzeti, da večjih pripomb na naše delo v preteklem obdobju ni bilo. Zelo podoben je bil tudi njihov pogled na našo razvojno pot v naslednjem štiriletnem obdobju. Velika večina kandidatov in volivcev je mnenja, da je potrebno vztrajati na načrtani poti.

Seveda pa bo potrebno nekaterim področjem posvetiti več pozornosti in energije kot do sedaj.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil tudi vsem, ki ste oddali svoj glas za mojo potrditev za mesto župana občine Bloke. Zagotavljam vam, da bom tudi v naslednjem štiriletnem obdobju z veliko vnmemo skrbel za vsestranski napredek in blagostanje vseh Bločanov.

V osmih letih se je na Blokah marsikaj spremenilo na bolje.

Številni uspešno izvedeni projekti na celotnem področju občine Bloke so pomembno izboljšali življenjske pogoje tudi v najbolj oddaljenih naseljih Bloške planote. Strategija, da poskrbimo za enakomeren razvoj infrastrukture na vsem

področju, se je potrdila kot pravilna. Na tej osnovi smo uspeli zaustaviti negativne demografske trende. Čeprav je nekaterim naseljem pred leti grozila celo izpraznitev, lahko danes z veseljem ugotovimo, da se število prebivalcev celo povečuje. Od začetka leta 2000 do sredine leta 2006 beležimo namreč povečanje števila prebivalcev za 85, oziroma skoraj za 6 %. Gibanje števila prebivalcev na Blokah od 1. 1. 2000 do 30. 6. 2006 po podatkih Statističnega urada RS prikazuje spodnja tabela:

Leto	Število prebivalcev
1. 1. 2000	1586
1. 1. 2001	1571
1. 1. 2002	1582
1. 1. 2003	1606
1. 1. 2004	1605
1. 1. 2005	1617
1. 1. 2006	1632
30. 6. 2006	1653

Navedeno povečanje števila prebivalcev na Blokah pa žal ni posledica večjega števila novorojenih otrok oziroma t. i. naravnega prirastka, ampak predvsem manjšega izseljevanja Bločanov, oziroma priseljevanja prebivalcev iz drugih okolij na Bloke.

Iz navedenega lahko utemeljeno sklepamo, da je življenje na Blokah v zadnjih letih postalo prijaznejše, kar je posledica tega, da smo s številnimi uspešno izvedenimi projekti poskrbeli za izboljšanje življenjskih pogojev na področju celotne občine.

Zelo zgovorna je tudi analiza o številu izdanih gradbenih dovoljenj za izgradnjo novih stanovanjskih hiš na področju občine Bloke v letih od 1999 do 2006, ki jo prikazujemo v tabeli (na desni).

Iz prikazanih podatkov je moč ugotoviti, da je gradnja novih stanovanjskih hiš na Blokah v zadnjem obdobju v velikem porastu. Analize številnih analitikov dokazujejo, da je število preb-

Leto	Št. izdanih gradbenih dovoljenj
1999	2
2000	2
2001	3
2002	2
2003	6
2004	6
2005	5
2006	10

ivalcev oziroma število novorojenih otrok v tesni povezanosti s številom novih stanovanj. Na podlagi te ugotovitve bi lahko sklepali, da nas čakajo boljši časi!

Podrobna analiza izdanih gradbenih dovoljenj za gradnjo novih stanovanjskih hiš kaže, da je bila gradnja razpršena na celotnem ozemlju Bloške planote, saj so se novogradnje izvajale kar v 16 naseljih. Največ gradenj beležimo v naselju Volčje (6), Nova vas (4) ter naseljih Topol, Ravnik, Velike Bloke in Ravne (3).

In kakšen je položaj na področju rojstva otrok?

Stanje je slabše, kot si želimo. Negativen trend števila rojstev je značilen za vso Evropo. Seveda tudi Slovenija v tem ni nobena izjema, popolnoma logično je zato moč sklepati, da je tako tudi na Blokah. Na negativne demografske trende je v prejšnjem glasilu Bloški korak opozorila tudi ravnateljica Osnovne šole v Novi vasi ga. Milena Mišič.

Na občini Bloke smo tudi za število novorojenih otrok poiskali statistične podatke. Analiza kaže, da je bilo na Blokah v letih od 1991 do 1997 rojenih v povprečju okrog 20 otrok. Število novorojenih otrok pa je leta 1998 padlo na 11 in se v naslednjih letih do vključno leta 2006 ustalilo na povprečju 12 otrok. Ti podatki vsekakor niso vzpodbudni. Res pa je, da podatki niso slabši od stanja, ki je prisotno tudi v drugih področjih Slovenije in širše Evrope.

Kaj za zaustavitev negativnih demografskih trendov lahko naredimo na lokalnem nivoju?

Menim, da občina skupaj z ostalimi nosilci razvoja v kraju lahko vpliva na demografske trende predvsem z ustvarjanjem ugodnih življenjskih pogojev za bivanje in delo in sicer na več načinov. Med pomembnejše vplive lahko uvrstimo hitrejši razvoj komunalne infrastrukture, zagotovitev zadostnega števila zazidljivih zemljišč, zagotavljanje zadostnega števila delovnih mest ter dvig kvalitete

šolstva, zdravstva in drugih storitev družbenega standarda. Prepričan sem, da smo na Blokah v preteklih letih naredili bistveni napredek na vseh naštetih področjih. Seveda pa stanje ni nikoli tako dobro, da ne bi moglo biti še bolje.

V naslednjih letih bo zato potrebno izkoristiti vse razpoložljive moči s ciljem nenehnega izboljševanja življenjskih in delovnih pogojev na Blokah. Nadaljevali bomo z izboljševanjem komunalne infrastrukture, s poudarkom na zagotavljanju kvalitetne pitne vode in izgradnji čistilnih naprav.

Še več energije bo potrebno usmeriti v iskanje zadostnega števila razpoložljivih gradbenih zemljišč. Ob tem pa je potrebno poudariti, da smo na občini Bloke že pred leti uspeli spremeniti prostorski plan, v katerem smo dosegli veliko povečanje zazidljivih zemljišč za več kot 35% in sicer v vseh naseljih Bloške planote! Iskanci gradbenih parcel pa kljub navedenemu povečanju zazidljivosti pogosto naletijo na nepremostljive težave in sicer zaradi nezmožnosti pridobitve lastništva. In prav tu je iskati ustrezne rešitve. Mnogi namreč še vedno povezujejo problem lastništva s problemom zazidljivosti. Lokalna skupnost je namreč zadolžena za izdelave prostorskih planov, pri reševanju lastništva pa je pogosto popolnoma nemočna. Za povečanje te ponudbe pa bo potrebno vzpodbuditi tudi promet nepremičnin, ki so trenutno v privatni lasti. Omenjene vzpodbude pa so v tesni povezavi s prodajnimi cenami, kar z drugimi besedami pomeni, da bi večja ponudba oziroma povpraševanje pomenila podražitev zemljišč. Kljub tem težavam si bomo na občini Bloke še naprej prizadevali za zagotovitev ustrezne ponudbe gradbenih parcel, predvsem v naselju Nova vas in Velike Bloke. Z zadovoljstvom lahko povem, da že potekajo aktivnosti, na podlagi katerih bo občina Bloke v naslednjem letu ponudila v prodajo večje število gradbenih parcel v Novi vasi. Intenzivni pogovori potekajo tudi v smeri pridobitve dodatnih zemljišč, ki so trenutno v družbeni lasti, vendar o roku pridobitve tega lastništva zaenkrat ne moremo posredovati konkretnih informacij.

Zelo pomembna naloga lokalne skupnosti je tudi zagotovitev ustrezne ponudbe zazidljivih zemljišč za potrebe širitve industrije in obrti. Trenutno potekajo intenzivni pogovori s ciljem pridobitve lastništva vojaškega kompleksa v Velikih Blokah, ki bo namenjen za te potrebe. Rešitev tega problema se pričakuje v bližnji prihodnosti. Z zagotovitvijo teh zemljišč bi posledično v prihodnosti lahko zagotovili tudi večjo ponudbo novih delovnih mest. Ob tem pa je potrebno poudariti, da na področju Bloške planote kot tudi celotne Notranjsko-kraške regije že do sedaj beležimo najnižjo stopnjo brezposelnosti v Sloveniji.

Poleg navedenih aktivnosti si bomo na občini Bloke tudi v bodoče prizadevali za izboljšanje prostorskih in materialnih pogojev za delovanje dejavnosti vseh zavodov in društev. Že v prejšnjem glasilu sem napovedal, da bomo nadaljevali s posodobitvami splošne in šolske knjižnice, šole,

Rezultati lokalnih volitev

DNE 22. 10. 2006 SO POTEKALE LOKALNE VOLITVE TUDI NA BLOKAH.

Število volilnih upravičencev:	1330
Skupaj glasovalo po imeniku:	874
Število neveljavnih glasov:	111
Glasovalo s potrdilom:	0
Volilna udeležba (skupaj):	65,71 %

Uradni rezultati volitev županov:

Mesto	Kandidat	Ime liste/predlagatelja	Št. glasov
1.	Jože Doles	Koalicija strank SDS, N.Si, SLS	763

Uradni rezultati volitev v občinski svet:

Mesto	Kandidat	Ime liste/predlagatelja	Št. glasov
1.	Olga Doles	Slovenska ljudska stranka	356
2.	Jožef Mulc	Romana Sajevec in skupina volivcev	345
3.	Alojzij Mazij	Liberalna demokracija slovenije	311
4.	Marija Žgajnar	Slovenska demokratska stranka	290
5.	Iztok Škrlj	LP Mateja Zabukovca in skupine volivcev	286
6.	France Dobravec	Nova slovenija - krščanska ljudska stranka	266
7.	Ivan Lah	LP Mateja Zabukovca in skupine volivcev	252
8.	Emil Zabukovec	LP Mateja Zabukovca in skupine volivcev	241
9.	Jožef Rot	Slovenska demokratska stranka	236
10.	Jože Lavrič Cascio	Romana Sajevec in skupina volivcev	189
11.	Rok Korenjak	Nova slovenija - krščanska ljudska stranka	181
12.	Zvonko Govednik	Slovenska ljudska stranka	176
13.	Janez Košir	Slovenska demokratska stranka	160
14.	Primož Oražem	Mladi za Bloke	159
15.	Katja Lah	Mladi za Bloke	148
16.	Ervin Kraševac	Mladi za Bloke	143
17.	Miroslav Doles	Liberalna demokracija slovenije	142
18.	Janez Širaj	Liberalna demokracija slovenije	141
18.	Barbara Zgonc	Nova slovenija - krščanska ljudska stranka	141
20.	Franc Rot	Romana Sajevec in skupina volivcev	131
21.	Milan Modic	LP Mateja Zabukovca in skupine volivcev	125
22.	Stanka Rebec	Socialni demokrati	115
23.	Nataša Širaj	Slovenska demokratska stranka	114
24.	Matej Kljun	Socialni demokrati	112
25.	Milena Škrabec	Liberalna demokracija slovenije	86
26.	Polona Šivec	Romana Sajevec in skupina volivcev	84
27.	Jožef Obreza	Romana Sajevec in skupina volivcev	76
28.	Andreja Modic	LP Mateja Zabukovca in skupine volivcev	70
29.	Bor Zgonc	Slovenska ljudska stranka	62
30.	Barbara Brus	Romana Sajevec in skupina volivcev	41
31.	Darko Žagar	Romana Sajevec in skupina volivcev	37

Izvoljenih je prvih 7 kandidatov

telovadnice itd. V sodelovanju z drugimi nosilci dejavnosti si bomo prizadevali tudi za izboljšanje ponudbe poštinih in telekomunikacijskih storitev ter drugih storitev splošnega družbenega standarda.

Ali z izboljšanjem življenjskih pogojev lahko vplivamo na odločitve mladih, da bi ustvarjanje družine z večjim številom otrok postala prioriteta življenjska vrednota?

S problemom nizke rodnosti se uk-

varjajo številne vladne in nevladne organizacije. Enotnega odgovora na to vprašanje pa do sedaj nismo našli. Vsekakor pa je jasno, da višji nivo osebnega in družbenega standarda ne pomeni, da bomo zato imeli tudi višjo rodnost. Praviloma imajo v državah z najvišjim standardom najnižjo rodnost. V nenehnem pehanju za višji osebni standard ter ustrezen položaj v družbi je družina z večjim številom otrok postala ovira. Ves razviti svet se sooča s

krizo življenjskih vrednot, ki se je razširila med mladimi.

Za rešitev te problematike bo poleg izboljšav na lokalnem nivoju potrebno narediti tudi številne sistemske rešitve na nivoju države pri financiranju šolstva in otroškega varstva, delovne zakonodaje za zaščito nosečnic ter mladih mamic itd. Mnogo več pa bo potrebno storiti tudi v smeri, da bi družina kot osnovna celica vsake družbe zopet

postala najpomembnejša vrednota mladih. V ta prizadevanja pa bo potrebno poleg vladnih institucij vključiti tudi medije, cerkev, šole, svojo vlogo bodo morali odigrati tudi starši.

Dovolite mi, da na koncu vsem zaželim mirne in prijetne božične praznike, v novem letu pa naj vas spremlja sreča, zdravje in osebno zadovoljstvo.

Župan Jože Doles

Novim izzivom naproti

ZA NAMI SO LOKALNE VOLITVE IN NOVO IZVOLJENI OBČINSKI SVET Z ŽUPANOM NA ČELU JE ŽE ZAČEL Z DELOM. ZBRALI SMO SE NA PRVI KONSTITUTIVNI SEJI IN VERJAMEM, DA BOMO KONSTRUKTIVNO, Z VELIKO DELOVNE VNEME, VOLJE, ZNANJEM IN IZKUŠNJAMI NAREDILI ČIM VEČ V DOBRO VSEH OBČANOV IN OBČANK OBČINE BLOKE. OB TEJ PRILOŽNOSTI HVALA VSEM, KI STE MI NA VOLITVAH IZKAZALI ZAUPANJE. TO MI POMENI VELIKO ODGOVORNOST ZA DELO V OBČINSKEM SVETU IN KOMISIJAH SKOZI CELOTNO MANDATNO OBDOBJE.

Olga Doles

Ko se ozremo nazaj, lahko ugotovimo, da je občina kot celota doživela velik napredek tako na infrastrukturnem kot širšem družbenem področju. Možnosti za nadaljnji razvoj in aktualni družbeni problemi pa nam narekujejo smernice za nadaljnje delo za skupno dobro

nas vseh.

Zadnje mesece je tako na državnem kot tudi lokalnem nivoju aktualna problematika rodnosti in hkrati problematika staranja prebivalstva. Ugotovimo lahko, da je to problem celotnega razvitega za-

hodnega sveta in se z njim že dalj časa srečujejo in ukvarjajo strokovnjaki raznih področji, tako ekonomisti, politiki, demografi, sociologi in psihologi.

Kje so vzroki? Kaj lahko naredimo kot skupnost, kaj lahko naredimo kot posamezniki, da bi se trendi rodnosti obrnili na bolje? To so poglobljena vprašanja, na katera ni enostavnega, enotnega in učinkovitega odgovora. Vsekakor mora pri tem odigrati svojo vlogo država s svojim ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve z ustrežno zakonodajo za zaščito mladih mater pri zaposlovanju, ustreznim nadomestilom za čas porodniškega in starševskega dopusta, ustreznim dodatkom za družine z več otroki. Prav pa je, da iščemo rešitve tudi na lokalnem nivoju. Naloga občine kot širše družbene skupnosti in gospodarskih subjektov v občini je vsekakor zagotavljanje ekonomskih pogojev za življenje mladih družin. Tukaj bi poudarila možnosti zaposlovanja mladih, ponudbo stanovanj ali zazidljivih parcel za gradnjo, ustrežno institucionalno varstvo otrok ter otrokom in staršem prijazno osnovno šolo.

Toda to so le ekonomski pogoji za ustvarjanje in življenje mladih družin, kar pa še zdaleč ni dovolj. Ob tem se mi poraja vprašanje: Kam na lestvico vrednot bi se v današnjem času uvrstila družina? Vse bolj sem prepričana, da v današnjem hitrem tempu življenja, pehanjem za materialnimi dobrinami in kariero na poklicnem področju družina vse bolj izgublja na pomenu. Vsi, tako starši, vrtec, šola, cerkev, mediji bi morali delati na tem, da se družini vrne mesto na lestvici vrednot. Mladi morajo čutiti, da je družina osnovna celica družbe, da se v njej počutijo varni, sprejeti, da si sami zaželijo ustvariti družino, roditi zaželjene otroke in v njih videti smisel življenja. Kajti ni prijetnejšega občutka po napornem delu kot je nedolžen, iskren pogled otroka, ki ti pove, da te potrebuje, da te ima rad.

Pred nami so božični prazniki, največji praznik družine in priložnost, da o tem razmišljamo in se pogovarjamo.

Preživite praznike spokojno v krogu svojih najdražjih in vse lepo v prihajajočem letu vam želim.

Olga Doles

Za razvoj podeželja gre

V DRUGEM MANDATU IZVOLITVE ZA OBČINSKEGA SVETNIKA OBČINE BLOKE SE BOM ZAVZEMAL ZA ČIMPREJŠNJE DOKONČANJE ŽE ZAČETIH PROJEKTOV IN PRIKLOP VSEH VASI NA BLOKAH NA CENTRALNI VO-DOVOD, DA SE VSEM OBČANOM ZAGOTOVI KAKOVOSTNO PITNO VODO IN BOLJŠE POGOJE ZA ŽIVLJENJE.

Precej truda pa bo treba vložiti v vključevanje razvoja in učinkovitega črpanja in rabo evropskih proračunskih sredstev, ki so namenjena za razvoj podeželja v novem finančnem načrtu oz. obdobju 2007 – 2013 v Sloveniji. Mogoče se nekatere naše politične

stranke premalo zavedajo pomembnosti kmetijske – podeželske strategije razvoja kmetij in njihovega približevanja evropskemu povprečju, kajti zavedati se moramo, da je na Blokah še vedno precej kmečkih gospodarstev, katera ljudem omogočajo del preživetja.

Ivan Lah

Tretji mandat

TUDI SAM SEM, ZAHVALJUJOČ VOLIVCEM, ŽE TRETJIČ V OBČINSKEM SVETU. TAKO AKTIVNO SPREMLJAM RAZVOJ BLOK IN GA, KOLIKOR JE V MOČI SVETNIKOV, TUDI SOOBLIKUJEM.

Alojz Mazij

Že v predstavitvi za volitve sem izpostavil potrebo po utrditvi položaja občinskega sveta in njegovih komisij, ki bodo v tem mandatu razširjene, v središče predstavljanja, izmenjave razvojnih idej in pogledov ter sprejemanje najboljših odločitev. Občinska uprava z županom na čelu bo zastavljene plane izvrševala. Upam, da bo število sej večje kot nujni minimum, kar je bila dosedanja slaba praksa.

Delitve »mi koalicija, vi opozicija« ob tem niso potrebne in temu smo se tudi do sedaj izognili.

Če so bili do sedaj osnovni komunalni problemi, predvsem prometnice, so pred nami novi izzivi npr. informacijske ceste.

Živimo v regiji, ki je dovolj blizu prometnih žil in središč, kjer brezposelnosti skoraj ni, po dohodkih na prebivalca smo v slovenskem povprečju.

Dovolj razlogov za realni optimizem, ki ga tudi v uvodnikih Bloškega koraka kar nekako pogrešam.

Cela Evropa, Slovenija in tudi naša

občina se sooča s problemom staranja prebivalstva. V našem ožjem okolju ni problem nič manjši pa tudi večji ne kot sicer. Potoki črnila opisujejo ta problem, padajo ministri. Preoptimistično bi bilo misliti, da lahko mi kot mala skupnost to stanje korenito zasukamo. Gre za seštevke nešteti osebni odločitve, vrednostnih predstav in ostalih vplivov. Pa vendar velja, da je prebivalstvena politika tudi javna zadeva.

Napravimo torej Bloke v možnih okvirih bolj zanimive za nastanitev novih družin Bločanov pa tudi drugih naseljencev, saj je menda jasno, da mora Slovenija povabiti prišleke od drugod. Tudi tu bomo morali izkazati svojo konkurenčnost. Nekaj možnosti imamo.

Upam, da bodo ob koncu mandata opuščena stanovanja v Velikih Blokah zasedena, področje vojašnic urejeno in center Nove vasi renoviran in v funkciji.

Odprimo torej prostor novim idejam.

Alojz Mazij, občinski svetnik

Zato bo treba slediti ukrepom, ki jih ponuja EU in izkoristiti finančna sredstva, ki bodo v naslednjem obdobju na razpolago. Največ možnosti za pridobitev teh sredstev vidim v ukrepih, kot so:

- prenos kmetij na mlajše gospodarje,
- razvoj dopolnilnih dejavnosti na podeželju,
- povečan delež integrirane in EKO proizvodnje,
- nujno pa je tudi posodabljanje kmetij s tehnološko prenovo.

Za vse to pa je treba slediti razpisom in upam, da bodo projekti pripravljeni razumljivo in poenostavljeno ter da bomo teh sredstev deležni tudi v občini BLOKE in seveda tudi bloški kmetje.

S tem bi preprečili demografsko ogroženost Bloške planote, marsikatera kmetija bi se obnovila in posodobila, občina Bloke pa bi dobila kakšnega novega občana. Saj vsi vemo, da za otroke si je treba »čas vzeti« in dobre kmečke hrane se najest.

Občinski svetnik Ivan Lah

Umirjanje prometa

Stane Korenjak

Cesta Nova vas Velike Bloke je bila prva lokalna bloška cesta, ki je dobila asfaltno prevleko že v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Za ureditev te ceste si je mnogo prizadeval narodni heroj Stane Semič Daki, ki je nekako uspel zlobirati, da je vojska prevzela izvajanje gradbenih del. Daki si je seveda to cesto zamislil ravno kot puškino cev, vendar je bila tista mehanizacija mnogo preslaba in še kvarila se je neprestano, da bi to bilo mogoče. Tam pri kapelici je ostalo malo griča in tudi malo ovinka, ko se je asfaltirala.

Takšna je služila prometu več kot dvajset let. Toda sedaj imamo svojo občino, ki je v kratkem času delovanja zmodernizirala in asfaltirala kilometre in kilometre bloških cest. Če ima že vsaka vas asfalt, je prav, da tudi tisti grič pri kapelici odbijemo, si je najbrž mislil cestarski lobij. V imenu večje varnosti pešcev, kolesarjev, kotalkarjev in drugih rekreativcev, ki jih je ta cesta polna, je potrebno povečati preglednost ceste in odsekati grič.

Rečeno storjeno.

Zdaj pa se pojavi nova težava. Na mestu, kjer je bil prej grič, je sedaj neki nepotrební ovinek in obstoja nevarnost, da bo nekdo ob dežju ali ledu zletel s ceste. Seveda ga bo potrebno čim prej poravnati.

Kot je ugotovljeno, se je cesta modernizirala zaradi večje varnosti pešcev, kolesarjev, kotalkarjev.

Pa je temu res tako?

Po tej cesti so do sedaj vozniki vozili tam okrog 100 km na uro ali malo več. Ker bo sedaj preglednost večja, bo seveda tudi potovalna hitrost kakšnih 120 km na uro. In ko bo poravnan še ovinek, bo moč voziti tudi 140 km na uro.

Ali ni to malo čudno? Na isti prometni površini združujemo tako pešce in avtomobiliste, ki jim ponujamo hitrosti rakete. In to v imenu varnosti pešcev. Ali ste kdaj stali ob cesti, ko je mimo vas drvel avto s 140 km/uro? In povrhu vsega je za takšno cesto po prometnih predpisih maksimalna dovoljena hitrost 90 km/uro. Policija pa na odprti cesti nikoli ne kontrolira hitrosti in seveda tudi sankcionira ne. V črni kroniki policija ugotovi le, da se je smrtna nesreča zgodila zaradi neprilagojene hitrosti. In delo je opravljeno.

Seveda je cesta Nova vas – Velike Bloke potrebna modernizacije, vendar na povsem drugem mestu.

Križišče v Novi vasi je povsem neprimerno, ker so ga menda zgradili že Praslovani ter je vzrok razmeroma pogostnih prometnih nesreč. Kdo ve, zakaj se ne naroči projekt pri strokovnjakih za promet.

Na drugem koncu, kjer cesta vstopa v Velike Bloke, pa vaščani že dolgo opozarjajo na prevelike hitrosti vozil. Kar tja do srede vasi ima vsako obcestno drevo in vogal hiše svojo prometno zgodbo. Nekdo je celo predlagal ležeče policaje.

O teh problemih smo v našem časopisu že pisali. Tadej Pavlič je v drugi številki leta 2005 napisal zelo obširno razmišljanje. Spremenilo se ni pa nič. Križišče v Novi vasi je sicer od takrat dobilo talne oznake, ki jih pa vozniki praviloma spregledajo.

Material, ki se je dobil pri izkopu griča pri kapelici, se je koristno uporabil za izdelavo platoja pred mrliško vežico. Zgrozil sem se ob misli, da bi ta vzajemnost morda delovala tudi potem, ko bo vežica dana svojemu namenu.

Hitrost ubija.

Z vašimi željami in našimi obljubami v nov mandat

V ZAČETKU SE MORAM ZAHVALITI VSEM OBČANKAM IN OBČANOM, KI STE MI IZKAZALI ZAUPANJE NA ZADNJIH LOKALNIH VOLITVAH. S SVOJIMI GLASOVMI STE PRISPEVALI K MOJI IZVOLITVI IN MI S TEM NALOŽILI VELIKO ODGOVORNOST, KATERE SE DOBRO ZAVEDAM IN UPAM, DA JO BOM SKUPAJ Z VAMI USPEŠNO IZPELJAL.

Jožef Mulc

Če želimo uresničiti naše predvolilne obljube, bomo morali tesno sodelovati. Vaše predloge sem pripravljen poslušati in jih po svojih najboljših močeh posredovati na vrata, katera se lahko samo z malo dobre volje in sodelovanja udejanjijo. Veliko se gibljem med vami, zato to prednost izkoristite in mi spotoma sporočite svoje pripombe in želje. Na tem mestu vas želim seznaniti tudi s svojim osebnim stališčem projekta mrliške vežice. Projekt sem podpiral, nasprotoval pa sem lokaciji, za katero še danes menim, da je neprimerna. Mrliška vežica bi morala stati za pokopališčem, čeprav bi to mogoče pomenilo malce daljši čas izpeljave projekta.

V nadaljevanju se dotaknimo vprašanja natalitete Bločanov oziroma življenjskega prostora.

V prejšnjem mandatu sem večkrat opozarjal, da je treba na tem segmentu vložiti več truda, saj sem kot obrtnik s svojo dejavnostjo opazil, kako nam mlade družine odhajajo v druge občine. Verjetno bi bilo treba malo zmanjšati tone položenega asfalta in tisti denar vložiti v dolgoročne projekte, ki se v naravi ne vidijo tako očitno. Sama nataliteta oziroma načrtovanje skupnega življenja in družine pa sta področji kateri se ne da tako enostavno regulirati.

V preteklem mandatu me je pri

delovanju občine motilo tudi to, da smo premalokrat sedli za mizo in obravnavali trenutno situacijo delovanja občine, saj se mi je pripetilo, da kot svetnik nisem bil seznanjen s tekočim delovanjem občine, toda ne po svoji krivdi.

Sedaj pa počasi pozabimo na stare grehe in se osredotočimo na prihodnost. Začel bi pri osnovnem viru za življenje, to je voda. Širitev kvalitetnega vodovodnega omrežja in ohranjanje vseh vodnih virov, pa čeprav so ti le za tehnične namene ali ohranjanje dediščine – vaški vodnjaki, kar lahko v danem trenutku, bog ne daj, pomeni požarno vodo. Predlagal bi tudi manjšo ceno vode za kmetijska gospodarstva, katera imajo živino. Glede življenjskega prostora ljudi predlagam ureditev gradbenih parcel za individualno gradnjo, katere bi bile finančno zelo dostopne pod določenimi pogoji. Trenutno bi to pomenilo negospodarsko-ekonomsko rešitev, ampak projekcija situacije čez deset let bi verjetno pokazala pravilno odločitev.

Aktivnejše delovanje občine pri reševanju gradnje telekomunikacijskih povezav po vsej občini, saj te predstavljajo neposredno, hitro, kvalitetno, ažurno obveščanje občanov preko spletne strani, hkrati pa je kvalitetna internetna povezava veliko okno v svet in omogoča veliko poenostavljenih postopkov. Ob uporabi vseh teh mogočih pripomočkov pa človek postaja čedalje bolj »hrom«. In zato bom v prihodnosti podpiral vse projekte, kateri omogočajo zdrave, prijateljske medčloveške odnose in aktivnosti

ljudi. S tem namenom podpiram vsa društva katera imajo jasno zastavljene cilje (športnorekreacijske prireditve, kolesarjenje, tek, smučanje, aerobika, družinska rekreacija, pa čeprav bo treba odpreti skrbno varovan oder telovadnice in poskrbeti za animatorja). Mogoče bi bilo dobro razmisliti o gradnji nove telovadnice, staro pa uporabiti za več kulturnih in družabnih prireditev.

Iz proračunske postavke je razvidno, da občina Bloke namenja velik del finančnih sredstev za vzdrževalno-investicijska dela. Pri tem se bom zavzemal, da bi podjetja, samostojni podjetniki, kmetje, ki so registrirani na področju občine in so primerno usposobljeni, dobili delo po zakonsko določenih postopkih.

Porabljen proračunska sredstva občine Bloke naj bi se transparentno prikazala preko spletne strani občine ter občinskega glasila.

Občina Bloke naj bi posredno s svojim aktivnim delovanjem pospešila reševanje gospodarskega razvoja Blok in posredno tudi delovnih mest.

Za tako uspešno delovanje občine ste v prvi vrsti zaslužni vi občani, saj ste s svojimi pridnimi rokami in vrsto pobud, idej in delom pokazali željo po napredku Blok. Skupaj predstavljamo nepremagljivo, kvalitetno in zaupanja vredno ekipo.

Ob tej priložnosti Vam želim vesele božične praznike in srečno novo leto.

Jožef Mulc, svetnik neodvisne liste za Bloke

AVTOPREVOZNIŠTVO IN STORITVE
S TEŽKO GRADBENO MEHANIZACIJO

JOŽE MULC s.p.

Vesele božične praznike in srečno zdravo in uspehov polno novo leto 2007 Vam želim Jože Mulc.

Bloke v tretjem mandatu

VESEL SEM POVABILA GLAVNEGA UREDNIKA H KRATKI PREDSTAVITVI VIDENJA IN REŠEVANJA AKTUALNE OBČINSKE PROBLEMATIKE V NASLEDNJEM ŠTIRILETNEM MANDATNEM OBDOBJU, KI SMO GA PREJELI IZVOLJENI KANDIDATI OBČINSKEGA SVETA OBČINE BLOKE.

Iztok Škrli

Pravzaprav sem pričakoval takšno (po) vabilo že v kateri predhodnih številkih Bloškega koraka.

Kot iztočnico za prispevek se navaja enega od najpomembnejših smotrov občine Bloke in sicer demografska gibanja ali z drugo besedo vprašanje zmanjševanja števila šoloobveznih otrok, kateremu smo priča v zadnjih letih.

Kot član občinskega sveta sem z letošnjo izvolitvijo nastopil že tretji mandat. Od leta 1998, ko je bila ustanovljena občina Bloke, pa do danes, je na Blokah veliko narejenega in spremenjenega. Spremenjenega na boljše. Materialni, komunalni in infrastrukturni pogoji bivanja in življenja so bistveno drugačni kot

so bili še pred desetletjem. So boljši. Kar pa je slabšega, je neizprosno dejstvo, da smo vsi prebivalci vsako leto starejši.

Imamo obnovljeno šolo, razširjen vrtec, asfaltirane ceste do (skoraj) vseh vasi, telefon, komunikacije in številne druge rešitve, ki so nujne (pa mogoče manj vidne in manj popularne, pa vendar na plečih občine). Občina vendarle postaja prijaznejša do občanov.

Ostaja pa dejstvo, da se zmanjšuje število mladih družin in število otrok, ki naj bi napolnili in zapolnili ta novi vrtec in obnovljeno šolo ...

To ni samo problem naše občine Bloke, ampak nacionalni in tudi ev-

ropski problem, s katerim se spopadajo različne ravni in veje oblasti ter drugih institucij. Tudi pokojninska reforma je rezultanta negativnih demografskih gibanj in za nas, sedanje aktivno prebivalstvo, nič kaj dober obet za obdobje, ko bomo vstopali v tretje življenjsko obdobje. Ne bi se spuščal v vrednotenje ukrepov za povečanje rodnosti, ki so bili predmet nedavne domače ministrske krize, vendar pa je bil na moč zgovoren eden izmed kazalnikov, ki je bil v pričujočih polemikah izpostavljen in prikazan na televiziji. To je povezanost števila rojstev s številom novo izgrajenih stanovanj. Oboje v Slovenji v zadnjih petnajstih letih upada. To pomeni, da je vendarle za osnovanje družine poleg izobrazbe, službe, ostalih materialnih predpogojev in pripravljenosti za otroke tudi pomembno vprašanje KJE? Najprej štalica, potlej kravica ali obratno, najprej kravica potlej štalica; prostor je pomemben.

Občina mora v tem in prihodnjih mandatih nameniti največjo pozornost pridobitvi oziroma vzpostavitvi zazidljivih parcel. Bodisi z nakupom (odkupom), bodisi s prilagoditvami (spremembami) prostorskih aktov, tam kjer je volja in interes lastnikov zemljišč po gradnji.

Lokacija bivanja na Blokah ni tako odročna, saj se veliko število Bločanov dnevno vozi na delo v Loško dolino, Cerknico ali celo dlje. Na Novolitu v zadnjih letih povečujemo število zaposlen-

ih v obsegu približno deset novih delovnih mest na leto. Danes nas je zaposlenih vseh skupaj 160. Prostor za obrtno industrijsko širitev (območje vojašnic Vel. Bloke) bi zagotovo pomagal k razvoju in razmahu podjetništva in posledično k razvoju števila novih delovnih mest. Možnosti za spremembo negativnih demografskih trendov torej na Blokah so.

So pa izredno močno povezane s prostorom in površinami.

Zato se bom zavzemal, da dobi to vprašanje (poleg dokončanja projektov, ki so v teku) v občinskih planih potrebno prioriteto.

Turizem. Tudi to lahko postopoma prične postajati gospodarska panoga, ki pa terja resno in odgovorno delo ter vsebuje tudi tveganja, kot jih vsak resen posel.

Prvenstveno delo nas akterjev in nosilcev danes prisotnih gospodarskih panog je vsakodnevna skrb za rast in razvoj obstoječih dejavnosti.

Ob tem pa si moramo in si prizadevamo ohranjati miselno širino v prostoru in v času. To pomeni, da razmišljamo, kaj bo in kako bo jutri in pojutrišnjem.

Za konec še tole: menim, da bi morali biti občani v večji meri seznanjeni z delom občinskega sveta, uprave občine in projektov, ki se v občini izvajajo.

Iztok Škrli

Ali je na začetku 21. stoletja mogoče sodobno življenje na Blokah?

S PROBLEMOM NEGATIVNIH DEMOGRAFSKIH TRENDOV SE SOOČA CELOTNA EVROPSKA SKUPNOST. PRI ŠTEVILČNO MAJHNIH NARODIH, KOT SMO SLOVENCİ, PREDSTAVLJA TO ŠE VEČJI PROBLEM. NAJBOLJ PA JE TO OČITNO V KRAJIH, KI SO GEOGRAFSKO IN POSELITVENO NEUGODNA Z VIDIKA MISELNOSTI IN USMERITEV DANAŠNJIH DRUŽBENIH IN GOSPODARSKIH TOKOV.

Bloke so bile v preteklosti zapostavljene pri razvoju infrastrukture in posledično so capljale tudi za gospodarskim razvojem ter se soočale z odseljevanjem mladih.

V zadnji osmih letih, odkar so Bloke samostojna občina, je napredek očit. V veliki meri je urejena cestna infrastruktura, obnovljen in povečan vrtec, obnavlja se osnovna šola, obnovljena je zdravstve-

na postaja, prenovljeni so prostori mladinskega kluba, dobro je organiziran prevoz otrok v šolo, banka že nekaj časa deluje v novih prostorih, uspešno je bilo izvedeno delo pri novi vrtini, ki dolgoročno zagotavlja vir kakovostne pitne vode za potrebe celotnih Blok ..., da omenim samo nekatere aktivnosti, ki so se v preteklih letih odvijale.

Da smo na pravi poti, so potrdi-

Marija Žgajnar

li tudi izidi letošnjih lokalnih volitev, na katerih so volivke in volivci s svojimi glasovi podprli naša prizadevanja za Bloke po meri vseh, ki tukaj živimo. Tudi tistih mladih, ki še študirajo in se želijo vrniti na Bloke in si tukaj ustvariti družine.

Moje delovanje v tem mandatu je

usmerjeno v prizadevanje, da se na Blokah ustvarijo taki pogoji bivanja, ki bi zadovoljili tako materialne kot duhovne potrebe vseh, zlasti pa mladih.

Že v preteklem mandatu je bilo veliko aktivnosti namenjenih pripravi za ureditev zemljišč za individualno

stanovanjsko gradnjo. Vse kaže, da bodo lahko kmalu, kljub težavam, ponujena zazidalna zemljišča tako domačinom kot drugim zainteresiranim.

V bližnji prihodnosti bi bilo potrebno pričeti z gradnjo stanovanj, da bi mlade družine lahko hitro rešile svoje bivanjske težave.

Poiskati bo potrebno čim več možnosti za zaposlitev oz. samozaposlitev. Ker danes obstaja že kar nekaj poklicev oz. zaposlitev, za katere ni potrebno odhajati vsak dan v »službo«, ampak se lahko opravlja doma, si bom prizadevala:

-da bo šla na Blokah informacijska tehnologija v korak s časom,

-da se poišče možnosti, da bi bila v prihodnosti vsa naselja v občini opremljena z informacijsko infrastrukturo,

-da se uredi obrtno-poslovna cona,

kjer bi se lahko odvijale različne dejavnosti, od obrtnih, storitvenih, do visoko tehnoloških.

Država in EU ponujata sredstva za mnoge dejavnosti, zato bo potrebno vzpostaviti sistem informiranja občanov o posameznih razpisih (spletna stran občine Bloke, Bloški korak ...). Potem pa nuditi strokovno pomoč pri pridobivanju potrebne dokumentacije in dokazil tistim, ki bi želeli na določeni razpis kandidirati.

V prihodnje je načrtovana obnova knjižnice, kjer bodo možnosti za mnoge kulturne dejavnosti tako za otroke kot tudi za odrasle.

Obnova šolske telovadnice in ureditev dodatnih zunanjih igrišč in atletske steze, nadaljevanje urejanja rekreacijskega območja okrog Bloškega jezera, urejanje pohodnih, jahalnih, kolesarskih poti bodo bistveno povečale možnosti za

športno rekreacijske aktivnosti vseh generacij prebivalcev.

Trudila se bom, da se po vseh Blokah postavijo še dodatni kašipoti in oznake naselij in da se ekološki otoki za ločeno zbiranje odpadkov približajo tudi bolj oddaljenim vasetem.

To je samo nekaj nalog, za katere lahko poskrbi lokalna skupnost, ki naj bi pomagale mladim pri njihovi odločitvi, kje bodo živeli.

Vendar je tudi na mladih, da se zavestno odločijo, da želijo živeti na Blokah kljub temu da se bodo morali odpovedati nekaterim ugodnostim, ki jih prinaša mestno življenje, ki pa jih na drugi strani odtehta prednosti življenja na podeželju.

Da se na Blokah da živeti in marsikaj narediti, smo v preteklosti dokazali vsi tisti, ki živimo tukaj in smo vsak po svojih močeh prispevali k napredku.

Pričakujem, da si bodo tudi mladi aktivno prizadevali skupaj z nami za še boljši in lepši jutri.

Želim si, da bi se ti načrti po najboljših možnostih uresničili, da bi se v prihodnosti v Bloškem koraku pojavili članki z bolj optimističnimi podatki, kot so bili navedeni v zadnjem uvodniku.

Prepričana sem, da je na vprašanje, ki je navedeno v naslovu mogoče odgovoriti z jasnim »da«.

Ker si Bloke to zaslužijo, vse Bločanke in Bločani pa to tudi upravičeno pričakujemo.

Ob bližajočih se praznikih želim vsem prebivalcem Blok lepo praznovanje in vse dobro, v novem letu pa veliko dobre volje in izpolnitev želja in načrtov.

Marija Žgajnar

Demografija je vprašanje

NAJPREJ BI SE RAD ZAHVALIL VSEM VOLIVKAM IN VOLIVCEM ZA IZRAŽENO PODORO IN ZAUPANJE NA LOKALNIH VOLITVAH.

France Dobravec

Že takoj na začetku našega mandata uredništvo Bloškega koraka želi, da predstavimo svoje mnenje glede negativnega demografskega trenda na Blokah.

Problematika, ki zadeva upadanje števila rojstev ni nekaj novega in ni samo problem občine Bloke, temveč cele Slovenije in vse zahodne Evrope. V neki reviji sem zasledil članek s pomenljivim naslovom: »Evropa proizvaja vse, razen Evropejcev.«

Da bi se število rojstev v Sloveniji v naslednjih desetletjih povečevalo, menim, da poleg vseh material-

ih danosti (delovna mesta, stanovanja) in prebivalstvene politike (otroški dodatki, štipendije, davčne olajšave ...) za vzpodbudo natalitete potrebujemo tudi mlade, ki bodo vzgojeni iz vrednot, kot so ljubezen, zvestoba in služenje.

Žal vzori, ki jih danes dobivajo mladi preko medijev in javnega mnenja, ki jih vpeljujejo le v potrošništvo in uživaštvo, ne dajejo upanja, da bi se omenjena problematika kratkoročno izboljšala.

France Dobravec

Plačevanje okoljske dajatve

DOVOLITE NAM, DA VAS S TEM ČLANKOM SEZNANIMO Z NEKATERIMI NOVOSTMI Z OSKRBO S PITNO VODO IN OBVEZNOSTMI O PLAČEVANJU OKOLJSKE DAJATVE.

VARNA PITNA VODA NAM OMOGOČA ŽIVLJENJE IN PREDSTAVLJA ENEGA IZMED OSNOVNIH POGOJEV ZDRAVJA. ČEPRAV JE TAKO DRAGOCENA DOBRINA, JO PREPOGOSTO DOJEMAMO KOT NEKAJ DANEGA. TUDI POMEN STALNEGA NUJNEGA PREVENTIVNEGA DELOVANJA ZA ZAGOTAVLJANJE NJENE KOLIČINE IN KAKOVOSTI JE NEREDKO SPREGLEDAN.

V formalnem smislu je voda določena kot pitna z namenom uporabe: voda, namenjena pitju, kuhanju, pripravi hrane ali za druge gospodinjske namene in vsa voda, ki se uporablja v proizvodnji in prometu živil. Ustrezati mora minimalnim predpisanim zahtevam. Potrebna pa nam je še za marsikaj drugega, ne nazadnje za zabavo, kot okras, ustvarja nam razpoloženje. Pri vsakem srečanju z vodo se moramo zavedati, da je njena trenutna funkcija le del kroženja vode v naravi. Del tega kroženja poteka tudi v našem telesu, naših domovih, tovarnah ... S kroženjem voda prenaša in razširja po živem in neživem svetu tudi nevarne snovi; tako prihajamo v stik z mikroorganizmi, kemikalijami ipd.

Javne zdravstvene zahteve v zvezi s pitno vodo so: vedno, vsem, kjerkoli, zadosti, kakovostno in poceni. Za doseg te ciljev je treba oblikovati sistematičen pristop v vseh fazah od načrtovanja, zagotavljanja in spremljanja oskrbe s pitno vodo. Elemente teh načel je treba vgraditi tudi v pravne predpise.

Predpis, ki ureja kakovost pitne vode, je Pravilnik o pitni vodi. Pravilnik je usklajen z ustrezno direktivo Evropske unije. Kakovost mora biti pod stalnim nadzorom. Po naši zakonodaji je ta nadzor dvojni: notranji in zunanji. Notranji nadzor zagotavlja upravljalec vodovoda: ta nadzor mora biti urejen na osnovah HACCP sistema, kar pomeni, da je treba vodo spremljati od zajema do porabe; nadzor

zagotavlja stalen visok nivo varnosti pitne vode, ki ga samo z vzorčenjem ne bi mogli zagotoviti. Zunanji nadzor izvaja država in ga imenujemo monitoring oz. spremljanje. Izvaja se po vnaprej pripravljenem letnem programu, ki ga potrdi minister za zdravje.

Obvezna gospodarska javna služba vsake občine je na podlagi zakona o varstvu okolja tudi oskrba s pitno vodo. Občina je dolžna na podlagi pravilnika o oskrbi s pitno vodo določiti območja, kjer se opravlja oskrba s pitno vodo s storitvami javne službe in območja kjer se opravlja lastna oskrba s pitno vodo. Prav tako mora občina določiti način izbora upravljalca vodovoda za posamezno oskrbovalno območje in potem izbranega upravljalca tudi potrditi. Če na posameznem oskrbovalnem območju ne pride do izbora upravljalca, ga je dolžna določiti občina.

Ker je na celotnem področju občine Bloke izvajalec gospodarske javne službe za oskrbo s pitno vodo režijski obrat občine Bloke, torej občina Bloke, je s tem tudi zavezanec za zbiranje in plačilo okoljske dajatve. Vsi tisti porabniki, ki ste priključeni na centralni vodovod, plačujete okoljsko dajatev skupaj s plačilom vodarine, ki se jo izračuna na podlagi odčitka porabljene vode na števcu vašega vodovodnega priključka. Občina kot izvajalec gospodarske javne službe pa je dolžna zbirati okoljsko dajatev na porabljeno vodo, iz katere po uporabi nastane komunalna odpadna voda na celotnem področju občine Bloke, ne glede na to, ali so porabniki priključeni na javno kanalizacijo ali ne. Če zavezanec za komunalno odpadno vodo od uporabnika storitev javne službe v stanovanjski stavbi ne more pridobiti podatkov o porabi pitne vode, lahko porazdeli plačilo okoljske dajatve glede na število prebivalcev s stalnim prebivališčem v tej stavbi, pri čemer upošteva, da je povprečna letna količina porabljene pitne vode na prebivalca enaka 25 m³. Okoljska dajatev pa znaša 137,35 SIT. (0,57 EUR) skupaj z DDV na en kubični meter. Povprečna letna poraba in in višina okoljske dajatve je določena z Uredbo o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda (Ur. l. RS, št. 123/04, 142/04 – popravek, 68/05 in 77/06). Torej v primeru, da so v stanovanjski stavbi štirje stanovalci, bi znašala letna vsota okoljske dajatve 4 x 25 m³ x 137,35 = 13.735,00 SIT (57,32 EUR). Občina Bloke bi morala na podlagi Uredbe okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda (Ur. l. 123/2004) že 1. 1. 2006 pričeti zbirati okoljsko dajatev na prej navedeni način.

Na občini Bloke bomo v letu 2007 uvedli zbiranje okoljske dajatve na zgoraj navedeni način za vse tiste stanovanjske enote, od katerih ni možno pridobiti podatkov o porabljeni pitni vodi, oziroma od tistih stanovanjskih enot, ki nimajo vgrajenih vodomerov.

Tako zbrana sredstva bomo na podlagi iste uredbe posredovali v proračun Republike Slovenije le v primeru, če ne bomo izvajali nobenega pro-

Praznik kolin

STE LETOS ŽE JEDLI KRVAVICE Z ZELJEM IN KROMPIRJEM? ŠE NE? POTEM JE ŽE SKRAJNI ČAS, DA KAJ UKRENETE ALI PRAŠIČKA ZAKOLJETE ALI SE K SORODNIKOM NA KOLINE POVABITE ALI PA KAR V NAJBЛИŽJO MESNICO ZAVIJETE. ZIMA JE TU IN Z NJO STARI DOBRI OBIČAJI, KI POSTAJAJO VSE BOLJ CENJENI. LJUDJE VEDNO BOLJ OPUŠČAJO KOLINE, SAJ SI ZA ZMerno VSOTO MESO IN KLOBASE LAHKO KUPIJO V TEJ ALI ONI MESNICI, PA NI NOBENEGA DELA DOMA, SAMO LONEC SE PRISTAVI IN JEDCI POSEDEJO ZA MIZO. PA RES LAHKO PRIMERJAMO DOMAČO PEČENICO Z BLOŠKO KLOBASO OD MESNIN DEŽELE KRANJSKE? SAJ NE, DA BI KOGA PODCENJEVALA, SAMO DOMAČE JE PA LE DOMAČE, DANDANES VEDNO BOLJ ISKANA REDKOST OZIROMA PRAVA SPECIALITETA NA JEDILNIKU. IZBRANI SOGOVORCI SO DOBRI POZNAVALCI KOLIN IN VELIKI ZAGOVORNIKI TRDITVE, DA KAR JE DOMA NAREJENO, JE Z LJUBEZNIJO NAREJENO IN JE NEPRECENLJIVE VREDNOSTI.

France Milavec, Nova vas: »Koline poznam že od malih nog, saj je bil to pred leti težko pričakovani domači praznik. Mesarskega dela sem se izučil v stari mesnici v Novi vasi, ki je bila nasproti sedanje gostilne Slamar. Star sem bil okrog 23 let, učil pa sem se od Franceljna iz Sodražice, ki je bil tedaj mesar v mesnici v Novi vasi. Od takrat naprej sem bil v zimskem času zelo iskan »klavec« na Blokah. V poprečju sem zaklal 50 – 60 prašičev na sezono. Največ dela je bilo okrog dneva republike, 29. novembra, takrat sem bil vedno polno zaseden. Seveda sem poleg tega tudi redno hodil na delo na Novolit, ponavadi sem šel klat kar po ali pa pred službo, če sem delal popoldan. To je bil pri hiši vedno zelo

delaven in hkrati tudi vesel dogodek, spomnim se, da je bilo vedno najbolj veselo pri Mikcu na Ulaki. So pa bila tudi kakšna velika naročila, na primer v Velikih Blokah pri Ulčarjevi Mimi sem za semenišče zaklal tudi sedem prašičev naenkrat. Če hočemo imeti dobre koline, je najbolj pomembno, da uporabimo dovolj soli. Najboljša hramba je takrat, kadar meso visi v prostoru, ki ima konstantno temperaturo in zračenje.«

Uroš Kraševce, mesar v trgovini (KGZ): »Svoje delo z veseljem opravljam in v njem vedno uživam, predvsem na Blokah, ko imam opravka s tako prijetnimi strankami. Za delo mesarja me je navdušil moj oče, ki je bil tudi sam mesar. Doma smo vedno imeli koline in to mi je ostalo v lepem spominu, saj je bil in še vedno ostaja domači praznik, ko se zbere vsa družina. Spomnim se, da smo prvega prašiča klali na 29. novembra, drugega pa okrog božiča. Domača klobasa se nikakor ne more primerjati z industrijsko klobaso. Sam imam najraje ta bele klobase, doma naredimo še pečenice, krvavice in kožnice. Včasih je bil problem shranjevanja suhega mesa, ker niso imeli hladilnikov in zmrzovalnikov, zato so meso zavili v časopisni papir in ga posuli s pepelom, ter shranili v zabojih, da je ostalo do druge košnje. Mislim, da domače koline postajajo vedno bolj cenjene in iskane.

Nada Ponikvar, Nova vas: »Koline so pri nas ta veliki praznik, pridejo vsi ožji sorodniki, tako da je na koncu osem otrok na kupu. Ponavadi zakoljemo enkrat sredi decembra, v soboto, in dva prašiča naenkrat, da je potem mir. Najprej se zjutraj zberejo držači in popijejo kakšen šnops za korajžjo, potem se pa začne. Mesarja vedno najamemo, tako da on naredi pomembnejše, ostali pa pomagamo. Zvečer naredimo prvo pokušino pečenic, katere imajo vsi najraje. Poleg mesenih naredimo še kožnice, krvavice in pljučnate. Klobasa kupljena v trgovini v primerjavi z našo domačo je kot noč pa dan, domače je pa le domače. Meso naj bi zdržalo do

poletja, saj se takrat začnejo poljska dela in košnja, predvsem pa mora šunka 12 mesecev zoreti, ponavadi se jo šele drugo leto načne. S to tradicijo nameravam nadaljevati, saj smo s tem rasli in tudi moji otroci so se že navadili in komaj čakajo na ta dogodek.«

Bojan Milavec, Runarsko: »Moj prvi stik s kolinami je bil pri nas doma, vedno sem rad pomagal, ko smo zaklali prašiča. Bilo mi je zelo všeč, zato sem se odločil, da bo tudi moj poklic na tem področju. Doma vedno zakoljemo enkrat decembra, ko pridejo ta bele muhe (sneg). Na ta dan se pri hiši zbere več sorodnikov. Če je pravilno narejeno, je vsaka klobasa dobra, to je stvar okusa. Glede hrambe je tako, da smo včasih hranili meso v kašči, zdaj sem pa jaz uvedel, da ga vakumsko pakiramo in pustimo pri 10-15 stopinjah, tako je še najbolj sigurno, da se ne pokvari. Razlika med industrijsko in domačo klobaso je velika, to pa zato, ker se industrijskim dodaja različne začimbe, razne dodatke in pa tudi sam postopek je popolnoma drugačen. Končal sem srednjo šolo za mesarja in tudi moja služba je v mesnici v Starem trgu. Menim, da so domače koline vedno manj cenjene, vsaj pri moji generaciji vidim, da nima nihče želje, da bi doma klal prašiče. Vsi gredo raje v mesnico in kupijo tisto, kar si zaželi.«

jekta na področju občine Bloke iz operativnega programa varstva okolja na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode.

Takih projektov pa bo v bodoče vedno več, saj na Blokah trenutno ne obratuje še nobena čistilna naprava, razen tista v obratu Kovinoplastike v Novi vasi, zgraditi pa je nujno še veliko kanalizacijskih sistemov, tako v Novi vasi kot tudi v okoliških vaseh.

Na občini Bloke smo kot zavezanec za zbiranje in odvajanje okoljske dajatve dolžni izvajati vse ukrepe, ki so skladni z novo zakonodajo, prepričani pa smo, da je to smislen in nujen ukrep, kajti le na ta način bomo učinkovito obvarovali vire pitne vode, ki je vse bolj onesnažena in vse bolj dragocena.

Stane Jakopin

E – točke na Blokah

V PODJETJU DIMA CENTER D.O.O. IZ CERKNICE SO V OKVIRU RAZPISA MINISTRSTVA ZA GOSPODARSTVO PRIDOBILI SREDSTVA ZA POSTAVITEV JAVNIH E-TOČK Z BREŽIČNO POVEZAVO. S PREJETIMI SREDSTVI SO ŽE NAKUPILI POTREBNO RAČUNALNIŠKO OPREMO IN ZAKUPILI BREŽIČNO POVEZAVO ZA OBDOBJE TREH LET.

V gostilni En Krajcar je e-točka že postavljena in jo vsi zainteresirani uporabniki že korist-

no uporabljajo. V Novi vasi in Velikih Blokah bodo e-točke postavili v tem tednu. Lokacije, kjer bodo postavljene e-točke z brezžično povezavo na področju občine Bloke, so: Bar pri Dominu v Novi vasi, in Gostilna Miklavčič v Velikih Blokah.

Vse omenjene lokacije bodo opremljene z vidnimi označbami, izvajalec projekta podjetje Dima center pa jih bo dodatno predstavil v medijih.

S postavitvijo e-točk bo zagotovljena vsem zainteresiranim brezplačna uporaba interneta na javno dostopnem mestu v času odprtja lokacij in brezžična povezava za stanovalce v okolici e-točke, kjer bodo lahko z ustrežno opremo dostopali do interneta brezplačno.

Stane Jakopin

Točke VEM – vse na enem mestu

Notranjski ekološki center zagotavlja v sodelovanju z OOOZ Cerknica in lokalnim podjetniškim centrom iz Pivke podporne podjetniške storitve podjetjem v Postojni, Pivki, Cerknici, na Blokah in v Loški dolini. Na tem območju je bilo po podatkih AJPEAs konec julija 2006 1143 obrtnikov, 525 malih podjetij, 16 srednjih podjetij in 8 velikih podjetij. Podporne storitve zagotavljamo tudi za kmetije, društva, za mlade, ženske na podeželju in za brezposelne, ki se nameravajo samozaposliti. Za območje občine Bloke veljajo

podatki – 43 obrtnikov, 18 malih podjetij in ena srednja družba).

Kot podjetniški center smo organizirani mrežno - na celotnem območju Notranjsko-kraške regije imamo vzpostavljeno mrežo VEM točk (v Postojni, Pivki, Cerknici in v Novi vasi), kjer na enem mestu podjetjem in drugim ciljnim skupinam zagotavljamo informacije za razvoj in poslovanje podjetij, možnosti hitrejše in cenejše ustanovitve podjetja, poenostavljene postopke in vzpostavitev komunikacije podjetij z institucijami države ter pridobivanje subvencionirane strokovne pomoči preko vavčer sistema. Naš cilj kot nosilca vstopnih točk - vse na enem mestu za podjetnike (VEM) v Notranjsko-kraški regiji je skrajšati čas in stroške registracije dejavnosti za podjetnike, približati svetovalne storitve podjetnikom, dvigniti kakovost svetovalnih storitev za podjetnike in izboljšati odnos do podjetnikov v smislu zagotavljanja informacij in podpornih storitev.

ljanja informacij in podpornih storitev.

Storitve vstopnih točk VEM so za uporabnike brezplačne, njihovo delovanje pa finančno podpirajo občine in Javna agencija za podjetništvo in tuje investicije (JAPTI), ki zagotavlja tudi vsebinsko koordinacijo in podporo pri razvoju storitev VEM točk v Sloveniji.

Naše izkušnje na območju občine Bloke - vsa podjetja so zainteresirana za več informacij in pomoč in svetovanje pri prijavah na razpise. Nekatera od njih so tudi že bila uspešna. Do sedaj smo zagotavljali svetovalno pomoč 1 x mesečno (vsaka tretja sreda od 9h – 11h) v prostorih občine Bloke. V naslednjem letu nameravamo obdržati enak termin in sicer od 9h – 13h. V naslednjem letu pričakujemo tudi večji interes s strani uporabnikov razpisov za razvoj podeželja.

Lili Mahne

Lužarjev breg še vedno v makadamu

Z BLOK JE MOČ PRITI V LJUBLJANO PO TREH SMEREH. PRVA SMER VODI PREKO CERKNICE IN UNCA PO AVTOCESTI. DRUGA VZHODNA VARIANTA NAS PELJE PREKO SODRAŽICE DO ŽLEBIČA IN NATO PO CESTI KOČEVJE-LJUBLJANA. TRETJA VARIANTA PA VODI IZ NOVE VASI PREKO VELIKIH LAŠČ V LJUBLJANO.

V tej bogati ponudbi cest, ki jo lahko Bločani uporabljamo, je pa kar nekaj težav. Cesta Unec – Cerknica – Nova vas – Žlebič je že v času Jugoslavije bila razvrščena med pomembnejše regionalne povezave, ker pač povezuje Dolenjsko in Kočevsko po najkrajši poti s Primorsko. Tako

je bila že pred desetletji rekonstruirana in je v upravljanju države. Cesta Nova vas – Velike Lašče, ki je za deset kilometrov krajša od prvih dveh, pa je razvrščena med manj pomembne ceste v Sloveniji in je v upravljanju občin. Ker je ta cesta za Bločane zelo pomembna, je občina Bloke svojih sedem kilometrov v lanskem in letošnjem letu vzorno uredila.

Za občino Velike Lašče pa ta cesta nima bistvenega pomena. Obnavlja in modernizira jo le do večjih vasi v spodnjem delu doline. Najbolj zahteven odsek je Lužarjev breg, ki je v dolžini kakšnih treh kilometrov še vedno starinsko zavit in v makadamu. Bločani se seveda temu primerno jezimo na Laščane in jim očitamo pomanjkanje človeške etike, saj se jim „fučka“, če tisti hribci ne morejo do njih oziroma naprej v Ljubljano.

Sicer pa se na tem področju vendar nekaj spreminja. Vlada je namreč napravila ponovno prekatégorizacijo cest in je po novem s 1. 1. 2007 ta cesta Nova vas – Velike Lašče v pristojnosti države oziroma Družbe za državne ceste.

Konec dober, vse dobro, je znani rek. Na Blokah pa smo še vedno zaskrbljeni, kaj bo s tistim nesrečnim Lužarjevim bregom. Znano je pač dejstvo, da je doslej država preko DDC popolnoma zanemarjala takozvane manj pomembne regionalne povezave. Te pa so bile povsod po Sloveniji v slabšem stanju kot občinske ceste. Avtocestni program je pač bil prva prioriteta. Na ministrstvu za promet pa zagotavljajo, da prihaja do popolne spremembe v strategiji na investicijah v cestni program. Ker je doberšen del avtocestnega programa že realiziran, naj bi le-ta skoraj prišel v roke koncesionarja. To pa pomeni tudi, da se naj bi samofinanciral. Država se bo tako lahko z večjimi sredstvi odzvala na manj pomembnih cestnih povezavah, ki niso dobičkonosne. In v tem programu je tudi cesta Nova vas – Velike Lašče. V kakšnem letu ali dveh pa naj bi tako postal Lužarjev breg bloško-turistična znamenitost in ne le sramota.

Stane Korenjak

Hija želi širiti turistično dejavnost

BLOŠKO JEZERO SICER NI NARAVNEGA NASTANKA, JE PA PRAVI NARAVNI BISER. KER MU JE ZARADI PUŠČANJA JEZU GROZILA NARAVNA KATASTROFA, GA JE OBČINA BLOKE PRED LETI V CELOTI SANIRALA IN OČISTILA. RIBIŠKA DRUŽINA PA JE POSKRBELO ZA PONOVO BIOTSKO OŽIVITEV JEZERA. OBČINA JE UREDILA JE TUDI SPREHAJALNE POTI, PARKIRIŠČE, PARKOVNE KLOPI IN KOŠE ZA ODPADKE. OD TEDAJ DALJE DOŽIVLJA PRAVO RENESANSO. V POLETNIH VROČIH DNEH SE NA NJEGOVEM BREGU ZBERE NA STOTINE KOPALCEV. TAKO SE DOGAJA, DA JE ŽE PARKIRIŠČE PREMAJHNO IN SPLOH TURISTIČNA PONUDBA POKA PO ŠIVIH.

Podjetje Hija je že pred letom v Novi vasi preuredilo Okrepčevalnico Lovca in popestrilo njeno ponudbo s hitro pripravljenimi jedmi. V letošnjem poletju pa je na razpisu od občine pridobilo koncesijo za manjši turistični lokal ob Bloškem jezeru. Ker je bil lokal lepo urejen in

na lepi lokaciji, je imel v poletni sezoni veliko obiskovalcev.

Čeprav je razpis dovoljeval zgraditi le manjši provizorični objekt, sta si lastnika podjetja Hija Janez Hiti in Martina Lah zamislila kontejner kot

brunarico, ki se je arhitektonsko lepo vključila v okolje. Izgled je popestril montažen podest s kmečko ograjo in senčniki ter je služil za odprto gostišče. V senci ob njem pa so se otroci lahko zabavali na igralih. Glede na značaj objekta so lahko ponujali le napitke in industrijsko pripravljene prigrizke. Mnogim obiskovalcem se je lokal zelo priljubil in spraševali so tudi po večji ponudbi, kot je kuhana hrana, prenočišča in podobno.

Kako se odzvati na izzive gostom, je vprašanje, ki si ga zastavljata Janez in Martina. Objekt, takšen kot je, lahko obratuje le v poletni sezoni, ki je kratka in preveč odvisna od muhavosti vremena. „V ta prostor bi sodil lokal z restavracijo in prenočišči, ki bi deloval vse leto,“ ugotavlja Janez. Martina pa dodaja: „Seveda pa bi moral imeti vsaj nekaj turistične infrastrukture kot so igrišča za tenis, balinanje, urejene pohodniške in kolesarske poti, vodenje po Blokah i.t.d.“

Tukaj pa se seveda težave šele pričnejo. Podjetje Hija nima ustreznega zemljišča in tudi prostorsko ureditveni načrti niso dodelani. Ker bi investicija gotovo presegala njegove finančne zmožnosti, bi želel koristiti sredstva, ki se ponujajo iz evropskih skladov. Da pa lahko konkuriraš na takšnem natečaju, pa je potrebno imeti dodelane projekte in sploh vso dokumentacijo. Ves postopek pa niti ni v pristojnosti investitorja, pač pa še od drugi dejavnikov. Vsekakor Hija pričakuje sodelovanje občine.

Na potezi je tako občina. Čim prej se mora odločiti, ali je turizem panoga, ki tudi lahko zagotavlja razvoj bloškega gospodarstva. V tem primeru mora izdelati strategijo razvoja. Seveda pa mora oceniti, ali je podjetje Hija tisti partner, ki mu kaže zaupati, da spelje bloški turizem z mrtve točke.

Stane Korenjak

Janez Hiti

Martina Lah

Nov prodajni salon v Kopru

8. 12. 2006 JE OB 14H POTEKALA SLOVESNA OTVORITEV SODOBNO UREJENEGA RAZSTAVNO-PRODAJNEGA SALONA STAVBNEGA POHIŠTVA KOVINOPLASTIKE LOŽ D.D. V CENTRU KOPRA.

Z željo, da na Obali predstavijo celovito ponudbo stavbnega pohištva, so v Kovinoplastiki Lož - PC Gradbeni elementi odprli tretji razstavno-prodajni salon, in sicer po Ljubljani in Mariboru tudi v Kopru. S tem nadaljujejo strategijo približevanja končnim uporabnikom in manjšim investitorjem.

Razstavno-prodajni salon stavbnega pohištva se razprostira na 44 m² v centru Kopra. V salonu je razstavljenih več različnih vzorcev stavbnega pohištva: od oken za novogradnjo, vhodnih vrat, panoramskih sten do dodatne opreme okenskih senčil in polic. Poleg naštetega, program

stavbnega pohištva, ki ga je možno naročiti v razstavno-prodajnem salonu v Kopru, zajema še naslednje skupine izdelkov: zimske vrtove, fasadne sisteme, strešna okna ROTO ter pribor za okna in vhodna vrata. Pestro ponudbo stavbnega pohištva zaokrožujejo že omenjena

senčila, kjer nudijo polkna, rolete, žaluzije ter komarnike. Kupci lahko izbirajo med stavbnim pohištvom iz trdnih polimernih materialov ali aluminija, lahko pa izberejo tudi kombinacijo polimernih materialov z aluminijem.

Enako pozornost kot posvečajo sami izdelavi izdelkov, posvečajo tudi storitvam: svetovanje, izmere (meritev) na kupčevem domu ali na drugih zgradbah, dostava in vgradnja stavbnega pohištva ter poprodajnega servisa.

Z odprtjem novega salona želijo v Kovinoplastiki Lož ponuditi kakovostno stavbno pohištvo in storitve tako dosedanjim poslovnim partnerjem kot manjšim, samostojnim investitorjem tudi v tem delu Slovenije.

Aleš Tišler

Novolit pa kar raste

TISTI ZAPOSLENI, KI DE-
LAJO V NOVOLITU ŽE
DALJ ČASA, LAHKO NA-
JBOLJE ZAZNAJO NJEGOVO
RAST IN RAZVOJ. IN ŠELE
POGLED NA FOTOGRAF-
IJO IZPRED DVAJSET ALI
TRIDESET LET IN PRIMER-
JAVA Z DANAŠNJO RAZKRIJE
PRAVO RAZSEŽNOST SPRE-
MEMB. POČASI, PA VEN-
DARLE, POSTAJA NOVOLIT
UREJENO PODJETJE. ZAD-
NJA LETA SE V NJEM INVE-
STICIJSKA DEJAVNOST SPLOH
NE USTAVI, SAJ SE NOVI PRO-
JEKTI NEPREKINJENO IZ-
VAJAJO. TO SE LEPO VIDI
TUDI NA TEJ FOTOGRAFIJI,
KI KAŽE TRANSFORMATOR-
SKO POSTAJO, KI JE VČASIH
STALA PRAV NA SKRAJNEM
JUŽNEM ROBU ZEMLJIŠČA,
SEDAJ PA SE JE KAR NAENK-
RAT ZNAŠLA V STROGEM
CENTRU PODJETJA. STOJI
KOT STAR OSAMELEC SREDI
DVORIŠČA, KI ČAKA NA SVOJ
KONEC. ČEPRAV ŠE VEDNO
PREDSTAVLJA OSNOVNI VIR
ENERGIJE, JO JE POVOZIL
ČAS IN SLEJ KO PREJ SE BO
MORALA UMAKNITI NOVIM
REŠITVAM.

PODOBNO KOT LJUDJE

Iz dneva v dan nas je več in čedalje
manj se poznamo. Prihajajo novi
in mlajši in danes kolektiv šteje že
160 delavcev. Da se število zapos-
lenih res povečuje, se najbolje vidi

Glavna ulica

v jedilnici, kjer se vsak dan zberemo
vsi zaposleni. Je pa za vse postala že
pretesna.

Sicer pa smo tudi letos postavili in
začeli uporabljati novo skladiščno
halo z dodatnimi 1700 m²
pokritih površin. Tja se je preseli-
la tudi služba za odpremo gotovih
izdelkov, ki bo letošnjo zimo imela
bistveno boljše pogoje za delo kot
doslej.

Se pa tudi strojni park neneh-
no dopolnjuje, saj so zahteve trga
vedno hujše. Brez stalnega investira-
nja v novo strojno opremo bi
razvoj Novolita brez dvoma zast-

Jedilnica je že premajhna

al. Izdelki iz stiropora postajajo vse
zahtevnejši in temu je kos le avtom-
atiziran proizvodni proces, pod-
prt z dobršno mero informatike.
Spremembam, razvoju in napred-

ku nihče ne more ubežati. Preživijo
tisti, ki so se sposobni prilagajati, pa
naj bo to dobro ali slabo.

R. P.

Novi objekti rastejo

Sodobna tehnologija

Hribarjevo, Hribarce in Hribarji v besedi in sliki

V življenju se vse vrača: dobro in zlo

V NEDELJO, TEDEN PRED LETOŠNJO PRVO ADVENTNO, SEM ŽE ZGODAJ ZJUTRAJ KORAČIL PO HRIBARJEVEM. ČAS ZA OBISKE JE VSE PREJ KOT PRIMEREN. LE VREME JE BILO NA MOJI STRANI IN PA SEVEDA DOMAČINI, KI SO ME BREZ NEJEVOLJE SPREJEMALI POD SVOJ KROV, KOT NEKOČ »PIČNIKE«, KI SO KDO VE KAKO ZAŠLI V TO VASICO OSMIH HIŠ. ŠE PRED NEKAKO PETIMI LETI JIH JE BILO SAMO SEDEM. OSMI JE NOVA, CIRILA IN DANICE MAJDIČ. NA TRZNICI REČEJO DOMAČINI KRAJU, KJER STOJI MAJDIČEVA HIŠA IN TJA SEM NAMERIL PRVE KORAKE.

Rok in Lojze, osnovnošolca, sta skupaj z očetom Cirilom že opravila z zajtrkom, mami Danici pa so menda bolj zadišali cigaretni dimi kot dobrote, ki jih je ponujala polna miza.

Za Cirila vem, da ga nekateri skrajšano imenujejo Čiro. Kako pa soprogo?

Včasih sem Danica, včasih Dani pa tudi Dana in kaj vem, kaj še sem. Kakor me kdo rabi, me je sama prehitela z odgovorom.

Rok v šoli nima težav z matematiko, celo priljubljen predmet mu je. Tudi oče Ciril ni bil skregan z matematiko. Kakšen pa naj bi bil trgovec brez te vrline?

Lojze je menda dobil ime po staremu očetu Alojzu. Pravijo, da je bil živa enciklopedija z bogatim in neusahljivim spominom vse do smrti. Taka je zdaj tudi naša mama, pravi Ciril. Pri hiši ne potrebujemo nobenih zapiskov, Danica vse ve. V spominu lahko dolgo ohranja še tako nepomembne datume. Geni staršev in starega očeta so torej našli svoje mesto tudi v Rokovih celicah.

In kje sta se našla Ciril in Danica? Na Blokah vendar!

IZ NEGASTRNA NA BLOKE

Negastrn je za Bločane dokaj neznana vasica z dokaj nenavadnim imenom in ždi na pobočjih okoli 500 metrov visokega Negastrskega hriba, med rečico Radomljo in Drstijščico. Rokovnjaški

Del Hribarjevega; Piškovci z Zimčevo hišo, za njo pa je Rutarjeva.

Danica in Ciril Majdič si tudi ob prostem času ne privoščita počitka. Dela okoli hiše je »kulkrčš«, pravi Ciril.

Roku je matematika zabava. Kam bo šel po osnovni šoli, pa se še ni odločil.

Ime so mi dali verjetno po starem očetu, očetu mame, ki je bil Alojz. Klicali pa so ga Lojze in tako kličejo tudi mene, pove najmlajši Majdičev.

Črni graben od Lukovice pa vse tja do Trojan je v njeni sosesčini. Čeprav je Lukovica bližje Negastrnu, gredo vaščani raje po opravih v nekoliko bolj oddaljene Moravče. Zato tudi na Blokah vedo ljudje povedati, da je Cirilova družina brez očeta prišla na Bloke iz Moravč. Pa tudi Ciril pove, da je iz Moravč, saj kdo pa ve, kje je Negastrn.

Ko sta Ciril in sestra še bosopetila po Negastrnu v srečni družinici mame Francke in očeta Cirila, sem že takrat, po službeni dolžnosti in novinarskem »firbcu« seveda, koračil po Spodnji in Zgornji vasi ter Podorehu, po razvejanih zaselkih, ki se združeni imenujejo Negastrn. Okoli osemdeset ljudi je takrat štela ta vasica in zdaj jih menda tudi!

Leta 1970 se je smrtno ponesrečil Cirilov oče. To je bila prva smrtna žrtev na novo odprtem in preurejenem delu ceste. Čez štiri leta so se družno preselili v Novo vas k Janezkovim.

ŠOK ZA ŠOKOM

Novo okolje, v katerem se je znašel Ciril, je v mladem fantu rojevalo vrsto šokov. Že bloška govornica se je v marsičem razlikovala od moravške. Tuj jezik tudi. V Moravčah se je učil angleško, v Novi vasi nemško. Hvala profesorici Ivici Škrabčevi, da se je, tako v šoli pri pouku in tudi po njem, trudila z mano. Še sedaj ji veliko dolgujem. »Bog lonaj,« če sem ga kdaj sploh izrekel, je zagotovo veliko premalo, bolj potih, sebi v opravičilo, pove Ciril. Tudi Tinči Hacetovi dolguje Ciril veliko zahvalo, pa ne ve, kako bi mi to povedal, da ne bi to izgledalo kot neka povsem zamujena zahvala zrelega moža, temveč zgolj človeška, iz srca, katerega delček je spoštovana učiteljica namenjala tudi mlademu Cirilu. Teh dobrih del, iz tistih najobčutljivejših, mladostniških let se Ciril še živo spominja. Da se dobro vrača z dobrim in zlo tudi, je Ciril trdno prepričan.

Prav tem trenutku, ko hitim s tem pisanjem, sem se spomnil izreka, imena avtorja ne vem, vem pa, da ni

Hiša Cirila in Danice Majdič na Hribarjevem, zgrajena prej kot v dveh letih

zrasel na mojem »zelniku«, ki pravi nekako takole:

»Vse se vrača, slabih stvari delat se ne splača. Pride dan, ko ti si tarča, vse se vrne, vse se obrne, kaj boš potem, ko se tema nate zgrne?!«

ZALJUBLJENA V ...

Cirilova soproga Danica je po poklicu tudi trgovka. Je Hribarca, ki jo Bločani poznajo kot prijetno, prijazno trgovko, polno nemira in še večjo mero zdravega humorja. Ta združuje oba zakonca. Čeprav si je izbrala drugo delovno mesto v industriji, enako je storil tudi mož Ciril, je še vedno, kot sama pravi, zaljubljena v majhne trgovnice, kjer na 14 kvadratnih metrih dobiš vse. Supermarketi in velike sodobne samopostrežne trgovine so za kupce res bolj ugodne. Res pa je, pravi, da se ob nakupih zamotiš celo dopoldne, opoldan pa prideš domov brez kvasa.

V 20 MINUTAH OKOLI VASI

Najvišjemu koncu Hribarjevega domačini rečejo Čarda, Majdičevi so nekoliko nižje, zaselku na levi strani rečejo Hribarjevo, na desni pa Piškovci. Vse to se imenuje Hribarjevo, 710 metrov visoko nad morjem pod 827 metrom visokim Stražnim hribom s 26 domačini. Skoraj nikoli jih ni bilo posebno veliko, največ leta 1931, ko so jih našteali 36. Priznam, da vasice ne prehodim prej kot v eni uri, Danica pa trdi, da jo v 20 minutah. Ja, ti, ko

Še ni dolgo tega, ko se je skozi Hribarjevo še vila prašna cesta.

imaš tako dolge noge, jo potolaži mož.

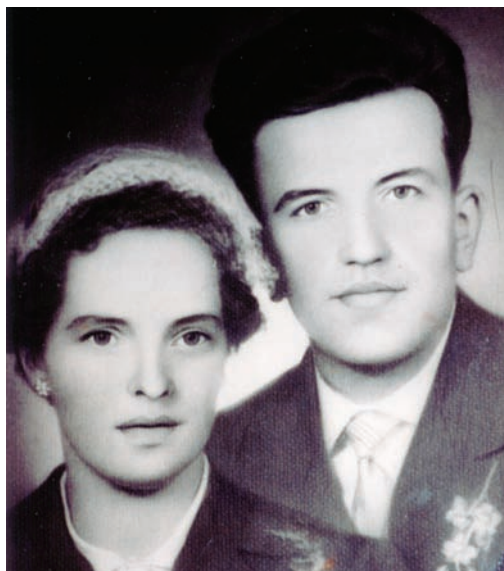
HIŠA V DVEH LETIH

Z možem sta se lotila gradnje hiše še pod »kmando« prejšnje občine. In vedno znova sta zadevala na vrsto nerešljivih težav. Nova bloška občina, vsa čast tem ljudem, pravi Ciril, je nama kaj kmalu omogočila pridobiti celo vrsto potrebnih dokumentov v kar najkrajšem času. Na pomoč pri gradnji hiše so Majdičevim priskočili domala vsi krajan, Zimceve slišim večkrat imenovati.

Hribarjevo je bilo še pred nekaj leti zakotna vasica, obdana z makadamsko cesto, ki so se je izogibali celo policisti. Zdaj se skozi Hribarjevo vije asfaltna prevleka, ki je pod prejšnjimi »gospodarji« zagotovo še ne bi bilo. Zdaj tudi policisti kdaj pa kdaj obišejo Hribarjevo, zato pa je več kolesarjev, ki preizkušajo svoje moči na strmih hribarskem klancu.

VEČ MEDVEDOV KOT OTROK

Še pred štirimi leti je bilo v vasi kar devet šolarjev. Zdaj so samo še štirje in zdi se, da bo prav kmalu v vasi več medvedov, če jih ni že sedaj, kot otrok. Tisti, ki Bločanom že nekaj let »trobijo« o sožitju s to zverjo, naj kar pridejo na Bloke, se srečajo z dvesto in več kilogramov težkim kosmatincem. Takrat bodo kaj kmalu pozabili na »trobilo« o sožitju, pralni stroj pa jim zlepa ne bo očistil posledic srečanja in

Cirilova starša; mama Francka in oče Ciril s poročnima šopkoma.

Janez Klančar – Rutarjev je letos prvič praznoval, kot v šali pove, 75- letnico.

Angela Sernel, Bregarjeva s Čarde bo prihodnjo pomlad stara 84.let. Ni samo Hribarska, ampak tudi bloška grča in korenina!

Kraščeva, Toncljeva, Centova in Otoničarjeva pa tvorijo drugega od štirih delov Hribarjevega.

na sožitje bodo v tistem trenutku pozabili.

Hribarski grči

Najstarejši med možmi je Janez Klančar, Rutarjev po domače. Rojen leta 1931, to je v tistem letu, ko je bilo v vsej zgodovini Hribarjevega največ ljudi (36) v vasi. Njegov oče je bil doma iz Studenega, Tončkov po domače. Lojze mu je bilo ime in je bil daleč naokoli znan kot tesarski mojster. Na Hribarjevo se je priženil. Tri sinove mu je rodila žena in prav vse je izuril mizarskih in tesarskih veščin.

Janez je bil med vsemi najmlajši, Lojze in France sta žal že pokojna. Dobro se spominja vseh let garanja po mestih in vaseh, hudih bloških zim, ki je letos noče biti, v Novolitu pa je dočkal zaslužen »penzjon«.

In kakšna bo letošnja bloška zima, ga vprašujem. Kdo ve, še nobena se nas ni ognila in tudi ta se ne bo! Zagotovo!

Kako pa kaj zdravje, ga ob slovesu še povprašam. Ja, bo že nekako šlo, saj sem bil letos komaj prvič star 75 let!

Še kaj zaidete v delavnico, kaj postorite okoli hiše? Čisto natančno si nisem zapomnil njegovega odgovora v celoti, vem pa da je na koncu dejal, da bi lahko še marsikaj postoril, pa kaj ko upokojencem ne da nihče dopusta!

Bregarjeva mama, Angela Sernel, najstarejša Hribarca, še vedno za svoja leta polna zdravja, moči, elana in bistrosti, nažene v »kozji rog« marškaterega mlajšega Hribarca.

Angeli se bo prihodnjo pomlad izteklo kar 84 let njenega življenja. Pozabil sem jo vprašati, koliko od teh let je preživela na Čardi. Povedala pa mi je, da so bila zanjo najlepša tista leta, ki jih je preživela pri sestri v Podblici, razvejani vasi pod mogočno Jelovico. Najtežja pa tista med vojno in še vrsto let po njej, posebno pa še po smrti moža Toneta, leta 1968. Doma je bil od Mahnetov. Sin Tone je bil takrat pri vojaki, Francetu je bilo 17 let in Slavku 13.

Angelina jesen življenja je sicer podobna ostalim njenim bloškim vrstnicam, le da ji moči in veselja do domačih kmečkih opravil nikoli ne zmanjka. Da ji jih ne bi nikoli!

Po Hribarjevem koračil, se pogovarjal, slikal in zapisal:

Tone Urbas

Onesnaženje Bloškega jezera

V 21. STOLETJU POSTAJA SVET ENA SAMA TURISTIČNA VAS. SKORAJ GA NI KRAJA, KI NE BI BIL VEČ HITRO IN ENOSTAVNO DOSTOPEN, ZATO SO NEOKRNJENI DELI NAŠEGA PLANETA PRAVI TURISTIČNI BISERI. V TURIZMU DANES ŠTEJEJO OBISKOVALCE, NOČITVE, EVRE IN DOLARJE V MILIJONIH. SLOVENIJA BI NA ENI STRANI RADA TEMU TRENDU DODALA ALI VZELA SVOJ DEL KOLAČA, PO DRUGI STRANI PA MNOGI OPOZARJAJO, DA JE NAŠA NAJVEČJA PREDNOST V PESTROSTI ŽIVALSKEGA SVETA, KRAJINE IN PONUDBE, MAJHNOSTI IN RAZMEROMA ČISTEM NARAVNEM OKOLJU. PRIJATELJ SE ŽE DOLGA LETA UKVARJA S PRODAJO NEPREMIČNIN. ZAČEL JE S STANOVANJI, NADALJEVAL Z BUTIČNO PRODAJO HIŠ, ZDAJ KUPUJE OPUŠČENE TOVARNIŠKE HALE IN TRGOVINE. V NJIH ODPIRA NOVE TOVARNE IN OBRATE, KI JIH V GLAVNEM IZ URBANIH SREDIN SELI NA SLOVENSKO OBROBJE. NJEGOVO MNENJE O PREUREDITVI VOJAŠKIH OBJEKTOV V VE-LIKIH BLOKAH V VELIKO INDUSTRIJSKO CONO SE MU ZDI VELIKA NEUMNOST. OPUŠČENE HALE SO ODDALJENE OD GLAVNIH PROMETNIH POVEZAV, STROŠKI DOVOZA IN ODVOZA SUROVIN PA IZDELEK TAKOJ PODRAŽIJO. PRIHODNOST BLOŠKE PLANOTE VIDI V TURIZMU IN NEOKRNJE-NI NARAVI. BIVŠE VOJAŠKE OBJEKTE BI PREUREDIL V RAZLIČNE VRSTE ŠPORTNO-REKREATIVNIH OBJEKTOV, SVOJ DOM BI NA PLANOTI LAHKO NAŠLI STAROSTNIKI, MLADI Z BOLEZNIJO DIHAL, IZKORISTITI BI BILO TREBA NARAVNO IN EKOLOŠKO PRIDELAVO HRANE, Poudarjati zdrav NAČIN ŽIVLJENJA S Poudarkom na Pohodih, Izletih, Kolesarjenju, Nabiranju Gozdnih Sadežev, Smučarskem Teku Pozimi in Kopanju v Bloškem Jezeru Poleti.

Prav Bloško jezero je eden izmed adutov, na katerega stavijo tisti, ki želijo razvoj tega dela Slovenije. V zadnjih letih se je na jezeru in okolici marsikaj spremenilo. Občina je uspela jezero očistiti, urediti zaporni jez in brežine, na novo so asfaltirali parkirišče in dovozne ceste. Na jezeru je letos najemnica novo postavljene lične brunarice imenitno uredila okolico. Postavili so lepe koše za smeti, namestili igrala za otroke, postavili so klopi in naravi primerne hlode namenjene počitku. Mnogi so se bali, da bo jezero v večernih urah postalo zbirališče ljudi, ki nimajo kam, da bo hrup in dogajanje moteče. Z redkimi izjemami so bili strahovi preveliki. Ponudbo je motilo le vreme, ki je bilo predvsem avgusta za ljudi željne oddiha slabo. No, na jezeru pa le ni bilo tako mirno in praviljično kot nekoč. Ko so se obiskovalci brunarice razšli (po deseti uri več niso točili pijač), so se na parkirišču in ob jezeru zbirali mladi z Bloške planote. Novopečeni vozniki so z avti in predelanimi motorji preizkušali svoje vozniške sposobnosti v slogu največjih asov relija in motociklizma. Ker je bil hrup jeklenih konjičkov močan, ga je bilo treba preglasiti in prevpiti. Ponavadi se je dogajanje umirilo okrog prve ure ponoči. Že prej ali kasneje pa so nemalokrat na jezero prišli obiskovalci iz oddaljenejših krajev, v glavnem iz okolice Ljubljane. Ti so ugotovili, da jim daje divjina in odsotnost redarjev ali policije neslutene možnosti zabave. S seboj so pripeljali dovolj pijače, samoto jim je pregnjala dovolj močna glasba (z značilnimi poudarki basov), seveda pa ni manjkalo tudi nočnega kopanja, skrivanja in odkrivanja prijateljev, ki so se poskrili po grmovjih. Praviloma se je zabava končala, ko se je začel prebujati dan. Večina se jih je odpeljala k »zasluženemu« počitku, nekaj pa so jih tu in tam pozabili tudi na jezeru. Tako so omagane mladenke obležale kar v grmovju v najbližji okolici jezera. Kar nekaj stalnih ali začasnih prebivalcev Volčjega je potožilo nad neznosnim hrupom, nad smetmi, ki so ležale vsepovsod, predvsem pa nad nemočjo. Zanimiva je bila izjava enega izmed up-

okojencev, ki poleti živi v svoji počitniški hišici. Dejal je: »Na srečo imam stanovanje v Ljubljani. Bom pač prek vikendov hodil počivat domov.«

Dejstvo je, da je skupnost na Blokah za razvoj turizma na jezeru naredila veliko. Vendar se bo brez potrebnega reda ves trud izrodil. Prav nič simpatično ni, ko v turističnih krajih na vsakem koraku stojijo policisti, ko na vsak napačen gib pazi redar, ko hitro, prehitro dobiš kazen za napačno parkiranje. A vendarle je to manjše zlo od tega, kar se je dogajalo letos. Ponuja se seveda še nekaj možnosti. Dobro bi bilo urediti razsvetlavo, najti in pooblastiti človeka, ki bi prek poletja skrbel za red (tudi v nočnem času). Škoda je bilo sredstev, ki so jih vložili občina ali najemnica brunarice, da stvar propada. V tednu dni so kar dvakrat vlomili v objekt na jezeru. Ali zaradi nuje (pijače), denarja ali objestnosti, sploh ni pomembno. Komu so bila napoti igrala za otroke, da jih je nekajkrat razbil in razmetel? Kdo bo zaslužil s stopnicami za kopalce, ki jih je odvil in najverjetneje prodal za staro železo?

Občina je spomladi namestila lične table, ki opozarjajo obiskovalce na prepovedi. Kdo bo tisti, ki bo skrbel za to, da se v jezeru ne bodo kopali kužki, da ne bo šotorjenja na črno ali pa, da ob jezeru ne bodo parkirani avtomobili brez registrskih tablic, ob njih stoječih šotorov in tabornih ognjev, ki so julija v gozdu goreli kljub največji požarni ogroženosti?

Letošnja sezona je bila morda izjema. Kako se lahko iz napak naučimo in nadaljujemo tam, kjer so tisti z dobrimi željami in nameni končali. Morda bo treba zaračunati tudi kakšen tolar (ups – evro) za parkiranje ob jezeru, ko ob lepih koncih vikendov ni praznega prostora od Volčjega proti Krampljam. S tem denarjem bi lahko zagotovili mir, varnost, predvsem pa bi čudovit turistični biser kljub razvoju ohranili neokrnjen. To pa je naš skupni cilj, kajne?

M. Fortin

Joži Pogorevc

Prava Bločanka

»ČLOVEKA USPEH, KI GA DOSEŽE Z DELOM, NAPOLNJUJE, ZABAVA PA TE LE IZPRAZNI. KMEČKO DELO, KI SEM GA IMELA V OTROŠTVU ČEZ GLAVO IN SEM GA ZASOVRAŽILA, SE JE POZNEJE IZKAZALO, DA JE BILO DOBRA DOTA ZA ŽIVLJENJE. MENI V ŽIVLJENJU NI NIKDAR DOLGČAS. VEDNO NAJDEM NEKAJ, VEDNO SE S ČIM UKVARJAM ALI NEKAJ USTVARJAM. VSE TO ME NAPOLNJUJE. ZDI SE MI, DA BI BILA STRAŠNO PRAZNA, ČE NE BI IMELA NIČ DELA.«

Jožičina življenjska zgodba se je začela v Ravnah 7. novembra leta 1939. Bila je najmlajša, pred njo je pri Strletovih ali po domače Ogradarskih po dvorišču tekalo šest deklet in en fant. Ona je bila osma in po besedah njenih sestra najbolj varovan otrok. Joži sama se s to trditvijo ne strinja. Nič ji ni bilo prišparano, še več, kot najmlajša je imela tudi zelo neprijetno delo. Vedno je morala vse ubogati in vedno je bila ona tista, ki je morala kaj prinesiti, odnesti, pospraviti, prestaviti, komu iti kaj povedat, teči na njivo po korenje, pa peteršilj ... Vse to je padlo nanjo. Bili so pač takšni časi.

Še kot otroku je vojna pustila tudi njej grenak priokus. Očeta skorajda ni poznala. Le dve sliki ima na njega. Enkrat je na prigovarjanje sestre Milke, češ pokaži, da nekaj veljaš, v dežju tekla okrog hiše in potrkala na kuhinjsko okno. Oče v kuhinji je tako zavpil, da se je vsa stresla. Spomni pa se tudi, ko so ga odpeljali. Stal je na hišnem pragu in dejal: »Kaj pa zdaj hočejo od mene?« Takrat ga je videla zadnjič.

Živela je v družini brez očeta. Najstarejša sestra Mimica je bila takrat že maturantka klasične gimnazije. No tudi njo in brata je odpeljala vojna. Brat Česko se je vrnil, Mimica pa je zbežala v Kanado. Toda otroštvo je bilo za Joži kljub vsemu temu veselo, zato ker je pač to takšna doba, ki je zmeraj vesela. Da doma niso imeli ničesar, se niti navedla ni. »Žoga! Sem jo pa iz krp naredila. Ni se odbijala, ampak žoga je pa bila,« se je zasmejala Joži. V družini je bilo tudi vedno lepo, res se je poznalo, da ni očeta, toda med njimi je vladala velika solidarnost. Dom je bil dom in kot takega ga je tudi občutila.

Značilno za tisti čas je bila tudi velika vpetost v delo. Prostega časa Joži ni imela, kar je bilo čisto normalno, saj nihče takrat ni imel prostega časa. Mati je vedno govorila: »Najprej šola, domača naloga in delo.« No šola je bila edina stvar, zaradi katere je lahko spustila delo, drugače pa ni bilo izgovorov. Veljalo je pravilo: »Poslušaj, ubogaj, priden bodi!« Če si se držal teh pravil, v šoli ali pa doma, nisi imel težav.

Kmalu po vojni je prišla direktiva, da je potrebno uničevati majske hrošče. Seveda kot najmlajša je morala to početi Joži. V maju je morala vsako jutro vstati pred zoro, ko hrošči še ne vzletijo. Vzela je veliko plahto in jo vlekla v gozd, ker je bila še premajhna da bi jo nesla. V gozdu je potem plahto pod bukvami razprostrela in splezala na drevo ter stresla, kolikor je mogla, da

so popadali hrošči na tla, nakar jih je pobrala v vrečo in hitro domov, ker je morala v šolo. Tako se je tudi navadila plezati. Poleti je bilo na urniku drugo delo, večinoma je popoldneve po šoli preživljala na njivi ali pa v gmajni, kjer so grabili in spravljali seno. Jesen pa je bila zaznamovana s spravljanjem pridelkov in potem je prišla zima. Tedaj so imeli otroci malo več časa tudi za kakšne norčije. Seveda, če je bilo potrebno kaj postoriti, je bilo to vedno na prvem mestu. Joži so se kar oči zasvetile, ko je povedala, kako so pozimi hodili iz šole. »Ja v zamete smo skakali. Pa ne samo v daljino, merilo se je tudi, kako globoko bo kdo skočil. Seveda smo prej to še lahko počeli saj so bile Javorščice bistveno manj poraščene kot so sedaj. Takšni lepi zameti so se naredili proti Topolu.« Ko so se potem otroci tako vračali proti večeru domov, so bili vsi mokri, saj je sneg zapolnil vse luknje v obleki. Potrebno se je bilo sleči in pošteno stresti obleko. Joži se še sedaj spominja izraza na materinem obrazu, ko je nekoč prišla

domov vsa bela. »Ljubi otrok, ja kaj si pa počela?« je takrat zavzdihnila mati.

Zelo lepe spomine iz otroštva ima Joži na čas, ko je obiskovala šolo. Z učenjem ni imela težav, bilo pa je težko, ker ni bilo ne zvezkov ne knjig. Še sedaj rada pove zgodbo svojim vnukom, tako kot je to govorila že svojim otrokom. Ker ni bilo zvezkov, so se morali pač otroci znati. Ko je začela s šolo, takoj po vojni je bilo praktično nemogoče dobiti papir. Sestre so nekje izbrskale velike pole papirja iz celuloze. Razrezale so ji ga in s sukancem sešile, z ravnilom pa so ji narisale črte. Na takem zvezku se je potem Joži navadila pisati. Če jo kdo vpraša, če ji je bilo težko imeti takšen zvezek, da je morala še trske ven frcat, da je lahko pisala, se le nasmeje in reče: »Zakaj pa? Takšen zvezek je bil takrat imeniten. Drugi še takšnega niso imeli.«

Vsak dan je morala vstati najkasneje ob pol sedmih in se odpraviti proti Novi vasi. Saj ni šla sama. Takrat so otroci hodili v šolo v skupini. Vsako jutro se je tako s sosedomi otroki podala po bližnjici proti Studencu. Poleti bos, če pa je bilo slabo vreme, pa je morala obuti čevlje. Ne glede na vreme pa je bila pot v šolo in iz nje lepa. Vsak dan posebej se je je veselila. Vedno se je kaj dogajalo, odvisno od letnega časa. Spomladi so nabirali sladke koreninice do pod Velikega Vrha. Od tam naprej čez polje do Fare pa so trgali kislice in mleček. Potem so začele zoreti še češnje. Na Studencu pri Grgčevih so imeli tako lepo in sladko cepljenko. »Mislim, da so od te

češnje imeli oni bolj malo, saj smo otroci vso posmukali,« se je spomnila Joži. V jeseni je bilo pa vse še lepše. Vsak je imel svojo repo ali korenje, ki ga je izpulil na prvi njivi ob poti.

Danes so otroci za to doživetje prikrajšani. To je bil izreden čas za socializacijo človeka. Vseskozi so se pogovarjali, vsak v skupini je imel svoj status. Spletle so se tesne prijateljske vezi. Sedaj pa se otroci le zberejo na avtobusu in se odpeljejo v šolo. Razlika med takrat in sedaj je, da je bila pot naporna toda lepa, sedaj pa je enostavna in ne tako lepa kot nekoč, ugotavlja Joži.

Po osnovni šoli se je podala na Dolenjsko na učiteljske. Za to se ima predvsem zahvaliti svoji sestri Julki, ki je takrat že imela službo učiteljice. S finančnimi sredstvi ji je tako omogočila šolanje. Doma so bili revni in si tega ne bi mogla privoščiti. Prvič se je podala v svet, pa ni bila žalostna. Kar malo si je oddahnila, saj se je s tem končala neprestana rutina kmečkega dela. Na učiteljsku je tako štiri leta preživela brez težav. Ko je maturirala, pa se je vrnila domov. Po poti se je spraševala, če jo bo kdo doma sploh vprašal, če je končala šolo. Pa je ni. Takoj, ko so jo zagledali pred hišo, je zaslišala: »Hvala bogu, da si se vrnila. Vso gmajno imamo pokošeno in jutri bo treba iti grabiti.« No tako, če nobenega nič ne zanima, pa tudi jaz ne bom govorila o tem, si je mislila Joži. Šele drugi dan na gmajni jo je čisto mimogrede vprašala sestra Fani: »Ti, poslušaj, pa si ti sploh maturirala?« Kar kamen se ji je odvalil od srca, da jo je kdo sploh vprašal, kako ji je šlo. Pa ne da to ni bilo pomembno. Samoumevno je bilo, da šolo narediš. Ni bilo druge možnosti.

Ker je bilo takrat veliko povpraševanje po učiteljskem kadru, je službo dobila takoj. Še istega leta v septembru je odšla zopet na Dolenjsko, v Škocjan. Tam jo je že čakal prvi razred s 43 otroki.

Kmalu po tem pa je spoznala tudi svojo ljubezen. V Novi vasi za silvestrovo je bil ples. Na tem plesu pa se je znašel tudi Jože, ki je prišel tja s svojim prijateljem. »Bil je tako fejš, takoj sem se zaljubila vanj,« se spomni Joži. Še istega leta sta se poročila in dobila svojega prvega sina. Začela sta ubirati skupno pot in največji problem, ki sta ga imela, je bilo stanovanje. Joži je takrat živela še v sobici v šoli, kjer je učila, in stvari so bile precej drugačne od današnjih. Tekoča voda je bila takrat luksuz, živeti so morali, kakor so lahko. Kmalu jima je bilo obljubljeno stanovanje v Trziču. Stanovanja pa ni bilo in tako sta morala s sedaj že 2 sinovoma nekaj časa živeti v zasilni sobi, dokler se ni ponudila nova možnost za stanovanje v Spodnji Idriji. Tudi tam sta živela le kratek čas, saj je bilo vse tako odročno. Odločila sta se, da si bosta iskala stanovanje drugod in ga tudi kmalu dobila v Logatcu. Med tem je na svet privekal že njun tretji sin in zopet sta iskala nekaj drugega. Padla je odločitev, da naredita hišo v Ljubljani, na vrtu moževih staršev. Projekta sta se lotila sama in vsa malta je delo Jožičinih rok.

Življenje v Ljubljani pa je Jožici nekaj razkri-

lo. V tistem času, ko je imela še obveznosti v službi in po smrti njene mame se je bolj redko vračala na Bloke. Bila je odvisna od ljubljanske tržnice. Takrat pa je spoznala, da človek, ki pozna pravi peteršilj, se ne more sprijazniti s tistim, ki ga lahko kupi na tržnici. Pa ne samo peteršilj, tudi krompir, koleraba, zelje ... nič ni imelo tistega pravega okusa, kot ga je poznala z Blok. Zelo zgodaj je začutila razliko med doma, na Blokah pridelano hrano in tisto, ki jo kupiš in je vsa prežeta s kemijo. Pa se je zamislila in rekla: »Zemljo na Blokah imam, delati znam, kaj mi še manjka. Ja začeti je treba!« Tako sta se z možem v začetku osemdesetih odločila, da si postavita še eno hišico. Zopet vse sama, saj sta imela že dovolj vaje s tisto v Ljubljani.

Sedaj prideluje vso zelenjavo sama, brez kemije in umetnih gnojil. Sicer ni videti tako lepa kot tista na tržnici, je pa zdrava in dobra, pa še rekreiraš se, ko jo prideluješ.

Naravno pridelana stvar, brez kemije, je to, kar Joži zelo ceni. Skratka vse mora biti čimbolj naravno. To ni zato, ker bi imela do tega kakšno kaprico, pač pa življenjske izkušnje z boleznijo. Pravzaprav to ni prava bolezen, pač pa zelo redka alergija. Težave so se ji začele že v mladosti, na učiteljsku. Izpadanje las in srbečica dlani. Zveni nedolžno in tudi bilo je v začetku, potem pa se je težava večala. Bila je že tako daleč, da je izgubila vse lase in se je morala skrivati pod pokrivalom. Srbečica pa je bila tako močna, da so bile dlani velikokrat odprta rana, ki se ni zacelila tudi mesece. Včasih jo je prijel, da bi prijel britev in si kar porezala kožo z njih. Bila je vsepovsod, obiskala vse specialiste in vedno je dobila isti odgovor: »Brez posebnosti.« Ker se je brezuspešno borila s svojo invalidnostjo, kot ji sama pravi, se je

naučila živeti z njo in jo sprejela. O tem ji sploh ni težko govoriti. Včasih se tudi pošali na ta račun in reče: »No vsaj s frizerjem nisem imela nikoli stroškov.« Je pa hvaležna svoji bloški trmi, s katero si je pritrmovala vse, kar ima sedaj na glavi. Že vse življenje si umiva lase samo z rumenjekom. Za to ima poseben recept, kako si pripraviti popolnoma zdravo in učinkovito sredstvo za umivanje las. Rumenjaki, konjak, pa ne tisti navadni, ampak pravi francoski in šentjanževino olje, iz šentjanževk, ki jih nabira na Blokah.

Šele pred dobrima dvema letoma je izvedela, kaj je narobe z njo. Specialist za alergije ji je omenil, da je verjetno alergična na amalgamske kovine. Se pravi težke kovine, ki jih je celo življenje imela v ustih. Plombe so bile tiste, ki so ji grenile življenje. Ko je takrat pomislila nazaj, kdaj so se težave začele, se je spomnila, da si je v srednji šoli dala v usta prve zalivke. In potem vsake tri ali štiri leta spet kako. Tudi bolezen se je pojavljala v intervalih, toda na plombe ni nikoli pomislila. Takoj, ko je zvedela razlog za svoje stanje, si je takoj zamenjala vse plombe. Sedaj težav nima več. Tudi dlani so se v zadnjem letu lepo zacelile, tako da upa, da je vse to le zgodovina.

Sedaj Joži uživa svojo pokojnino. Ko le more, pobegne iz Ljubljane na Bloke. Ima pa tudi družinske obveznosti z vnukinjo, ki jo čuva. V prostem času pa se rada zamoti s kakšno dobro knjigo ali pa splete kakšen pulover za koga od njenih domačih. Nikoli ji ni dolgčas in ob obilici dela, ki ga vedno najde, ji tudi nikoli ne bo. Življenje živi polno in kljub vsem težavam, ki jih je imela z zdravjem, je vedno pozitivna in vedrega duha. Prava Bločanka.

Matej Kljun

Joži v svojem kraljestvu

Cerkev sv. Miklavža na Ulaki

Cerkvica sv. Miklavža stoji nekoliko ven iz vasi Ulaka, na samem, na manjši vzpetini, ob stari poti z Ulake proti vsem Sleme, Hribarjevo in Rožanče, ki spadajo pod njen zvon. O starosti te podružnice trojiške župnije ni nikakršnih natančnih podatkov. Cerkev na Ulaki omenja že Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske (1689) – tedaj še kot podružnico bloške župnije. Pod tekočo številko 10 ima navedek: »S. Nicolai gleichfalls zu Oloka«. To bi pomenilo »sv. Nikolaj prav tako na Ulaki«, kot da ima Ulaka še kako drugo cerkev. Navedek je treba razumeti v povezavi z navedbo pod štev. 9. Tam namreč Valvasor navede cerkev Sv. Duha »zu Oloka« – torej na Ulaki. Že ko smo opisovali cerkev pri Sv. Duhu, smo navedli mnenje, da se je Valvasor ali zmotil ali pa se je nekoč tudi današnji Sv. Duh imenoval Ulaka.

Nad vrati je zapisana letnica 1678 – lahko bi bila to letnica gradnje, prezidave ali kake večje obnove. Vsekakor je stavba stara – ob opazovanju na zunaj vidnih značilnosti bi se dalo sklepati, da je oltarni del cerkve starejši ali vsaj drugače zidan kot preostala stavba. Tako imajo npr. okna v prezbiteriju kamnite okvire, so polkrožna z majhnim, a lepim okraskom na vrhu. Je bila tu prvotno le kapela, ki so

ji kasneje prizidali še ladjo? Videti je, da so še kasneje dodali zvonik. Že v sodobnosti (1992) so prizidali še manjšo zakristijo.

Gospod Lojze Korošec, ki danes živi na Hitenem, je pa bil rojen v mežnariji poleg cerkve, je povedal, da so stari ljudje rekli, da je nekoč bilo poleg cerkve manjše pokopališče – vendar tega niče ni nikoli raziskoval.

Danes se v cerkev vstopa skozi kolone pod zvonikom – pri tem je severna kolona zazidana, puščena je le majhna lina. Prostor za vernike podolgovat, v notranjosti banjasto obokan, trije polstebri, pilastri, se nadaljujejo še v obočne loke in videti je, kot da zgradbo držijo skupaj. Prezbiterij je zaradi takšnega obočnega loka ločen od cerkvene ladje. Tudi znotraj je videti, da je oltarni prostor zidan drugače kot preostali deli cerkve.

Glavni oltar je baročen in lesen, le oltarna miza je zidana in lepo barvno okrašena. V tronu je kip sv. Nikolaja ali Miklavža. Napis pove IN hoNoREM s. NIKOLAI. DEDIL'ATU – mogoče bi se to dalo prevesti kot »posvečeno v čast sv. Nikolaju«. Zavetnik cerkve je oblečen v škofovska oblačila, levo od njega je angelček, ki drži knjigo s tremi jabolki. Miklavž kleči na oblaku, v levici drži škofovsko palico, desno roko ima na prsih.

Levo od zavetnika cerkve je sv. Peter, ki v levi drži knjigo, v desni pa ključ. Desno je sv. Pavel, ki ima v levici knjigo, v desnici pa meč. Nad sv. Miklavžem je Marija z Jezusom. Drugo kiparsko okrasje oltarja so angelci ob tabernaklju, na tabernaklju ter nad stebri na levi in desni strani oltarja in 4 angelske glave ob Mariji.

Pod kolonama se pride za oltar. Tam je kar nekaj grafitov – eden od njih pove: »Beljenje cerkve, Tone in Jože Klučar 1992«. Drugi zapisi so ali samo letnice ali priimki oz. priimki z datumom.

Na levi in desni strani cerkvene ladje sta manjši oltarni mizi s slikama Marije Pomagaj (na levi strani) in sv. Jožefa (na desni). Slike sta tiskane na papir in verjetno izvirata iz časa proti koncu 19. stoletja. Imata pa obe enaka in bogato oblikovana okvirja. Tudi podstavka teh stranskih oltarjev sta lepa izdelka iz lesa.

Zanimiv je tudi pevski kor – je lesen s pobarvano ograjo. S kora se pride v zvonik.

Kljub majhnosti prostora ima cerkev tudi oltar, na katerem lahko duhovnik mašuje obrnjen proti vernikom. Priskrbel ga je nekdanji bloški in trojiški župnik Branko Zadnik. Slika pod mizo je reprodukcija znamenitega Dalijevega Kristusa. Za slovesnost farnega žeganja, ki je po tradiciji na Jernejevo nedeljo proti koncu avgusta, to oltarno mizo postavijo na prostor med cerkvijo in mežnarijo – tedaj je namreč obiskovalcev maše veliko več, kot jih je cerkvica zmožna sprejeti. Sicer pa so po tradiciji v tej podružnici imeli zagotovo naslednjih sedem maš na leto: Markovo, v prošnjem tednu, poljsko, za kosce (okoli sv. Roka), žeganje, Martinovo in Miklavovo.

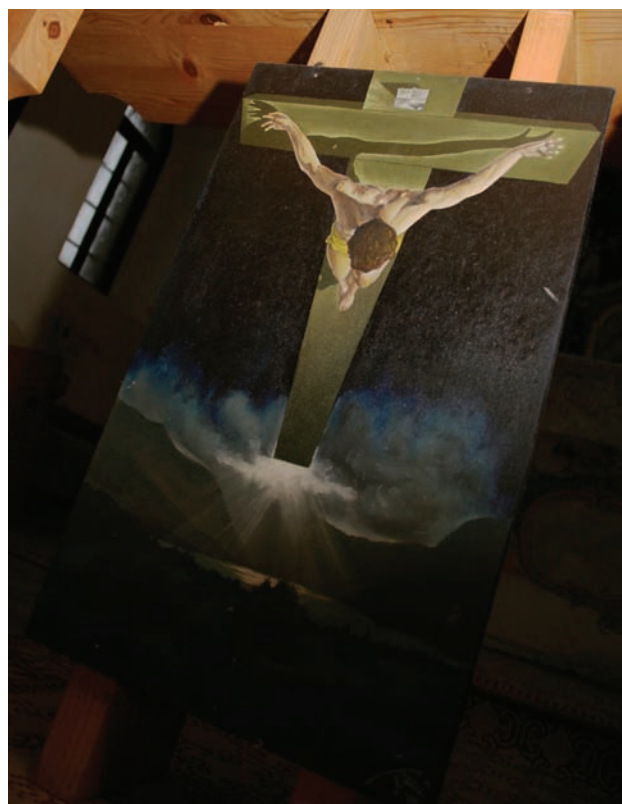
Večje obnove je bila cerkev deležna leta 1992, nove klopi pa

Slika sv. Jožefa (desno);
Razpelo (skrajno
desno);

Glavni oltar sv. Miklavža
(spodaj)

je dobila 1993 (delo domačina Krištana z Ulake). V cerkvi visi še en večji križ, podružnično bandero pa je shranjeno pri Sv. Trojici.

Iz kronike trojiške župnije povzemam še naslednji dogodek v zvezi s cerkvijo na Ulaki. Leta 1900 je tedanji župnik Jakob Merc priskrbel pri ljubljanskem zvonarju Samassi dva nova bronasta zvonova (248 in 350 kg) »za 456 goldinarjev – stara sta se vzela v račun za nove – vsoto sta založila cerkvena ključarja Martin Intihar in Jakob Knafelj«. Toda samo 17 let pozneje sta zvonova morala oditi kot žrtvi prve svetovne vojne: tega leta je namreč avstrijska vojska pobirala bron za potrebe svoje armade in je veliko surovinsko bazo našla prav v cerkvenih zvonovih. Bron so sicer plačali po 4 krone za kg, denar pa naložili na hranilno knjižico kot glavnico za nove zvonove v mirnem času. Žal se iz poznejših vpisov ne da ugotoviti, kdaj sta bila na Ulaki nabavljena sedanja zvonova niti ali je bilo kaj iz tistega denarja, ki ga je dala avstrijska vojska. V župnijski cerkvi pri Sv. Trojici so jih dobili leta 1923, bili pa so iz jekla, ne več iz bronu. Tudi na Ulaki sta zvonova danes jeklena.

Pod cerkvijo, proti glavni cesti, pa je najti še eno znamenitost, ki je znana tudi širše: tu je namreč izvir studenca zagorjanke – voda prihaja na dan v skoraj pravilnih presledkih. Matjaž Puc je v knjigi *Hodil po zemlji sem naši*, Mohorjeva družba, Celje 1985, zapisal, da gre za 2-minutne presledke. Drago Kolenc pa v svojem letos jeseni v Postojni izšlem monografsko napisanem vodniku *Dober dan, Krpanova dežela*, piše, da gre za 10 – do 15-minutne presledke. (Priznam, da sam nisem opazil kakega nihanja; vendar priznam tudi, da nisem imel dovolj potrpljenja, da bi čakal ...) Potok deluje po principu natege. Skozi špranjo izvira se po nategi občasno izprazni večji naravni zbiralnik vode v globini. V ta zbiralnik je dotok vode vedno počasnejši, kot je izpraznjenje proti izviru.

France Ivančič

Dvojčki

ŽE NEKAJ LET JE ZORELA V NAS ŽELJA, DA BI PREDSTAVILI DVOJČKE, KI OBISKUJEJO NAŠO ŠOLO. LANSKO LETO SMO JIH S FOTOGRAFSKIM KROŽKOM FOTOGRAFIRALI, LETOS PA SO DOBILI SVOJ KOTIČEK TUDI V BLOŠKEM KORAKU.

Prva predstavljena dvojčka sta Maja in Uroš Zakrajšek. Maja in Uroš sta se rodila 11. maja 1992 ob 3. 15 in 3. 20 zjutraj.

Kdo od vaju se je rodil prvi?

Maja: Prva sem pogledala na svet.

Ali je kakšna pomembna razlika v tem, kdo je od dvojčkov rojen prvi?

Uroš: Drugorojeni je bolj nagajiv.

Kaj se vama zdi najboljše, da sta dvojčka in kaj je slabega v tem?

Uroš: Najboljše je to, da lahko domače naloge prepišem od Maje.

Maja: Človek dvojček ni nikoli sam, vedno je povezan z bratom ali sestro. Slabo pa je to, da večkrat potegnem ta kratko.

Kaj vaju je motilo v zgodnjem otroštvu?

Uroš: Spominjam se, da mi je mami enkrat naredila čop na glavi.

Maja: Dolgo časa sem se igrala z igračkami. Uroš pa se je rad norčeval iz tega.

Sta drug do drugega zaščitniška?

Uroš: Seveda sva.

Maja: V drugem razredu se Uroš skregal in stregel s sošolcem. Ustrašila sem se zanj in obračunala s sošolcem.

Kako se sedaj razumeta?

Maja: V zadnjem obdobju se dobro razumeva.

Uroš: Dobro nama gre, vendar odkar je starejša sestra v Ljubljani, se veliko več pogovarjam z njo.

Čutita povezanost med seboj po duši ali le po

tem, da sta se skupaj rodila?

Maja: To še ugotavljava, saj so bili do sedaj zelo redki trenutki, ko sva bila dalj časa fizično ločena.

Uroš: Jaz vidim povezanost v tem, da pomaga, ko jo rabim za pisanje plonk listkov. Hahaha.

Kako si razdelita hišna opravila?

Uroš: Poskrbim za kurjenje peči, poleti kosim travo, pozimi kidam sneg, pometam po garaži in pospravljam orodje ...

Maja: Jaz sem ponavadi tista, ki opravi gospodinjska dela: včasih skuham kosilo, pomivam, likam ...

Kdo je v šoli bolj priden?

Uroš: Po ocenah sem jaz.

Maja: Po obnašanju in pridnosti pa jaz.

Kaj pri vama največkrat zaneti prepri?

Uroš: To, da moram včasih po kosilu jaz pospraviti. Maja pa gre po svoje. Ali če mi Maja zasede računalnik.

Maja: Da Uroš ne pospravlja za sabo, svoje stvari pušča razmetane.

Sta pred pomembno življenjsko odločitvijo. Kam je namenjena vajina pot izobraževanja?

Uroš: Vpisal se bom na strojno srednjo šolo.

Maja: Razmišljam o vpisu na oblikovno šolo.

*Ana Jakopin, Klavdija Kraševac,
Martina Kočevar*

Vesela decembrska pričakovanja

DECEMBER JE MESEC, V KATEREM SE STARO LETO POSLOVI, OBIŠČE NAS MIKLAVŽ, BOŽIČEK IN DEDEK MRZ. TO JE ČAS KRAŠENJA DOMOV, ŠOLE, ULIC ..., VSE JE OBARVANO Z VELIKIMI PRIČAKOVANJI.

Vesela decembrska delavnica

Na naši šoli smo se na te trenutke začeli pripravljati že zgodaj in v soboto, 9. decembra, organizirali in izvedli božično-novoletne delavnice za učence naše šole in otroke iz vrtca ter njihove starše. Izbrali so si eno izmed 15 delavnic in dve urici izdelovali in ustvarjali različne novoletne okraske in voščilnice, po šolskih hodnikih pa je zadišalo tudi po prazničnem pecivu, saj so se učenci z veseljem vključili v slaščičarsko delavnico. Izdelke so otroci odnesli domov. Da pa ideje ne bodo ostale pozabljene, smo pripravili tudi razstavo posameznih izdelkov vsake delavnice.

Delavnice so letos potekale drugič in glede na pozitiven odziv otrok bodo ostale tudi v naslednjih letih. Pogrešali smo le starše otrok višje stopnje.

Otrokom, staršem, krajankam in krajanom Blok želim, naj se vam v očeh sveti veselje, zaupanje naj odpira vsa vrata, sreča naj žari kakor sonce, luč naj kraljuje med vami in edinost naj bo vaš trden temelj. Vse dobre želje naj ubrano hodijo z vami skozi leto 2007.

Ravnateljica Milena Mišič

Naravoslovni dan v gozdu

V NOVEMBRU SMO UČENCI 1., 2. IN 3. RAZREDA, JESENSKI TEDEN S SONCEM IZKORISTILI ZA NARAVOSLOVNI DAN V GOZDU. DEJAVNOSTI JE NAČRTOVAL UNIV. DIPL. INŽ. GOZD. JAKA ŠUBIC, KI SE UKVARJA Z DOŽIVLJAJSKO PEDAGOGIKO.

V dan smo stopili s pravljico o škrtatih in vilah. Tako se nam je porajalo vprašanje, ali škrtatje so. Polni navdušenja smo vzeli pot pod noge in se odpravili na lov za škrtati.

Pot nas je vodila mimo stare lipe, kjer so otroci spoznali, da nekatera drevesa ne živijo v njihovem naravnem okolju, ker smo ga ljudje priredili za

se je škrtat prikazal? O, seveda se je ... A tokrat le v naši domišljiji za zaprtimi očmi.

Ko smo prispeli v bukov gozd, se je pred nami odprl pogled na gola drevesa, po tleh pa je ležalo polno odpadlega listja. Malo smo se odpočili, legli na suho listje in opazovali ples golih dreves v vetru. Čisto blizu nas pa je ležala tudi porušena

ove in bukove gozdove. Smrekovi gozdovi so v takšnem obsegu tujek, polagoma kisajo tla. Na pomoč prispejo lubadarji, ki žele čimprej napraviti pot domači bukvi, javorju. In smo ga našli, stari bukov gozd. Prevzela so nas mogočna drevesa, ležali smo pod njimi, opazovali ples drevesnih krošenj. Poslušali smo zvok gozda, mu tudi zai-grali nekaj melodij. Opazovali smo krog življenja gozda, ki ga, žal, človek mnogo prehitro prekine. Primanjkuje drevesnih modrecev, starih dreves, ki varujejo mlade. Malo je tudi padlih dreves,

Ples, pred odhodom v gozd (2. razred)

naše potrebe. Odpravili smo se proti Volčjemu, med potjo pa opazovali okolje, rastlinje in rast dreves. Vohali smo tudi zemljo, ki je ležala pod smreko. Otroci so ugotovili, da ima vonj po kislem, ki nastane zaradi razgradnje smrekovih iglic. Tu smo skušali priklicati škrate s pesmico, ki smo jo spremljali na lastne inštrumente, Jaka pa nas je spremljal na čisto pravi afriški boben. Pa

Umetniki v naravnem okolju (1. razred)

Poglejte, tudi drevesa plešejo! (3. razred)

smreka. Ampak podrli je niso gozdarji. Padla je sama, ker je korenine niso dovolj močno držale v tleh. Ogledali smo si njene korenine in živali, ki so si poiskale dom pod skorjo debla.

Gozd smo skušali tudi poslušati in ga občutiti. Z gibanjem smo prikazali ples dreves, objeli smo drevesa in se z njimi pogovarjali ... Prisluhnilni smo njegovemu šelestenju, pogovoru z živalmi in drugimi obiskovalci gozda. Pridružili pa smo se mu z igranjem na male inštrumente. V gozdu smo tudi slikali, oblikovali glino, risali na drevesna debela z ogljem, klesali v kamenje in izdelovali čarobne palice.

Ob odhodu smo se gozdu in njegovim prebivalcem še zahvalili za sprejem in polni novih doživetij odšli proti šoli.

Učiteljica 3. razreda Nina Zver

In kako je naravoslovni dan doživel naš organizator Jaka Šubic?

DOTAKNILA SE NAS JE VILA PETRA KLEPCA

V gozd smo se podali, da bi doživeli njegove skrivnosti. Pri šoli na Blokah smo iskali čimbolj prvobiten bukov gozd. V takem naj bi še ple-sale gozdne vile. Malo jih je. Gozdovi so že pred časom naših dedkov odstopili mesto pašnikom, travnikom, njivam. Sedaj zopet počasi osvaja-jo svoje ozemlje. Tako najdemo borove, smrek-

nepogrešljivega gnojila gozda.

Zaznali smo veselje, mir, tiho radost, modrost, ljubezen, dotaknila se nas je vila Petra Klepca. Otrokom sem hvaličen za lepa doživetja.

Jaka Šubic, univ. dipl. inž. gozd.

Tudi drevesa imajo rada glasbo (1. razred)

MUST med BOŠ-em in Dolenjsko

ZA ŠTUDENTE POMENI JESEN NOV ZAČETEK. OKTOBRA SE VRNEMO NA FAKULTETE, VESELI, DA NAM JE USPELO VPISATI SE V VIŠJI LETNIK, POTEM SAMI SEBI OBLJUBLJAMO, DA SE BOMO TO LETO BOLJ POTRUDILI Z IZPITI, IZKORISTILI PRVE IZPITNE ROKE ITD. TUDI S PROSTOČASNI MI DEJAVNOSTMI JE TAKO. V BOŠ-U SMO DO SEPTEMBRA MALO BOLJ HIBERNIRALI, POTEM PA ... AKCIJA! S POLNO PARO V NOVO ŠTUDIJSKO (ŠTUDENTSKO) LETO.

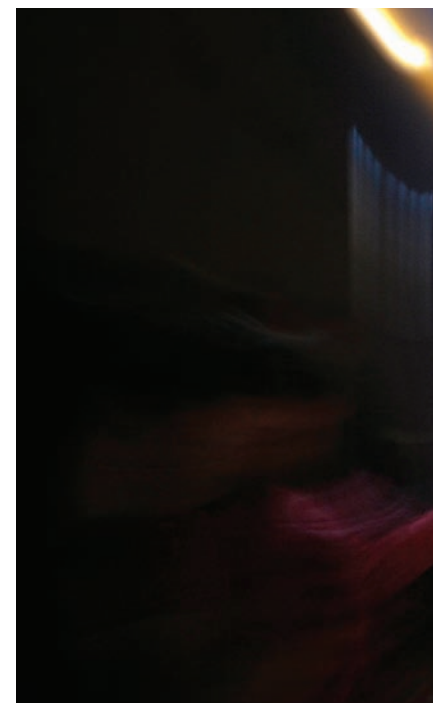
September smo zaključili z lokalnim projektom – sodelovanjem na zabavno-kulturni prireditvi ob občinskem prazniku. Naslednje mesece pa smo se dobesedno globalizirali. Dosedanje aktivnosti smo razširili na povezovanje z dolenjskimi študentskimi klubi in društvi (iz Ribnice, Sodražice, Velikih Lašč, Dobrepolja). Vse skupaj se je začelo s povabilom k sodelovanju Roka Boršnika, ki se je z motorjem odpeljal na enoletno potovanje od južne do severne Amerike. Na svoji poti obiskuje društva slovenskih izseljencev, ki

jih bo povabil v naše kraje ali pa nas nekoč popeljal tja. V ta namen nam je upelo zgraditi pravi most oz. po domače kar MUST, kakor smo poimenovali to bloško-dolenjsko navezo. Od Roka smo se poslovili s koncertom v farni dvorani, na katerem so igrale znane lokalne rock skupine. Zelo smo bili veseli množičnega obiska dolenjskih in notranjskih študentov, še posebej pa podpore starejših Bločanov. MUST-ovži imamo tudi že spletno stran (www.must.si), sestajamo se sestankih, 19. 12. bomo skupaj zarajali v ves-

elem decembru v Ljubljani, če nam narava nakloni kaj mraza, šli skupaj smučat.

Ves ta čas je BOŠ trdo delal tudi na svojih projektih. BOŠ se je povezal v svet tudi preko spleta, stran www.klub-bos.si je polna novih informacij o preteklih in načrtovanih dogodkih, fotografij, linkov ... Škoda besed, raje si sami pogledajte, kako kreativni so naši računalniški mojstri. Poleg tega se je zaključil projekt fotografiraj.bloke.si, ki ga je BOŠ podpiral celo leto in sedaj lahko Bločani končno s ponosom pošljemo svojim prijateljem razglednice z bloškimi motivi. Več utrinkov ujetih v objektiv si lahko ogledate na fotografski razstavi v BOŠ-evih prostorih. Jesen je bila prekrasna, obdarila nas je z lepim kostanjem, ki smo ga na pikniku nalupili kar 15 kg, polhe smo spet raje pustili pri miru. Zavrbele so nas pete in ker plesne z Erikom niso bile dovolj, smo višek energije pokurili na pohodu na Nanos. Zdaj, ko se vreme spet kisa, smo

se ponovno posvetili kulturi; zaškrilpal je Polomljen gramofon, pravzaprav sta ga s pripovedovanjem o Danski pognala Miha in Simon, ogledali pa smo si tudi gledališko predstavo 5žensk. com.

Koncert MUST-ovžev, na katerem smo

Z motorjem od Antarktike do Arktike

Mladi Slovenci se povezujemo

MOJE IME JE ROK BORŠNIK IN ZAKLJUČUJEM ŠTUDIJ SOCIOLOGIJE NA FAKULTETI ZA DRUŽBENE VEDE V LJUBLJANI. OB ZAKLJUČKU ŠTUDIJA SE MI SEDAJ PONUJA ENKRATNA PRILOŽNOST, DA IZPOLNIM SVOJE DOLGO NAČRTOVANE SANJE S TEM, DA SI OGLEDAM SVET IN OBENEM POSTORIM ŠE KAJ KORISTNEGA.

Konec oktobra se namreč odpravljam na enoletno popotovanje po južni, srednji in severni Ameriki. Celotna pot bo dolga predvidoma 60. 000 km, nameravam pa jo opraviti z motorjem BMW R1150 GS Adventure.

Pot se začneja v južni Ameriki, natančneje v Rio de Janeiru v Braziliji. Tja bo namreč prispel motor z ladjo, sam pa tja priletim z letalom. Nato pa se odpravim na pot proti skrajnemu jugu celine. Pot bo šla preko Urugvaja do Argentine ter njenega skrajnega juga in sicer do mesteca Ushuaya. Tu je konec sveta, saj je od tu do Antarktike le še Ledeno morje.

Nato pa sledi obrat na sever proti Čilu, Peruju in Ekvadorju. Od tam nameravam z ladjo odpluti do srednje Amerike. Tu me bo pot vodila preko Paname, Kostarike, Nikaragve, Hondurasa in Gvatemale vse

do Mehike.

Po osmih mesecih potovanja bom tako prispel do zahodne obale ZDA ter nadaljeval pot preko Kanade vse do Aljaske ter nato še naprej do skrajnega severa in do polarnega kroga. Nato pa se bom počasi usmeril nazaj proti ZDA in njeni vzhodni obali vse do New Yorka.

Tako bom prepotoval 14 držav in dve veliki celini, obenem pa bo to potovanje od skrajnega juga pa do skrajnega severa poseljenega dela našega planeta.

Vendar pa namen tega potovanja ni le avantura, ampak ima tudi svoje sporočilo in namen. Omenjena pot se mi zdi lepa priložnost, da lahko mladi med seboj vzpostavimo neposredne, pristne in prijateljske stike, kateri bi nam omogočili, da se med seboj družimo, da si pomagamo ter da se spoznamo.

Že nekaj mesecev namreč mladi s področja Dolenjske in Notranjske pripravljamo projekt pod naslovom MUST, katerega glavni namen je povezati predvsem mlade potomce slovenskih izseljencev iz dežel južne in severne Amerike z mladimi iz Slovenije. Del tega projekta je tudi študentski klub BOŠ.

Do ideje je prišlo, ko sem za diplomsko nalogo raziskoval podjetniška omrežja in povezave med podjetji, ki so posledica globalizacijskih procesov. Iz mojih analiz sem prišel do zaključka, da bi lahko tudi organizacije in društva na podoben način izkoriščala prednosti globalizacije in povezovanja. Z medsebojnim povezovanjem, vzpodbujanjem, s skupnimi projekti in idejami bi lahko vsi skupaj dosegli veliko več, predvsem pa bi se lahko med seboj bolje spoznali, družili in povezali.

Ideja se je zdela zanimiva različnim mladinskim in študentskim klubom, tako smo se odločili, da se med

Kaj bi sploh naštevali, jesenskega študentskega pridelka je bilo ogromno, dovolj še za ozimnico, zato si kar sami pogledajte našo spletno stran ali nas obiščite med vikendi v BOŠ-u, kjer lahko poleg

printanja po novem tudi skenirate ali v udobnih sedalnih vrečah preberete kakšno revijo.

Veseli december!

Marjeta Jerič

Foto: Matej Kljun

se poslovlili od Roka, je bil gruvi

seboj spoznamo, spoprijateljimo in povežemo ter skupaj uresničimo idejo o povezovanju mladih. Sedaj v projektu MUST delujejo študentski klubi iz Ribnice, Blok in Sodražice, mladinski klub Dobro-Polje Gledanja ter mladinska gledališka skupina iz Velikih Lašč.

CILJ

Osnovni cilj je vzpostaviti stik med mladinskimi organizacijami v Sloveniji in sorodnimi organizacijami v tujini. Povezovanje mladih bo potekalo preko pobratenja mladinskih organizacij med seboj. Tako bodo imele mlade generacije možnost vzpostaviti neposreden in prijateljski stik med seboj, njihova skupna lastnost pa je slovenska kultura, slovenski jezik.

Sistem pobratenja različnih organizacij pomeni medsebojno sodelovanje, izmenjavanje različnih informacij, organiziranje medsebojnih obiskov, organiziranje delovnih taborov ali jezikovnih tečajev in ostalih skupnih projektov, predvsem pa pobratenje pomeni prijateljsko druženje in povezovanje na različnih ravneh.

V ta namen nameravam na svoji poti obiskati različna društva slov-

enskih izseljencev predvsem v Braziliji, Argentini, ZDA in Kanadi. Z nekaterimi od njih smo že navezali prve stike, ostalim pa bom idejo povezovanja mladih osebno predstavljal ob obisku.

Kot končni rezultat tega projekta in za potrditev uspešnega povezovanja mladinskih organizacij med seboj si želimo organizirati skupno srečanje mladih s slovenskimi koreninami iz celega sveta v Sloveniji. Zaenkrat so to še pobožne želje, a ob dobri volji in podpori širše skupnosti je vse izvedljivo.

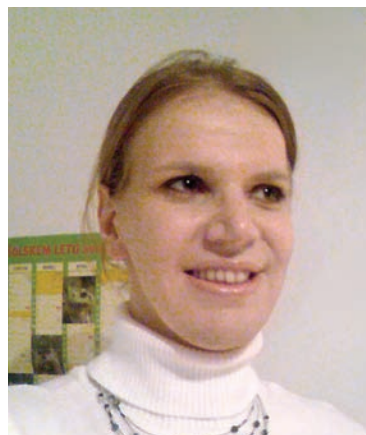
O nadaljevanju projekta povezovanja mladih boste lahko več izvedeli tudi v naslednjih izdajah Bolškega koraka, ob tem pa vabim mlade, da se priključijo povezovanju mladih in spoznavanju novih prijateljev preko študentskega kluba BOŠ.

Zahvaljujem se trgovini KMC na Dolenjski cesti v Ljubljani (<http://www.yamaha-kmc.si/>), ki mi je podarila čelado Nolan ter podjetju BMW Avto-Aktiv Maribor (<http://www.bmw.si/>) za tehnično in strokovno pomoč. S svojim prispevkom so pokazali razumevanje za uresničitev naše ideje.

Rok Borštnik

Lepa bera diplomantov

V TOKRATNEM KORAKU PREDSTAVLJAMO 3 DIPLOMANTE. DVA STA IZ NOVE VASI, SKORAJDA SOSEDA, IN STA DIPLOMIRALA NA EKONOMSKI FAKULTETI V LJUBLJANI, PREDSTAVLJAMO PA ŠE DIPLOMANTKO S HUDEGA VRHA.

Sonja Milavec je diplomirala 29. avgusta na Ekonomski fakulteti, smer Management in organizacija – trženje. Zagovarjala je diplomsko z naslovom Mobilno trženje kot način trženja v slovenskih podjetjih. Sonja pravi, da ji je bilo pri študiju najboljši to, da je imela možnost sodelovati pri obšolskih dejavnostih, delovati v različnih organizacijah in sodelovati na poletni šoli na Dunaju in dodaja, da si je s tem pridobila ogromno izkušenj. Med študijem je veliko delala preko študentskega servisa in si tako nabirala potrebno prakso, znanje in izkušnje, čeprav se je študij prav zaradi tega malce zavlekel.

O podiplomskem študiju sicer razmišlja, odločila pa se bo naslednje leto, sedaj pa je že zaposlena v podjetju v Ljubljani, saj je z njeno izobrazbo doma težko dobiti zaposlitev in si ustvariti kariero.

Le malce za Sonjo je diplomiral tudi Robert Volf. Prav tako na Ekonomski fakulteti, izbral pa si je smer Finance. 9. oktobra je zagovarjal diplomsko delo z naslovom

Zavarovalne goljufije. Prav tako kot Sonji mu je bil pri študiju najbolj všeč praktični del, še posebno predmeti, ki so bili praktične narave in je bilo delo povezano s trenutnimi razmerami v domačem gospodarstvu, čeprav, pravi Robert, je takih predmetov v času študija v manjšini in je še vedno velik poudarek na teoriji.

Zaenkrat je Robert zaključil s študijem in o podiplomskem študiju ta hip še ne razmišlja, vendar pravi, da nikoli ne reci nikoli, trenutno pa je zaposlen v Kovinopalstiki Lož.

Na isti dan kot Robert pa je svojo diplomsko zagovarjala tudi Kristina Anzeljc s Hudega Vrha. Kristina je ena redkih bloških študentk, ki študirajo na Obali. Diplomsko z naslovom Sistem sanitarnih in fekalnih vod na ladji je zagovarjala na Fakulteti za pomorstvo in promet v Portorožu, smer Navigacija. Pravi, da je bila navdušena nad študijem, saj se ukvarja s izjemno zanimivimi in različnimi področji; od navigacije, matematike, prava ..., tako da dolgčas res ni. Poleg tega je obvezna polletna praksa, kjer ima možnost marsikaj preizkusiti. Vozila je tudi tanker, čeprav le na simulatorju, pravi v šali.

Odločila se je za nadaljevanje študija, zato je na isti fakulteti vpisala še univerzitetni program Transport in logistika, saj bi po končanem študiju najraje delala pri kopenski špediciji.

Čestitamo vsem diplomantom!

Miha Knavs

Bodo Bloke zibelka novega športa?

17. IN 18. 2. 2006 BO ŠPORTNO DRUŠTVO KITESFERA IZ LJUBLJANE POD POKROVITELJSTVOM KITEBOARDING ZVEZE SLOVENIJE NA BLOKAH ORGANIZIRALO PRVO MEDNARODNO TEKMOVANJE V KITEBOARDINGU NA SNEGU. GRE ZA TEKMO V SVETOVNEM POKALU POD POKROVITELJSTVOM MEDNARODNE ORGANIZACIJE ZA SNEŽNI KITEBOARDING (ISKA – INTERNATIONAL SNOW KITE ORGANIZATION).

KAJ JE KITEBOARDING?

Kiteboarding je atraktiven in dinamičen šport, ki vas lahko popelje na vožnjo po morju, snegu, ledu ali celo travniku. Za treniranje kiteboardinga, potrebujete primeren prostor, veter, padalo (kite) in desko (ali smuči, drsalke, trokolesnik). Da bi se naučili vseh vragolij kiteboardinga potrebujete kar nekaj časa, za osvojitve osnov pa zadostuje že nekaj ur in seveda nekaj športne volje.

KAKO TO GRE?

Kiteboarderja (jadralca na vodi in smučarja/deskarja na snegu) poganja padalo, v katerega se upira veter. Deska za kiteboarding na vodi je podobna deski za smučanje na vodi (wakeboardu), na snegu pa lahko uporabimo kar snežno desko (snowboard) ali smučke, na ledu drsalke in na travniku trokolesnik (buggy). Padala so zelo različna, najpogostejše se uporabljajo padala z napihljivimi tubami, ki so preko štirih oziroma danes pogostejše petih vodilnih vrvic povezana na upravljalno palico. Kiteboarder pa je na na upravljalno palico povezan preko varnostne zanke, ki je zapeta v trapez. Padala se razlikujejo po velikosti (med 5 in 24 kvadratnih metrov), njihova površina pa je odvisna od moči vetra. Padalo se usmeri v veter, ki daje moč, z desko oziroma smučkami se tej sili vetra upiramo in se premikamo v pravokotni smeri na veter (levo in desno). Najbolj atraktivni so seveda skoki in različni liki v zraku, ki pa seveda zahtevajo že veliko znanja.

SNEG – VODA – LED – TRAVNIK?

Posebnost kiteboardinga je, da ga lahko izvajamo v vseh letnih časih. Za mnoge je najprivlačnejši kiteboarding na vodi (tudi kitesurfing), saj je takrat, ko smo na vodi, poletje

ali pa smo v toplejših krajih. Vendar pa je vse bolj in bolj priljubljen kiteboarding na snegu. Predvsem med slovenskimi kiteboarderji, saj imamo v Sloveniji za to odlične pogoje (kar pa ne velja za kiteboarding na vodi). Kiteboarding pa lahko izvajamo tudi na ledu, za kar pa je potrebno res odlično znanje drsanja. Slednje so kajtarji iz KITESFERE že preizkusili na Cerkniškem jezeru, možno pa se je s trokolesnikom popeljati tudi po travniku, če se seveda s tem strinja lastnik.

BLOKE – ZIBELKA SLOVENSKEGA KITEBOARDINGA NA SNEGU

Bloke med slovenskimi kiteboarderji že veljajo za enega najprimernejših poligonov za izvajanje kiteboardinga na snegu, ker je tam skoraj vedno dovolj snega in tudi vetra. Zato so se v Športnem društvu KITESFERA odločili, da mednarodno elito snežnega kiteboardinga pripeljejo na Bloke in izvedejo prvo mednarodno tekmovanje v snežnem kiteboardingu na slovenskih tleh. In če so bile nekoč Bloke zibelka slovenskega smučanja, si želijo, da bi s tem in podobnimi dogodki postale tudi zibelka slovenskega kiteboardinga na snegu.

ORGANIZATOR TEKMOVANJA

Tekmovanje svetovnega pokala ISKA 17. in 18. februarja 2007 na Blokah bo potekalo v organizaciji Športnega društva KITESFERA iz Ljubljane, ki se že vrsto let aktivno ukvarja s kiteboardingom, tako na vodi kot na snegu. Društvo je lani že uspešno organiziralo enodnevni snežni kiteboarding dan na Blokah.

Društvo vodi Jernej Privšek, ki v Sloveniji velja za pionirja kiteboardinga. Za njim je že bogata športna pot, trenutno pa je edini profesionalni tekmovalac v kiteboardingu v

Sloveniji. Naj nanizamo le nekaj njegovih športnih dosežkov:

- 1990 Italija – 3. mesto na svetovnem mladinskem pokalu v kanuju na divjih vodah,
- 1993 Löfer-Avstrija – evropski prvak v raftingu z ekipo Bobri,
- 1994 Vale de Aosta – svetovi prvak v raftingu z ekipo Bobri,
- 1999 naziv mednarodnega učitelja smučanja,
- 2000 naziv smučarski sodnik,
- 2001 Maroko – naziv mednarodnega inštruktorja v Kiteboardingu (FFVL),
- 2001 Pula – 3. mesto na mednarodni tekmi v Kiteboardingu,
- 2003 Španija – 14. mesto na evropskem prvenstvu v kiteboardingu,

gu,

- 2004 Slovenija – prvo in edinstveno prečenje Tržaškega zaliva od Gradeža, Italija do Izole, Slovenija, to je 15 navtičnih milj, v rekordnih 31 minutah,
- 2005 Francija – 27. mesto na mednarodni tekmi Mondial du Vent v hitrostnem kiteboardingu,
- 2005 Slovenija – državni prvak v panogi dirka ali »down wind race« in skokih »hang time«,
- 2005 Francija – sprejet u profesionalno združenje kiteborderjev – PKRA – Professional Kiteboarding Riders Association,
- 2005 Namibija – 12. mesto v hitrostnem kiteboardingu in postavitve absolutnega hitrostnega rekorda Slovenije, to je hitrosti 39, 17 vozlov (74 km/h),
- 2006 Črna gora – že drugič postal državni prvak v disciplini dirka ali »down wind race«,

• 2006 – 13. mesto v skupni razvrstitvi svetovnega pokala v hitrostnem kiteboardingu PKRA v sezoni 2005/2006.

Organizacijski tim tekmovanja sestavljajo sodelavci, ki z dušo in srcem pripravljajo dogodek. Isti organizacijski tim je že uspešno organiziral tudi dve državni prvenstvi v kiteboardingu na vodi, zato si obetajo še en uspešen športni dogodek. Ker pa je za uspešno organizacijo dogodka vedno treba zbrati finančna sredstva, vse potencialne sponzorje vabijo k sodelovanju.

TEKMOVANJE IN ŠPORTNA PRIREDITEV

Na Blokah bosta potekali dve tekmovalni disciplini v kiteboardingu na snegu in sicer:

Freestyle (prosti slog) in Speed (hitrostna preizkušnja).

Poleg res zanimivega tekmovanja pa si obetamo tudi vsestranski športno kulturni dogodek s predstavitevijo Blok, bloške kulinarike, smučarskih tekov, športne zimske opreme in vsestransko zanimivim programom. Organizatorji vabijo vse zainteresirane k sodelovanju!

PRAVILA TEKMOVANJA

Pravila v kiteboardingu na vodi postavlja Mednarodna organizacija profesionalnih kiteboarderjev

štelo za tekmo svetovnega pokala. Pravila so na kratko naslednja:

• Freestyle – Prosti slog

Prosti slog je disciplina, kjer se ocenjujejo skoki (običajno s skakalnice) in sicer višina skoka, njegova tehnična zahtevnost, doskok in slog samega skoka. Tekmovalci imajo na voljo 10 minut, da pokažejo vse svoje znanje. Tekmuje se na izpadanje, tekmovalec proti tekmovalcu, podoben sistem kot pri vzporednih disciplinah deskarjev na snegu.

• Speed – Hitrostna preizkušnja

Hitrostna preizkušnja je disciplina, kjer tekmovalci tekmujejo na 250m dolgi progi in sicer 7-krat po 20 minut. Tekmovanje poteka tako, da morajo tekmovalci kar najhitreje prepeljati 250 m. Seveda pa se tu ne šteje največja trenutna hitrost, temveč povprečna hitrost dosežena na 250 m. Tekmovanje poteka v tako imenovanih etapah ali »heat-ih«, en »heat« pa traja 20 minut. V tem času se tekmovalcu za rezultat šteje seštevek povprečnega časa dveh najhitrejših voženj. Vsak »heat« je tekmovalje zase. Trenutni rekord v hitrostnem kiteboardingu na vodi je že dobrih 75 km/h, na snegu pa 105 km/h.

Tekmovanja se odvijajo tako na snegu, kot na vodi. Veliko tekmovalcev je že profesionalnih »kiteboarderjev«, kar pomeni, da živijo od tega športa, čeprav je večina stara manj kot 15 let. Zato vsi mladi Bločani vabljeni, da začnete trenirati in se pridružite! Športno društvo Kitesfera namreka na Blokah podpreti

ustanovitev sekcije za kiteboarding na snegu.

VAS ŽE MIKA, DA BI SE NAUČILI? ŠOLA KITE- BOARDINGA JE PRAVI NASLOV!

Zavedati se moramo, da kiteboarding ni naiven šport. Tako kot se upravljanja avtomobila ne moremo naučiti v enem dnevu in pod nestrokovnim vodstvom, se tudi upravljanja padala ne moremo. Zato v Športnem društvu Kitesfera vsem začetnikom priporočajo, da se kiteboardinga naučijo v kiteboarding šoli. Menijo, da je samostojno učenje ne samo nevarno, ampak tudi zelo neodgovorno, saj lahko povzroči poškodbe tudi tretjim osebam, ki nič hudega sluteč le opazujejo, in ne samo učencu. Sicer pa zagotavljajo, da je kiteboarding pod strokovnim vodstvom in v pravih vetrovnihih in terenskih razmerah razmeroma enostaven šport. Nauči se ga lahko prav vsak, ne glede na starost, težo ali siceršnje športno udejstvovanje.

Kiteboardinga vas lahko naučijo tudi v Športnem društvu Kitesfera. V Črni gori, točneje v Ulcinj, so postavili prvi pravi Kiteboarding center na Jadranu – Kite center Kitesfera. Tam organizirajo in vodijo začetne in nadaljevalne tečaje. Seveda pa vas kiteboardinga na snegu lahko naučijo tudi na Blokah. Vljudno vabljeni!

Miha Knavs

Športno društvo Bloke Nekaj novičk

ŠPORTNO DRUŠTVO BLOKE JE DOLOČILO DATUM BLOŠKIH TEKOV 2007, TO JE 4. 2. 2007. V SLUČAJU POMANKANJA SNEGA PA I I. 2. 2007. KOT VSA LETA DO SEDAJ RAČUNAMO NA POMOČ VSEH BLOČANOV IN OSTALIH DRUŠTEV, ZA KAR SE VSEM ŽE VNAPREJ ZAHVALJUJEMO.

Športno društvo Bloke je v letu 2006 uresničilo večino zastavljenih ciljev in aktivnosti. Uredili smo zalivanje nogometnega igrišča, spomladi pa načrtujemo postavitev manjšega lesenega objekta ob travnatem igrišču. Organizirali smo več turnirjev (košarka, nogomet), sodelovali smo z dvema ekipama v ligi v nogometu v Loški dolini in v zimskem času z ekipo v košarki, sekcija kolesarjev pa s športo prireditvijo Kolesarjenje po Blokah.

Vsi, ki želite tudi v zimskem času razgibati telo, vabimo v večernem času v telovadnico OŠ (torek, četrtek – družinska rekreacija; sredo, petek – košarka; ponedeljek, sredo – aerobika za ženske).

Sodelovali smo tudi pri organizaciji športnih prireditev v počastitev praznika občine Bloke (turnir v malem nogometu za osnovnošolce,

kolesarjenje po Blokah, pohod na Blošek, ki naj bi postal tradicionalen, družaben večer s polhanjem). Vse prireditve so bile lepo obiskane.

Doletelo nas je tudi večje popravilo teptalca za sneg (gosenice). Za rezervne dele smo odšteli preko 1.500.000 sit in upamo, da bo do prvega snega nared za pripravo prog za tek na snegu.

V okviru ŠD Bloke deluje tudi sekcija harmonikašev pod strokovnim vodstvom g. Lovšina. Vsi, ki obožujete glasbo na »frajtonarici« ste vabljeni na predstavitev učencev g. Lovšina v petek, 22. 12. ob 19.00 pri Dominu v Novi vasi.

Vsem želimo vesel božič ter zdravo in športnih užitkov polno novo leto.

Miran Širaj

Foto: Andrej Korenč, N-kr. novice

Poslej bodo tekaške proge urejene še bolj kvalitetno

Tekaške proge na Blokah bodo urejene ...

... S SKUPNIMI MOČMI.

TAKO LAHKO NA KRATKO POVZAMEMO ZAKLJUČEK SESTANKA VSEH DRUŠTEV OBČINE IN ŽUPANA OBČINE BLOKE, KI JE POTEKAL NA POBUDO ŠD BLOKE V MINULEM TEDNU. TAKO KOT PREJŠNJA LETA JE BIL TUDI LETOS IZPOSTAVLJEN KLJUČNI PROBLEM – DENAR. OBČINA JE POKAZALA TU PRECEJŠNJE RAZUMEVANJE. DANA JE BILA TUDI POBUDA, DA SE ZA POKRIVANJE STROŠKOV VZDRŽEVANJA PROG PRITEGNE TUDI TEKAČE – UPORABNIKE PROGE. RAZJASNJENO JE BILO TUDI NEKAJ LANSKIH NESPORAZUMOV, MED DRUGIM TUDI, KDO UREJA PROGE ZA REKREATIVNE TEKAČE.

Iz razprave udeležencev lahko povzamemo še eno spoznanje, ki razveseljuje, da tekaške proge postaja jo del turistične ponudbe Blok.

Skrbnišтво za urejenost prog je bilo dano Športnemu društvu Bloke, ki smo ga odgovorno sprejeli.

Zavedamo se, da je za kakovostno urejanje proge potrebna ustrezna organizacija. To pa največkrat kroji trije ključni momenti: **време, denar in odgovornost tekačev**. Muhasto ni samo vreme, tudi ostala dva momenta sta dokaj nepredvidljiva. Na vreme direktno ne moremo vplivati (indirektno pa tako vplivamo vsi, žal v slabem), denar bolj kaplja kot priteka, za »tekače« (pod narekovajem, ker mislimo predvsem na sprehajalce na smučeh in brez s svojimi ljubljenci ali brez, oz. vse tiste, ki na progo ne sodijo) pa vemo, kakšno zavest imajo. Odločili smo se, da bomo slednja dva problema reševali v »paketu«.

V tem prispevku želimo kratko predstaviti, kako se bomo lotili naloge, podati nekaj informacij in pobud, nenazadnje pa vzbuditi zavest, da urejena proga predstavlja tudi urejenost uporabnikov oz. širše, tudi krajanov.

ŠD Bloke bo:

- skrbelo za vzdrževanje prog, katerih dolžina bo odvisna od snežnih razmer,
- organiziralo informacijske točke na vstopih na progo, ki bodo vsebovale predvsem pravila o obnašanju na progi, informacije o stanju na progi, informacije o temperaturi, pa tudi ostale informacije za prijetno preživljanje dneva na Blokah,
- skrbelo, da bo informacija o stan-

ju proge in o vremenskih razmerah dana v medije (na »snežni telefon«, na internetne strani: bloskiteki.com, bloke.si),

- skrbelo za oznake in smerokaze na progi,
- organiziralo in vzdrževalo red na progi in ob njej,
- organiziralo zbiranje prostovoljnih denarnih prispevkov.

Od tekačev – obiskovalcev prog se pričakuje:

- da bodo ohranjali urejenost prog tako s svojim obnašanjem, kot tudi z denarnim prispevkom (način je podan v nadaljevanju),
- da bodo samoiniciativno opozarjali kršitelje na progi.

ŠD Bloke bo za vzdrževanje reda na progi in ob njej organiziralo dežurno redarstvo, ki bo skrbelo za red, usmerjalo motorizirane obiskovalce na parkirišča, opozarjalo na kršitve ipd.

Osebe, ki bodo skrbale za red, bodo tudi v vlogi informatorja, dajale bodo želene informacije ipd., bodo pa tudi animatorji za pridobivanje prostovoljnih prispevkov za vzdrževanje tekaških prog.

Tekačem bodo predstavljali dva načina participiranja:

- za celotno sezono, v obliki članarine (10 EU) ŠD Bloke,
- za enkratni obisk tekaške proge, enkratni prispevek v višini 1 EU.

Prispevke v eni ali drugi obliki pričakujemo predvsem od tekačev iz bližnje in daljne okolice, seveda je **zaželeno, da se temu odzovejo tudi bloški tekači**, ki še niso člani društva. Kje se bodo prispevki zbirali, bo do prvega snega tudi znano.

Športno društvo Bloke

V prostorih PGD Nova vas so zaključili usposabljanje gasilcev za vodjo skupine

Usposabljanje gasilcev v RS poteka na dveh medsebojno povezanih ravneh. Osnovna usposabljanja izvajamo v prostovoljnih gasilskih društvih pod nadzorom gasilskih zvez. Višje stopnje usposabljanja izvaja Gasilska zveza Slovenije, ki lahko naloge prenese na raven gasilske zveze oziroma regionalno raven. Usposabljanje in izobraževanje gasilcev je prednostna naloga gasilstva.

V Gasilskem domu PGD Nova vas se je v novembru zaključil dvomesečni tečaj za pridobitev naziva vodja skupine. Gasilci so se vsak konec tedna izobraževali s področja gasilske operative in preventive ter zakonodaje.

Izobraževanje je uspešno opravilo 26 kandidatov iz šestih prostovoljnih gasilskih društev: PGD Cajnarje, PGD Grahovo, PGD Martinjak, PGD Bezuljak, PGD Velike Bloke in PGD Nova vas.

Vodja izobraževanja je bila VGČ Pavla Ponikvar, članica PGD Nova vas. Pri organizaciji tečaja je aktivno sodeloval predsednik PGD Nova vas Zvone Govednik.

Izobraževanje se je zaključilo s svečano podelitvijo potrdil o uspešno zaključenem izobraževanju in podelitvijo pripadajočih činov. Tečajnike sta nagovorila in jim podelila čine predsednik GZ Cerknica Mirko Doles in poveljnik GZ Cerknica Janez Milavec.

Ob zaključku smo tudi praktično gasili

Za svečano podelitev se spodobi, da se zaključi s pogostitvijo udeležencev. Svoja mnenja so predavatelji in tečajniki delili

še pozno v večerne ure. (foto: Marica Mikuljan)

Marica Mikuljan

Novo ime pove vse

TSD Novolit – Olimpija

TAKO JE TO V SVETU ŠPORTA. BREZ POVEZAV ŠPORTNIKOV Z GOSPODARSTVOM NE MORE EKZISTIRATI NOBENA VRSTA ŠPORTNE DEJAVNOSTI. SPONZORIRANJE JE OBLIKA POSLOVNEGA SODELOVANJA, KI ZADOVOLJI OBE STRANI. GRE ZA SODELOVANJE NA PODROČJU REKLAMIRANJA IN OGLAŠEVANJA, KI GA ŠPORTNIKI SKOZI SVOJO AKTIVNOST IZVAJAJO ZA NAROČNIKA, TA PA JIH V SKLADU Z DOGOVOROM FINANČNO PODPRE.

Sredstva, ki jih za svojo dejavnost dobijo športne organizacije iz proračuna, so vedno premajhna in ne zadoščajo za izvedbo programa. Zato smo si tudi pri TSD Olimpija, ki deluje na Blokah, že dalj časa prizadevali za tesnejše povezovanje s katero od tukajšnjih or-

ganizacij. Domače podjetje Novolit, s starosvetnim smučarjem v logotipu, je brez dvoma tista organizacija, na katero smo pri TSD Olimpija ves čas računali, saj nas je to podjetje ob posameznih akcijah že do sedaj vedno podprlo. Tako je po zaključnih pogov-

orih prišlo do sklenitve dogovora, s katerim prevzema bloško podjetje Novolit vlogo generalnega sponzorja Tekoške smučarskega društva - Olimpija. S tem je bloškemu smučanju narejena velika usluga, ki se bo pokazala čez čas, skozi doseganje še boljših re-

zultatov naših smučarskih tekačev in učvrstitvi organizacije, ki je za to potrebna.

S podpisom pogodbe o oglaševanju in sponzoriranju prevzemata obe strani svoj del odgovornosti za izvajanje sprejetih obveznosti, ki so začele teči s 1. decembrom 2006. V društvu upamo in verjamemo, da je to dejanje temeljni korak v smeri doseganja zahtevnih ciljev, ki smo si jih zastavili. Novolitu, novemu generalnemu sponzorju pa obljublamo, da bomo njegove barve športno in častno zastopali v tekmovalni areni.

R. P.

Generalni direktor Novolita Iztok Škrli in predsednik TSD Olimpija Rado Ponikvar podpisujeta dokument, ki predstavlja nov mejnik pri razvoju tekmovalnega športa na Blokah.

Novim zmagam naproti

Invalidi na Korčuli

Medobčinsko društvo invalidov Cerknica – Loška dolina – Bloke je od 17. do 25. septembra letos v organizaciji potovalne agencije Relax organiziralo za svoje člane letovanje v Vela Luki na Korčuli, ki se ga je udeležilo preko 60 članov društva.

Iz Cerknice smo se z dvema sodobnima avtobusoma znamke Mercedes preko Dolenjske, mimo Zagreba in preko Like pripeljali do Splita.

Od tam smo po dveh urah prijetne vožnje s katamaranom prispeli do končnega cijla, hotela Adria v Vel Luki.

Lepo sončno vreme, toplo morje, še vedno primerno za kopanje, prijazno hotelsko osebje ter pester izbor hrane in pijače po sistemu »all eksluzive« je še posebej prispevalo k prijetnemu letovanju na Korčuli.

Med enotedenskim bivanjem na otoku smo si ogledali tako mesto Vela Luka kot Korčulo ter njune kulturno-zgodovinske spomenike. Večere smo si krajšali z družabnimi igrami in poslušanjem prijetne dalmatinske glasbe. Zlasti nam bo ostal v spominu večer s klapo »Ošlak« in folklorno skupino KUD Mafrina iz Vele Luke.

Teden dni prijetnega bivanja v Veli Luki je kar prehitro minil. Zagotovo bo vsem obiskovalcem ostal še dolgo v lepem spominu.

Foto: Večkrat se je na plaži pred hotelom ob zvokih harminike razlegala slovenska pesem.

France Brus

Športno društvo Velike Bloke

V letu je športno balinarsko društvo Lisec izpolnilo vse aktivnosti, ki so bile planirane za letošnje leto.

Začeli smo v aprilu in sicer z obnovo brunarice na igrišču. Zamenjali smo streho in prebarvali objekt. Hkrati z obnovo brunarice smo začeli z obnovo mostu čez potok Bloščica, tako da je sedaj varen za prehod. Poleg vseh, ki so pomagali, je potrebno še posebej pohvaliti Toneta Klučarja, ki je z barvanjem zaščitil in polepšal oba objekta.

Prvega maja smo krenili na tradicionalen pohod na Slivnico, katerega se je udeležilo preko trideset udeležencev.

Za dan državnosti petindvajsetega junija smo pripravili kresovanje pri križu na začetku Velikih Blok. V začetku meseca septembra smo izvedli prireditev ulična košarka, katera je lepo uspela. Po koncu prireditve pa je sledil še piknik.

V septembru smo šli še na planinsko turo na Blegoš. Na vrhu smo imeli krasen razgled na okolico, tako da nam ni bilo žal dokaj naporene hoje. Kasneje smo nekoliko nižje pod vznožjem gore porabljene kalorije nadomestili s pečenim odojkom in ostalimi dobrotami, ki jih je pripravil naš društveni kuhar Zdravko.

Na Martinovo soboto v novem-

Poprijeli smo za delo

bru smo šli poskusit novo vino na turistično kmetijo Toplak v vas Juršinci pri Ptujju. Pred obiskom kmetije smo se šli kopat v Ptujске toplice, kasneje nas je na kmetiji čakalo dobro kosilo. Potem nam je godpodinja predstavila dejavnosti, ki so povezane s tamkajšnjo kulturo pridelave vina in ostalih

dejavnosti. Za razvedrilo in ples je skrbel trio Metuljčki. Prijetno utrujeni smo se ob polnoči vrnili proti domu.

Na koncu naj še velja povabilo, da se včlanite v naše društvo in videli boste, da vam ne bo žal.

Franc Hrbljan

Praznujmo skupaj z lovci

Prihodnje leto Lovska zveza Slovenije praznuje stoto obletnico ustanovitve, večina članic zveze pa letos slavi 60-letnico obstoja. To velja tudi za našo lovsko družino, ki se je letos preimenovala v LD Martin Krpan. Lovci so leto praznovali delovno, zato bo tudi slovesnost ob koncu leta. Prireditev bo kratka in prisrčna, namenjena pa ni le lovcem in njihovim družicam, pač pa tudi vsem krajanom. Zbrali se bomo 26. decembra ob 17. uri v telovadnici OŠ Tone Šraj-Aljoša v Novi vasi. Podelili bomo nekaj odlikovanj zaslužnim lovcom in učencem osnovne šole, ki so sodelovali z literarnimi in likovnimi deli, v kulturnem programu pa bodo nastopi-

li: Lovski pevski zbor Martin Krpan, MePZ Bloke, rogisti, harmonikarji, učenci osnovne šole in drugi. Ob tej priložnosti bodo razvili tudi nov družinski prapor z novim imenom Martin Krpan.

Lovska družina skrbi za 4500 ha površine (v celoti na teritoriju občine Bloke). Ob nastanku 1. 1. 1946. leta je imela le 14 članov, danes jih šteje 45. S prostovoljnim delom opravijo blizu 1000 ur na leto, poleg lovskega doma v Novi vasi in brunarice na Bloščku pa imajo tudi 50 večjih in manjših lovskih naprav. Aktivno sodelujejo tudi s krajem, na čistilnih akcijah, naravoslovnih dnevih, vodijo strelski krožek na osnovni šoli, ustanovili so pevski zbor itd. Za svoje delo v minulem obdobju so letos prejeli tudi občinsko priznanje.

Veselite se skupaj z nami. Prisrčno vabljeni.

Lovci LD Martin Krpan, Marjan Fortin

Novo društvo na Blokah

V mesecu marcu 2006 smo trije Bločani in štirje Grahovci ustanovili Strelsko društvo Veteran Bloke, ki ima sedež v Novi vasi 22. Društvo trenutno šteje deset članov. Za predsednika društva je bil izvoljen Aleš Kraševac iz Metulj. Blagajnik je Janez Milavec z Runarskega in sekretar Darko Mržek iz Nove vasi.

Dejavnost društva je udeležba na državnih tekmovanjih v disciplinah IDPA, IASC in tekmovanjih z ostrostrelskimi, vojaškimi in lovskimi puškami.

Na tekmovanjih redno dosegamo dobre uvrstitve in imamo letos že kar nekaj posameznih in ekipnih priznanj. Naš član Bell Leon je dosegel drugo mesto na Evropskem prvenstvu v kategoriji SSP Marksman, ki je bilo sredi septembra na vojaškem strelišču Bloška Polica. Na pripravi tega tekmovanja je sodelovalo tudi naše društvo z izdelavo dveh strelskih prog, na kater-

ih sta bila sodnika naša člana Tone Šega in Emil Ule, ostali pa smo skrbeli za lepljenje tarč in nemoteno izvedbo tekmovanja. Kljub slabemu in deževnemu vremenu se je prvenstva udeležilo 92 tekmovalcev. Prišli so iz Rusije, Avstrije, Slovaške, Italije in Slovenije.

Ostale naše uvrstitve so: Zdravko Nagode v kategoriji CDP Marksman 8. mesto, Tone Šega v kategoriji ESP Sharpshoter 10. mesto, Emil Ule v kategoriji ESP Sharpshoter 12. mesto, Darko Mržek v kategoriji ESP Marksman 9. mesto in Aleš Kraševac v kategoriji SSP Marksman 17. mesto. Na državnem prvenstvu IDPA, ki obsega 6 tekem v letu 2006, so dosegli vidna mesta: Leon Bell 2. mesto v kategoriji SSP Marksman, Tone Šega 2. mesto v kategoriji ESP Sharpshoter in Zdravko Nagode 4. mesto v kategoriji CDP Marksman.

Na dveh ekipnih tekmovanjih s

Pričakujemo nove člane

puškami različnih kategorij smo osvojili dvakrat 1. mesto, dvakrat 2. mesto, enkrat 3. mesto in eno 5. mesto s pištolo velikega kalibra na 25 metrov.

V svoje vrste vabim vse, ki imajo veselje in izpolnjujejo vse zakon-

ske pogoje za pridobitev orožja, da se nam pridružijo. Kontaktna oseba je predsednik društva Aleš Kraševac, Metulje 4, 1385 Nova vas – 041/619 227.

Darko Mržek, sekretar društva

Udeležba veteranov Blok na prireditvah v letih 2004-2006

V letu 2004 smo se udeležili pohoda na Triglav, športnih tekmovanj veteranov na Pokljuki, izleta po slovenski obali z ogledom vojne ladje SV, vožnje z ladjo Burja po slovenskem morju ter vsakoletnega tradicionalnega srečanja na Mašunu.

V letu 2005 smo se udeležili pred-

stave ob dnevu veteranov vojne za Slovenijo na Geosu, pohoda generala Maistra na Uncu, izleta in obiska vojaškega sejma v Gornji Radgoni, športnih iger veteranov v Kočevju in tradicionalnega srečanja na Mašunu.

V letu 2006 smo se udeležili

državne proslave ob 15. obletnici osamosvojitve Slovenije v Slovenj Gradcu. V sklopu tega je bil izlet z ogledom rudnika Mežica. Udeležili smo se veteranskih iger, ki so tokrat potekale v Slovenskih Konjicah. Prisostvovali smo odkritju spominskega obeležja pri policijski postaji v Cerkni-

ci ter zopet obiskali vsakoletno srečanje veteranov Notranjske na Mašunu.

V imenu udeležencev proslave v Slovenj Gradcu in izleta se zahvaljujemo občini Bloke, ki je pokrila stroške prevoza.

Darko Mržek

Veterani pri Planiki pod Triglavom

Pri ogledu vojne ladje

Komemoracija ob novem spomeniku

KOT VSAKO LETO SO SE TUDI LETOS ZA 1. NOVEMBRA NA POKOPALIŠČU V NOVI VASI SPOMNILI NA PADLE BORCE NOB. SVEČANA KOMEMORACIJA, KJER SO BILI PRISOTNI PRAPORŠČAKI IN ZASTAVONOŠA, NEKDANJI PARTIZAN IN SVEČANI GOVORNIK STANE KOTNIK, PEVSKI ZBOR BLOKE IN PONOVO IZVOLJENI ŽUPAN JOŽE DOLES TER ŠE MNOGI DRUGI, NI BILA POSVEČENA LE SPOMINOM IN POČASTITVI ŽRTVAM VOJNE, PAČ PA TUDI POSTAVITVI NOVEGA SPOMENIKA TEM ŽRTVAM.

Na komemoraciji

Nov spomenik je postavljen na istem mestu in je popolnoma enak prejšnjemu. Stari spomenik je kljuboval zobu časa in bloškim klimatskim razmeram več kot petdeset let. Ker pa je bil zaradi vsega tega že zelo dotrajan, so ga 10. julija letos odstranili. Ostale so le spominske slike, ki bodo ostale kot zgodovina NOB.

Krajevna organizacija zveze združenj borcev Bloke se je odločila, da postavi nov spomenik. Z rado-darno pomočjo Občine Bloke, Kovinoplastike Lož, KZ Cerknica in Bresta Cerknica ter bloškega pod-

jetnika Jožeta Mulca so tako zbrali nekaj manj kot milijon slovenskih tolarjev. Nekaj so dodali tudi sami in tako postavili nov spomenik, ki bo lahko kljuboval času in vremenu tako kot je tisti, ki so ga morali odstraniti.

Po končanem uradnem delu komemoracije se je velika večina gostov odpravila še na neuraden del prireditve v lokalno gostilno, kjer je bilo poskrbljeno za topel čaj in prigrizek, gosti pa so lahko obujali spomine ter se spominjali svojih tovarišev iz polpreteklega časa.

Matej Kljun

PGD Velike Bloke Voščilo

PGD Velike Bloke želi vsem svojim gasilkam in gasilcem, vaščanom požarnega območja Velike Bloke, simpatizerjem gasilstva, sponzorjem in organom občine Bloke vesele božične praznike in srečno novo leto 2007.

Hkrati se vsem skupaj zahvaljujemo za do sedaj izkazano pomoč.

Obveščamo tudi prebivalce požarnega območja Velike Bloke, da bomo zbirali prostovoljne prispevke za nabavo novejših gasilskih avtocisterne.

Vsem v naprej najlepša hvala!

Upravni odbor PGD Velike Bloke

LDS Bloke Zahvala

Občinski odbor LDS Bloke se vsem svojim volivcem zahvaljuje za dano podporo in oddan glas na minulih lokalnih volitvah.

Vsem, ki ste nas podprli in dali svoje zaupanje, obljubljam, da bomo delovali strpno po svojih izkušnjah in znanju z ostalimi organi občine Bloke.

Želimo Vam in vsem občanom vesele božične praznike in srečno, uspešno ter zdravo novo leto 2007.

Miroslav Doles, predsednik OO LDS Bloke

OO NSi – Bloke Zahvala

Spoštovane Bločanke in Bločani!

Za nami so uspešno izvedene lokalne volitve, na katerih je sodelovala tudi Nova Slovenija – Krščansko ljudska stranka. Z rezultatom volitev smo izjemno zadovoljni, še posebej zato, ker je bil v občinski svet občine Bloke izvoljen en kandidat naše stranke, za župana pa je bil izvoljen kandidat, katerega predlagatelj je bila tudi NSi. Zavedamo se, da nas je izid volitev še bolj zavezal, da skupno pomagamo pri razvoju Blok in graditvi sožitja.

Ob tej priložnosti se v Novi Sloveniji zahvaljujemo vsem, ki ste nam zaupali svoj glas, mi pa bomo s svojim delom upravičili vaše zaupanje.

Vsem Bločankam, Bločanom in drugim želimo v prihajajočih prazničnih dneh blagoslovljen božič, čestitamo ob dnevu samostojnosti, v novem letu 2007 pa predvsem zdravja in obilo delovnih uspehov.

Stane Jakopin, predsednik občinskega odbora NSi – Bloke

OO SDS Bloke Zahvala

Hitro tečejo dnevi in kmalu se bo izteklo tudi leto 2006, ki so ga poleg vseh dogajanj popestrile tudi lokalne volitve. V imenu OO SDS Bloke se zahvaljujem vsem volivkam in volivcem, ki ste dali svoj glas kandidatom naše stranke. Cenimo vaše zaupanje, potrudili se bomo, da upravičimo vaša pričakovanja.

V bližajočih se božičnih praznikih želi celotni OO SDS Bloke vsem prebivalcem Bloške planote veliko božjega blagoslova, miru in medsebojnega razumevanja. V letu 2007 pa mnogo izpolnjenih želja, zdravja ter veliko ljubezni in novih izzivov.

Jožef Rot, predsednik OO SDS Bloke

V nedeljo, 4. februarja 2007
Razpis in morebitne spremembe na:
www.bloskiteki.com

Odamica, Blaž, pa Brinarjev Tomaž pa Mihal in Udin pa je cel s'min

NAŠ STRIC – BRINARJEV TOMAŽ.

Tam na koncu vasi Fara, kjer se pot cepi desno na Brinšček, spodaj pa na Hudi Vrh, je stala kar premožna hiša strica Brinarjevega Tomaža. Skupaj z njegovo Johanco sta vedro živela, kljub vsem skrbem, ki so trle svet. Vedrina, ki jo še danes težko razumem, je bila vsem prijetna. Kljub malce posebnemu (beri čudaškemu) življenju in razmišljanju sta bila povsod priljubljena. Na kakšno posebno 'modro' misel je imel stric Tomaž takoj odgovor, prav tako bister, kot je bila misel sama.

Vaški mulci smo se večkrat potikali okoli njegove hiše. Stikali smo okoli hiše, po seniku in majhni staji za ovce, kot je to običaj pri mulariji v najstniških letih in prežali na kakšno posebnost. Stric Tomaž nas je videl, včasih nas je odgnal, še večkrat pa povabil k sebi in nas zabaval z zgodbami iz svojega življenja v Ameriki in doma na Blokah. Naj bo že kakorkoli, njegovim domislicam smo se vedno prisrčno smejali. Ko sem nekoč doma zinil nekaj zbadljivih na njegov račun, me je oče grdo pogledal, kar je pri nas veljalo kot klofuta, in dodal: »Brinarjev Tomaž je med vojno rešil življenje sedemnajstletnemu fantu s svojo bistrostjo in kot ti praviš domislicami Lažnivega Kljukca. Da mi nikoli več ne zineš kaj na njegov račun.«

Očetov ukor sem razumel in se trudil biti spoštljiv do strica Tomaža in njegove Johance. Njegovim domislicam pa sem se kljub vsemu vedno od srca nasmejal. Če vam je prav, vam jih nekaj zaupam.

ČEBELE, VELIKE KOT OVCE

Neko nedeljo popoldne spet nismo vedeli, kam bi šli. Rosilo je. Sprva smo se potikali okoli hangarja z jadralnimi letali na Vidmu. Ko so mimo prišli Cukov, Petračev in Poderinov s Hudega Vrhca, smo se jih ustrašili in jo potegnili proti Fari. Znašli smo se pri Brinarjevih. Stric Tomaž je nekaj brkljal okoli staje z ovcami. Videti je bilo, kot da se ukvarja s čebelami. Vprašali smo ga, kaj dela. »S temi ničastimi čebelami se ukvarjam. Nič ni od njih«. Gledali smo in skušali najti kakšno čebelo, vendar brez uspeha. »Ja kje jih pa imate, stric?« smo vprašali. »Kar malo naokoli poglej, pa boš videl. Po rožah in drveh letajo.«

»Po drveh?« smo bili začudeni.

»Po drveh, seveda po drveh, zima na Blokah je huda, pa drva nabirajo. Tudi njih zebe.«

Pogoltnili smo tole z drvmi in vprašali naprej: »Kaj pa v Ameriki, so tam tudi čebele?«

»Glej ga tepca. Seveda so. In to velike, tako velike kot ovce. Veste, v Ameriki je vse tako veliko, da si vi, trde buče, še misliti ne morete.«

»Ja, če so tako velike kot ovce, kako gredo pa v panj, stric?« smo navijali.

»Ti mulc žlehni, ti. Kaj pa to tebi mar. To je pa njih stvar! Bodo že prišle noter. One že vedo, kaj delajo.«

Vrtali smo naprej. »Kaj pa nosijo v Ameriki med ali kaj drugega?«

»Seveda med. Toliko ga nanosijo, da ga kar z vlakom proč vozijo! Zdaj pa kar stran. Z Johanco greva k večernicam.« Od daleč smo še zijali proti hiši in se muzali tistemu o drveh, vlaku in o čebelah velikih kot ovce.

Nekoč je najbrž imela vsaka vas enega ali več vaščanov, ki so se v svoji šaljivosti, inteligentnosti pridnosti, spretnosti ali pa po kaki drugi značilnosti odstopali od povprečja. Marsikje še krožijo njihove zgodbe. Gotovo kakšno poznate. Napišite nam jo in jo bomo objavili, da bo tudi kaj zgodovine ostalo zanamcem.

Dušan Kaplan

Topla in suha jesen

Letošnja jesen je bila tako kot drugod po Sloveniji in Evropi tudi na Blokah v marsičem izjemna. Bilo je toplo in sončno, tudi običajnega jesenskega deževja ni bilo. O kakšni zimi tudi v novembru ni bilo sledu. Nasprotno! Naši meteorologi navedajo, da je bil samo november leta 1926 tako tople kot letošnji.

Za Bloke o povprečnih temperaturah za zadnjih 80 let nimamo podatkov. Zgovorne pa so povprečne mesečne temperature za zadnjih 50 let.

Letošnja povprečna temperatura v septembru je bila 14,3 °C. Nekoliko topleje (nad 14 °C) je bilo leta 1975, 1982 in 1994. Oktobrsko povprečje je bilo letos 10,7 °C, toplejši oktober je bil samo leta 1966 (11,3 °C). Povprečna letošnja novembrska temperatura je bila 6,7 °C, povprečje 6 °C je bilo le novembra leta 1969. Sicer pa znaša 50-letno povprečje izmerjenih temperatur na meteorološki postaji Nova vas v septembru 12,5 °C, v oktobru 8 °C, v novembru pa samo 3 °C.

Velika letošnja odstopanja od povprečja so tudi v višini padavin. V septembru je bilo 88 l/m², v oktobru samo 39 l/m² in v novembru 97 l/m². Dolgoletno mesečno povprečje pa je za te mesece od 130 do 150 l/m². Od teh povprečij izstopata november leta 1996 z 230 l/m², zlasti pa oktober leta 1992, ko je padlo celo 476 l/m², kar je dosedaj najvišja mesečna količina padavin, izmerjena na Blokah.

Za Bloke običajne jesenske slane so bile v tako toplem jesenskem obdobju letos izredno redke. Septembra slane sploh ni bilo, oktobra šele sredi meseca dvakrat, prva močnejša pa je bila šele v začetku novembra. Zato so travniki še vedno zeleni. Najbolj strastni ljubitelji regrata – te prve "spomladanske solate" – so si ga lahko privoščili že v tej topli jeseni.

In kaj bo z letošnjo zimo, katere prihod se odmika? Star vremenski pregovor pravi: "Če zima ne miga z rilcem, udari z repom."

France Škrabec

Zahvala

Za vedno nas je zapustil dragi mož, oče, dedek in brat

Jožef Mišič
Studenec 17.

Iskrena hvala vsem, ki ste se poslovili od njega, izrekli besede sožalja, darovali cvetje in sveče in nam bili v oporo.

Posebno se zahvaljujemo zdravnici gospe dr. Olgi Doles za človekoljubnost in požrtvovalnost in patronažnim sestram za strokovno pomoč. Hvala župnikoma gospodu Lojzetu Hostniku in gospodu Branetu Zadniku za lep poslovilni obred.

Vsi njegovi

STARA SLIKA

Dogodkov, ki so za nami, ne moremo spremeniti, je pa prav, da jih obrazložimo in da si nalijemo čistega vina.

In ena izmed teh je prav gotovo osrednja proslava ob občinskem prazniku, ki je bila letos posvečena pesniku in pisatelju Ivanu Čampi. Dva tedna pred proslavo se je vedelo samo, da proslava mora biti in da bo na koncu tedna darovana sveta maša!

Župan Blok je sklical vsa društva v občini in vsako izmed njih je poviedalo svoje aktivnosti in možnost, da se morebiti vključijo v praznovanje. Literarno društvo Navdih, Bralno

društvo Mance Košir Bloke in mladi iz BOŠ-a smo se na sestanku dogovorili, da literarni večer prestavimo za osrednje praznovanje posvečeno Ivanu Čampi. Čeprav smo bili deležni skomiganja z rameni, da bo prazna dvorana, sem jim predlagal, naj se dogovorijo s Heleno Blagne in dvorana bo zagotovo polna. V glavi mnogih še vedno prevladuje kvantiteta nad kvaliteto. Toda to je njihov problem.

Na proslavi so glavno noto dali nastopajoča recitatorja s Turjaka in Prestranka ter v zadnjem delu New Swing kvartet in če boste pogledali v zadnji Korak, niso vredni niti tega, da bi jih omenili. „Tujci“

na Blokah rešujejo proslave, sami pa nismo sposobni izpeljati niti veselice več.

Kar pa se tiče fotografije, ki je objavljena v vabilu za omenjeni praznik, vam g. France Škrabec sporočam, da sem jo dobil pri Ivanu Škrabcu iz Nemške vasi in simbolizira takratno celotno Nemško vas. Ker sem želel prikazati takratni utrip Nemške vasi z vaščani, vam lahko povem, da je vaš oče na sliki s kolesom.

Očitno se nekateri ne morejo sprijazniti, da niso več v središču pozornosti in da na Blokah živi še veliko ljudi, ki so za Bloke veliko naredili in za svoja dejanja niso dobili nič,

*tudi besede hvala ne. In prav zaradi njih se bo spomin iskril naprej. Ni problem biti na Blokah v ospredju, če se obračša po burji. Nekdanji tovariši postajajo gospodje, zamenjali so samo stran. In kdo je za vas bolj verodostojen? Tisti, ki govori o svetosti ali tisti, ki je lahko pošten tudi brez nje. Iskrenemu ni težko pogledati v oči in ogledalo. In kot pravi Čampa v svoji pesmi *Obraz v ogledalu v zadnji kitici:* »Je mar samo izrodek mojih blodnih sanj ali resničnostni odsev, ki se posvečam vanj in vedno jo zapuščam mrk in nem.«*

Jože Lavrič Cascio

PRIPIS UREDNIKA

Vselej kadar se pri nas na mizi znajde nova številka Bloškega koraka, je dogajanje podobno. Žena z razdalje dveh metrov na naslovni strani opazi slovnično napako. Ko časopis prelistam, bolj ali manj sam pri sebi komentiram: »Sem mislil, da smo boljšega naredili.« Pa tudi Simon ima ideje, kaj bi lahko bilo lepše narejeno.

Podobno je bilo tudi tokrat. Res ne vem, zakaj Matej, ki je bil zadolžen, da piše o občinskem praznovanju, razen dveh fotografij ni namenil nekaj lepih besed tudi ustvarjalcem kulturnega programa na glavni proslavi, ki je bil za bloške razmere res

vrhunski. Najbrž je pomanjkljivost teksta botrovala tudi časovna stiska, saj je imel zelo malo časa na razpolago. Pa to ni bila edina napaka. Franceta Hitija smo prekrstili v Ivana Hitija, izgubili podpis avtorice ekološkega kotička Jane Kus Veenvliet in pozabili objaviti prispevek o izidu knjige, ki jo je napisala Marica Marolt iz Velikih Blok in je verjetno največji kulturni dogodek na Blokah v tekočem letu. Vsem se iskreno opravičujemo. Pri pričujočem pismu nas moti le vsebina, pisana med vrsticami, in mi jo je Jože že zabrusil v obraz, ko mi je dejal: »To ste storili zlonamerno.«

V drugem delu pisma pisec okara

Franceta Škrabca, čeprav je iz teksta jasno razvidno, da on ni avtor prispevka. Nastal je pri uredniku in ima naslednjo zgodbo.

Že nekaj časa nazaj mi je France Škrabec pokazal staro sliko vaščanov Nemške vasi. Prevzela me je njena vsebina pa tudi fotografska zasnova motiva. Enkratno. Dogovorila sva se, da jo priložnostno objavim v Bloškem koraku. Ker je bila slika pod steklom okvirjena (puliti zarjavele žeblice iz trhlega okvirja pa je zelo nevarno, da kaj poškoduješ), sem si vzel še malo časa. Medtem so kulturniki izdali zgibanko kot vabilo za občinsko proslavo in porabili to fotografijo, ki so si jo, kot pravi gospod

Lavrič, sposodili pri Ivanu Škrabcu. Očeta od Ivana in Franceta Škrabca sta bila pač pač brata, oba rojena v Nemški vasi. Ker sem bil prepričan, da je »sken« narejen po Francetovi sliki, sem jo brez kakršnega koli dodatnega dovoljenja objavil. Ker menim, da ima fotografija vsaj toliko zgodbe, kot je ljudi na sliki, sem poprosil bralce, da kaj o njej povedo, seveda, če kaj vedo. Kakorkoli že, vsem prizadetim moje opravičilo.

Literarno društvo Navdih in Bralno društvo Mance Košir pa vabim, da v našem časopisu predstavita svoj program dela in dejavnost. Verjetno bi se jim kdo želel pridružiti.

Stane Korenjak

SLOVENŠČINA – URADNI
JEZIK EU

Leta 1551 je Primož Trubar s prevodom sv. pisma dvignil slovenščino iz anonimnosti. Škof Anton Martin Slomšek je zapisal: vera bodi vam luč, materin jezik pa

ključ do narodove omike.

France Prešeren je s svojo poezijo dokazal, da se da v slovenščini pisati tudi največje umetnine. S tem je slovenski jezik postavil ob bok drugim evropskim jezikom.

Pred petnajstimi leti smo se Slovenci z veliko večino odločili na refer-

endumu, da hočemo biti politično, ekonomsko in kulturno samostojni. Pravi čudež je, da slovenščina ni utonila v morju drugih kultur. Sedaj pa agencije, ki uvažajo delovno silo iz drugih držav, ne zahtevajo znanje slovenščine.

V Španiji je pogoj za avtomehanika

aktivno znanje angleščine in osnove španščine. V naših podjetjih pa predpostavljeni lomijo srbohrvaščino. Naj gredo delat tja, od koder so prišli. Če sami ne bomo cenili svojega jezika, kdo ga pa bo?

MAC

SPOŠTOVANI KRVODAJALCI,

obveščamo vas, da bo v našem okolišu potekala redna krvodajalska akcija in sicer: v sredo, 27. in četrtek, 28. decembra 2006 od 7. do 15. ure, v OŠ Cerknica ter v petek, 29. decembra 2006 od 7. do 13. ure, v OŠ Stari trg.

Zaradi večdnevni praznikov konec leta (božič in novo leto – več nedelovnih dni tudi za Zdravstvo), lahko pride do pomanjkanja zaloga krvi, in predvsem tudi povečanja števila prometnih nesreč. V sled tega izredno prosimo, da se udeležite v čim-večjem številu krvodajalske akcije, saj je naša akcija v tem času ključnega pomena za reševanje življenj.

Vljudno vabljeni, hkrati pa vam želimo veliko zdravja in uspeha v novem letu 2007!

MP SERVIS

Marjan Peterlin s.p., Dolščaki 10a, 1314 Rob

GOSPODINJSKIH APARATOV

Electrolux

ZANUSSI

Candy

gorenje

tel.: 01/7881-456 mobi: 050/648-783

Stara slika

V PREJŠNJI ŠTEVILKI BLOŠKEGA KORAKA (OKTOBER 2006) JE BILA NA STRANI 26 OBJAVLJENA FOTOGRAFIJA NEMŠKE VASI NA BLOKAH. UREDNIK V PODNAPISU PROSI BRALCE ZA VEČ PODATKOV O TEJ SLIKI IN NAVAJA, DA SLIKO HRANIM JAZ. TO JE ZA NEKATERE SPORNO IN DA SI PRIPISUJEM ZASLUGE, KI JIH ZA TO NIMAM. SLIKA, KI JO HRANIM JAZ, JE V POVEČANI VERZIJI (22 X 16 CM) IN JE NALEPLJENA NA KARTON.

Ker ne želim nobenih podtikanj, bom navedel nekatera dejstva, ki se jih v zvezi s to fotografijo spominjam iz pripovedovanja mojega očeta Jerneja.

Kdaj točno je ta posnetek nastal, mi oče ni povedal. Povedal je le, da je to bilo pred I. svetovno vojno. Po odraslih fantih, ki so bili julija 1914 vpoklicani v avstroogrsko vojsko in po rahlo obraslem listnatem drevju v ozadju lahko sklepamo, da je posnetek nastal spomladi leta 1914.

Na sliki je večina takratnih vaščanov Nemške vasi. Oče mi je že dolgo nazaj – umrl je pred 35-timi leti – povedal, kateri so na sliki. Takrat si tega žal nisem zapisal. Zato navajam le tiste, ki sem si jih zapomnil in ki

sem jih tudi poznal.

Ne levi strani je skupina mlajših in starejših žensk. Četrta, če se prav spominjam, je Starmanova Mica, eden od dveh fantičev v ospredju je Primožančev – Janez Pakiž. Spredaj v sredini stoji moj stric Jakob z mizarskim orodjem na rami. Za ramo drži soseda Matjažka (Drobnič). Poleg njiju proti desni sta Petrušček Jakob – Grže in nekoliko za njim Petronov oče – Anzeljc. Na ganku pred Škrabčevo hišo stoji moja stara mati Marija. Mogoče je med ostalimi kateri od staršev Ivana Čampe. To bo mogoče vedel kdo od sorodnikov ali kdo drugi, saj verjetno ima še kdo to sliko ne le midva z Ivanom Škrabcem.

Moški s kolesom je res moj oče Jernej. Tu moram še povedati, da kolo ni njegovo, ampak od fotografa – avtorja te slike. Moj oče je namreč prvo kolo kupil kakšno leto pred zadnjo vojno in se je šele takrat, star 45 let, naučil voziti kolo.

Hiše v vasi so tudi danes, sicer prenovljene, enako razporejene kot takrat in so v lasti potomcev takrat-

nih vaščanov. Danes ni le hiše na levi strani slike. To so podrli, ker je v neposredni bližini koncem meseca aprila leta 1945 tu strmoglavilo in zgorelo zavezniško letalo. Takrat je pogorela tudi Nemška vas.

Toliko vem o tej sliki, verjetno pa je še kdo, ki morda ve kaj več.

France Škrabec

Nemška vas pred prvo svetovno vojno

RAČUNOVODSTVO

Mirko Zbačnik s.p., Topol 10, 1385 Nova vas

gsm: 031 498 583

Vodim poslovne knjige za mala podjetja, zasebnike, društva in kmetije:

- gotovinska blagajna, potni nalogi,
- vodenje terjatev do kupcev, izdelava dobavnic, predračunov, računov, IOP, izdelava opominov,
- evidenca obveznosti do dobaviteljev,
- vodenje enega ali več TRR, možnost priprave datotek za elektronsko plačevanje,
- obračun DDV, izdelavo davčnih napovedi,
- obračun zamudnih obresti,
- obračun plač in honorarjev, davčnih odtegljajev evidenc zaposlenih, poročanje DURS, AJPES, ZPIZ ...,
- vodenje registra osnovnih sredstev,
- vodenje glavne knjige in izdelava letnih in tudi medletnih poslovnih izkazov

Prevzem in vračilo dokumentacije po dogovoru, lahko tudi na sedežu vaše firme!

Srečno 2007!

mirko.zbacnik@siol.net

ODTRGAJTE SE OD RUTINE ...

Če želite izboljšati svoje psihofizične sposobnosti, se naučiti ravnanja z orožjem, se izuriti za preživetje v različnih okoliščinah, če želite okusiti vojaško življenje, se pridružite rezervni sestavi Slovenske vojske.

www.slovenskavojska.si

Biti morate polnoletni, imeti najmanj srednjo poklicno izobrazbo in izpolnjevati predpisane pogoje. Če imate odslužen vojaški rok ali če ste se prostovoljno usposabljali za obrambo, vas bomo vključili v program specializiranega usposabljanja, če nimate odsluženega vojaškega roka, pa najprej v program temeljnega vojaškostrokovnega usposabljanja.

O vseh ugodnostih, obveznostih in pogojih vas bomo seznanili na **Upravi za obrambo Postojna**, v **izpostavah v Kopru** (tel. 05 639 22 76), **Postojni** (tel. 05 728 01 31) ali **Sežani** (tel. 05 734 55 54) ter **pisarnah v Izoli** (tel. 05 641 72 33), **Piranu** (tel. 05 674 60 02) in **Ilirski Bistrici** (tel. 05 714 55 91). Oglasite se lahko tudi pri skupini za pridobivanje kadra v Vojašnici Postojna (tel. 05 728 14 01).

... IN SE PRIDRUŽITE POGODBENI REZERVNI SLOVENSKE VOJSKE!

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO

SLOVENSKA VOJSKA
V službi domovine

Njun veliki dan

14. OKTOBRA JE ISKRENA ŽELJA PO TRAJNI BLIŽINI PRED OLTAR POPELJALA BLOČANKO SIMONO KNAVS IZ RAVEN IN NJENO LJUBEZEN – BINETA KASTELICA IZ KOMPOLJ, VASI V OBČINI DOBREPOLJE.

Njuno poznanstvo se je pričelo pred dvema letoma in pol. Najprej sta se družila le kot kolega, šele po nekaj mesecih, še sama ne vesta kdaj, je amor izstrelil puščici in postala sta par. Kmalu sta ugotovila, da sta namenjena drug drugemu, zato sta začela načrtovati poroko, ki naj bi se odvila šele prihodnjo pomlad. Ker pa sta, kot sama pravita, na obisk povabila štorkljo, sta ta pomemben korak v življenju naredila že jeseni.

Na vprašanje, ali sta s svojo odločitvijo za poroko bližnje in prijatelje presenetila, sta odgovorila: »Ko sva napovedala dan poroke, nisva imela občutka, da bi bili bližnji in prijatelji presenečeni. Najbrž so to pričakovali, bilo je samo še vprašanje časa. Odločitev so lepo sprejeli in nama ponudili

pomoč pri pripravi. Ker sva imela bolj malo časa, so bile priprave intenzivne, sploh zadnje dni.«

In že je prišel eden izmed najlepših in najpomembnejših dni v njunem življenju, ki ne bo nikoli utonil v pozabo. Simone se je najbolj dotaknilo slovo od doma, ko je ponjo prišel njen Bine, skupaj z njim pa še družina svatov. Pravi, da se je tisti trenutek morala kar malo zbrati. Binetu pa se je zdel najbolj oseben obred izmenjave prstanov in besed zaobljube, ki sta si jih mladoporočenca izrekla na ribniškem gradu, nato pa še v farni cerkvi.

Na vprašanje, kaj je vzrok vse hitrejšemu upadanju števila porok med mladimi, sta mi postregla z naslednjim odgovorom: »Meniva, da

se mladi vse manj odločajo za poroko, ker imajo strah pred odgovornostjo, saj se s poroko nekemu zavežeš za celo življenje. Poleg tega mislija, da je za to krivo razširjeno napačno mnenje o svobodi in uživanju življenja. Žal pa je res tudi to, da država finančno bolj podpira skupnosti neporočenih parov.«

Parom, ki imajo občutek, da »je to to«, svetujeta, naj se poročijo, saj se strinjata, da je to pomemben korak naprej v življenju in tudi v ljubezenskem odnosu, saj mu poroka vtisne še globlji pečat pripadnosti drug drugemu.

Naj bo vajino skupno življenje stekano iz nitk sreče, ljubezni, prijateljstva in medsebojnega razumevanja.

Alenka Ponikvar

Šola in vrtec praznovala

30 let organiziranega varstva na Blokah in 25 let preselitve v nove šolske prostore smo obeležili v petek 27. 10. 2006, s kulturnim programom in video predstavitev. V uro in pol dolgi prireditvi smo se sprehodili skozi delo vrtca in šole in pogledali, kako izgleda danes šolski in vrtčevski vsakdan.

DEDEK MRZ PRAHAJA

Občina Bloke in OŠ Toneta Šraja Aljoše tudi letos organizirata obisk Dedka Mraza. Dedek Mraz bo obiskal otroke od prvega do tretjega leta starosti v petek, 22. 12. 2006, ob 16. uri v telovadnici OŠ Nova vas.

Otroke od tretjega leta do četrtega razreda osnovne šole pa bo obiskal v petek, 22. 12. 2006, ob 17. uri v telovadnici OŠ Nova vas.

Zaključujejo se nekatere državne pomoči

V občini Bloke smo leta 2003 sprejeli Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Bloke.

V začetku leta 2004 smo program državnih pomoči v Občini Bloke posredovali Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v preverbo, ali je skladen z evropskimi predpisi. S strani Ministrstva smo dobili mnenje, da nekatere ukrepe lahko podpiramo samo do konca prehodnega triletnega obdobja, to je konca leta 2006 in se po tem obdobju popolnoma ukinejo, ker niso v skladu s smernicami EU.

Ukrepi, ki se jih po 1. 1. 2007 s

strani občine Bloke ne bo več sofinanciralo, so naslednji:

- Osemenjevanje govejih plemenic in kobil
- Cepljenje pašnih živali
- Zdravljenje plodnostnih motenj
- Stroški analiz mleka na vsebnost somatskih celic
- Analize vzorcev zemlje in krme

Nekateri ukrepi, ki smo jih že do sedaj izvajali na podlagi Pravilnika, bodo v novem programskem obdobju 2007–2013 lahko ostali, vendar bo potrebno pripraviti nove pravne podlage za dodelitev pomoči, ki jih bo potrebno uskladiti s pravili EU za državne pomoči.

Jožica Anzeljc, Občina Bloke

Na gostovanje smo povabili gledališče Palček Smuk, ki nam bo pričaralo domišljijki svet pravljičnih oseb. Obiskala nas bo muca Maca. Otroci bodo prejeli darila, obdarovanje in prireditev je finančno podprla Občina Bloke.

Vabljeni!

OŠ Toneta Šraja Aljoše in Občina Bloke

Simona in Roman

BILA JE OKTOBRSKA SOBOTA, KO SE JE SKOZI NOVO VAS PROTI FARI SPET VILA KOLONA, Z BELIMI PENTLJAMI OKRAŠENIH, AVTOMOBILOV. VZELA STA SE DVA BLOČANA: **SIMONA KRAŠEVEC** IZ STUDENCA IN **ROMAN PAVČIČ** IZ RUNARSKEGA. VSE SKUPAJ JE BILO KOT IZNENADA, TAKO ZA OKOLICO KOT ZA NJIJU DVA. PRAVITA, DA STA SE ZA POROKO ODLOČILA NA HITRO IN V MESECU IN POL SO STEKLE VSE PRIPRAVE.

Pa, da ne bomo prehiteli dogodkov, pojdimo lepo po vrsti. Začelo se je pred šestimi leti, ko je Simona, v soboto po mladinskem verouku, skupaj s prijateljicami, zavila k »Lavriču« (Kava bar Tanja). Tam je bil tudi Roman s svojimi prijatelji, ki so se ravno odpravljali v Selšček in malo na okoli. Opazili so simpatična dekleta, med katerimi je bila tudi Simona in jih povabili zraven. Roman pravi, da je v prezasedenem avtu korajžno sedla k njemu v naročje, on se pa tudi ni nič branil. Tako sta se spoznala in potem še cel večer skupaj tičala, na koncu pa izmenjala telefonske številke.

Kot je obljubil, je Roman naslednji dan Simono poklical in sledili so zmenki na pijakah v bližnjih lokalih. Kdaj pa kdaj je Simona šla tudi jahat konje k Romanu. Skratka povzeli so ju skupni interesi, pa tudi nekaj skupnih prijateljev. Vendar Simona poudarja, da ni bilo vedno tako rožnato. Večkrat sta se za kratek čas sprla in to zaradi njene trme, kot

sama pravi. Pa je na koncu vedno eden popustil, ponavadi Roman, ker se Simona zelo težko prepriča in vda. Sama pravi, da je ravno njena trma tista, ki ga je vedno privlačila na njej in poskrbela za vse pestrosti v njunem razmerju.

V šest let trajajoči zvezi sta imela kar nekaj preizkušenj, ki so njun odnos še bolj utrdile. Leta 2001 je Roman šel v vojsko, Simona pa je srednjo šolo obiskovala v Ljubljani. Roman je ves ta čas po službi, če je le utegnil, najprej krmaril v Ljubljano, nato pa v Portorož, kjer je Simona nadaljevala študij. Simona izrecno poudarja, da je bil prvo leto študija na primorskem prav vsak teden pri njej.

Letos junija sta se odločila, da je že skrajni čas, da gresta na svoje. Zmenki v lokalih so jima začeli presedati, saj nista več najstnika. Kot odločna ženska je Simona vse skupaj strokovno vpraša atija in to ob enajstih zvečer, ko je ravno končeval opravi-la v hlevu. Bil je uspešno. Ati jima

je dovolil, da si uredita stanovanje pri njih doma, v kletnih prostorih, vsaj za nekaj časa, da si opomoreta in gresta potem na svoje.

Kmalu za tem je padla tudi odločitev, da pred začetkom skupnega življenja svojo večno zvestobo eden drugemu potrdita tudi pred oltarjem. Če se je že začelo, naj se tudi dokonča tako kot se spodobi, pravita Simona in Roman, ki sta v treh mesecih sprejela kar nekaj usodnih, življenjskih odločitev. In kaj jima bo najbolj ostalo v spominu na poročni dan oziroma priprav na ta veseli dan? Pri Simoni so fantje mlaje postavljali kar dva dni, pri Romanu pa so na novo naredili leseno tablo in na njo napisali voščilo mlademu paru. Poročni dan je šel tako hitro mimo,

da šele sedaj, ko se stvari počasi umirjajo in ko lepita fotografije v album, dojemata, da imata za sabo nepozabno lep dogodek. Najbolj ganljiv del je bil v cerkvi, ko je slovesnost spremljal mladinski pevski zbor iz Loškega Potoka in to na posebno željo Simone.

Od poroke naprej sta začela s skupnim življenjem v lično opremljenem stanovanju. Da bo sreča popolna, pa bosta naslednje leto tudi zibala. Mladoporočenca Pavčič mladim parom svetujeta, da ko pride čas za poroko, se morata trdno odločiti oba in to čimprej izpeljati. Poroka je lep dogodek, ki te še bolj poveže, ne moreš se kar tako skregati, predvsem pa se še bolj spoštuješ.

Anja Anzeljč

Z mrzlih Blok v vročo Katalonijo

Katalonija je najbolj razvita pokrajina v Španiji. Radi bi bili samostojni, toda Madrid jim ne da dihati. Imajo se za vase zaprte ljudi, kakšni pa so tam ljudje v resnici, boste bralci pa sami presodili.

Že ko sva s spremljevalcem iskala stanovanje prijateljice in sem sredi Barcelone vprašala za pot neko žensko, je še prej, kot je povedala za pot, okoli nas nastala gruča ljudi.

Odhajala sva, oni pa so si naredili tako en klepet. Ženska se je spomnila mojega obraza in čez nekaj dni smo imeli srečanje na drugem koncu mesta. Edino, kar jih razkropi, je, če nekdo začne z angleščino. Toda tudi tu so izjeme. Ženska iz sosednjega bloka me je odpeljala domov, češ da

se tudi njena hči uči angleščino.

V prijateljičinem bloku se je z nami peljal deček kakih desetih let. Takoj je začel pripovedovati, da ima rojstni dan. Potem pa se je kar preselil k nam, da mu je stari ata v kangleci nosil za jest. Vseskozi je govoril, jedel pa le malo. Rekla sem mu, naj za mano ponavlja stavke Iz Jež'ce čez cesto v Stož'ce po rož'ce ali pa Na vrh brda vrba mrda. Nikamor ni šlo. Povedala sem mu slovensko besedo z največ soglasniki ČMRLJ. Otrok je silil v prijateljičino mamo, ki je stara že kar čez devetdeset let, toda ni se pustila motiti z iskanjem tako zapletene španske besede, temveč je ognjevit navijala za mestni nogometni klub Barcelono.

Največji problem pa je bila španska prehrana. Ribe in kar naprej ribe. Ob prihodu sem ji na kratko omenila znamenitosti Slovenije. Latinskega imena ni poznala za Proteus – človeško ribico, ki živi v jami. »Pa so dobre?« je vprašala. »Saj niso za jesti,« sem ji odvrnila. »Seveda ne, saj ti nobenih rib ne maraš!«

Nekega dne sem posedala v parku. Na sosednjih klopah je bilo veliko ljudi. Spraševali so me, od kod sem. Za Slovenijo niso vedeli, za Jugoslavijo pa so. »Toda mi smo sedaj samostojni. Imeli smo desetdnevno vojno!« Pri teh besedah se je okoli mene nabrala gruča moških. »Koliko pa vas je?« »Okrog dva milijona!« »Ne glavno mesto, temveč vsa Slovenija?« Ko so izvedeli, da nas je vseh skupaj dva milijona, so se začeli čuditi in hvaliti našo hrabrost. (Tudi Katalonci hrepenijo po neodvisnosti. Bili so neodvisni en dan, potem pa so jim iz Madrida zažugali

in vse je bilo spet po starem.)

Pred dvema letoma je bil pri nas referendum o odpiralnem času trgovin. Zapravili smo šeststo milijonov, vse bo pa po starem. Duše bi prodali, če bi to kdo dobro plačal. Sama sem šla v času opoldanskega počitka v trgovino, ki je bila na stečaj odprta. Ženska je imela glavo na mizi. Ko me je začutila, saj je dremala, je vstala, me prijela za ramena in rinila proti izhodu. Bil je čas sieste in ne dajo se motiti.

V nedeljo smo šli k maši. Rana maša je ob dvanajstih. Vse ženske so imele pahljače, le jaz sem bila brez nje. Čudno so me gledale. Poleg tega pa me je deček Albert neprestano cukal, naj vendar pojem. Doma mi je dala znanka iz bloka pahljačo. Sedaj pa so me gledali čudno na bikoborbi. Edina sem bila z njo. Gledalci pa so bili povečini Poljaki.

Silva Marolt

Ali bi lahko prodajali tišino?

PRED NEKAJ LETI SO V SLOVENIJI OPRAVILI ANKETO MED TUJIMI TURISTI. VEČINA JIH JE NA VPRAŠANJE, ZAKAJ SO ZA POČITNICE IZBRALI SLOVENIJO, NAVEDLA LEPO NARAVO IN TIŠINO. DA, TUDI TIŠINA JE LAHKO SVOJEVRSTNA VREDNOTA. VREDNOTA, KI JO NAVADNO ZNAJO CENITI LE MESTNI LJUDJE. TUDI SAMA SE TEGA DOLGO ČASA NISEM ZAVEDALA. KO SVA SE NEKOČ Z MOŽEM VEČ UR POTEVALA PO KOČEVSKIH GOZDOVIH, ME JE NENADOMA PRESENETIL Z UGOTOVITVIJO, DA ŽE NEKAJ UR NISVA SLIŠALA LJUDI IN AVTOMOBILOV. KER SEM TAKRAT ŽE KAR DOBRO POZNALA NJEGOVO DEŽELO NIZOZEMSKO, MI JE BIL SEVEDA TAKOJ JASNO, ZAKAJ SE MU ZDIJO PROSTRANI, POPOLNOMA MIRNI GOZDOVI NEKAJ POSEBNEGA. NA NIZOZEMSKEM HRUP LJUDI, AVTOMOBILOV IN LETAL SLIŠIMO NA VSAKEM KORAKU. KOT EDINO REŠITEV TAM ŽELJNIM MIRNIH SPREHODOV PONUJAJO MIRNE CONE. TO SO MAJHNA OBMOČJA, V KATERIH LJUDJE NE SMEJO POVZROČATI HRUPA, DOSTOP Z AVTOMOBILI PA JE OMEJEN.

Na Blokah se brez dvoma lahko pohvalimo z »naravno« mirno cono, ki je seveda v veliki meri posledica redkejši poseljenosti. Razmislimo, ali bi to lahko obrnili sebi v prid. Bloke imajo ves potencial za razvoj pohodniškega in kolesarskega turizma. V zadnjih letih se vedno bolj uveljavlja tudi t.i. naravoslovni turizem, kjer programi obsegajo ogledovanje naravnih znamenitosti, živali in rastlin. Vse te dejavnosti pa običajno privabljajo ljudi, ki iščejo aktivne, vendar mirne počitnice, daleč proč od mestnega vrveža. Ti turisti se navadno izogibajo najbolj obleganim destinacijam in velikim hotelom. Če torej želimo na Bloke privabiti turiste, ki bodo znali ceniti to, kar Bloke že imajo, torej ne potrebujemo hotelov, bazenov in golf igrišč. Dovolj bi bilo že nekaj kmetij, ki bi ponujale prenočišča, ter nekaj ponudnikov drugih storitev (npr. trgovina s spominki, izposojevalnica koles ...). Osnovo za takšen turizem – naravo – že imamo, potrebujemo pa več ponudnikov storitev, saj bomo le tako turiste na Blokah tudi zadržali. Če želimo s turizmom ustvariti delovna mesta, se moramo potruditi, da bodo turisti Bloke izbirali za izhodišče dnevnih izletov, pri nas pa bodo preživeli več noči.

Vprašati se moramo tudi, kako bomo Bloke pro-

movirali. Zavedati se moramo, da je v bližini veliko naravnih znamenitosti (npr. Cerkljansko jezero, Rakov Škocjan), ki so bolj znane in opisane v marsikaterem turističnem vodiču. Zato mo-

ramo poiskati prednosti Blok in jih ustrezno predstaviti turistom, ne le v Sloveniji, temveč tudi v tujini. Mnoge turistične dejavnosti na Blokah bi lahko izvajali preko celega leta. Naravoslovne turiste bi v poletnih mesecih privabili s zanimivimi rastlinami in številnimi žuželkami na mokriščih vzdolž Bloščice. V zimskih mesecih pa bi lahko organizirali sledenje divjadi in velikim zverem v snegu. Turistom, željnim rekreacije, bi lahko poleti ponudili kolesarjenje, jahanje in pohodništvo, pozimi pa smučarski tek.

Seveda na Blokah ne moremo prodajati le tišine, kot sem provokativno zapisala v naslovu. Zagotovo pa lahko spokojno pokrajino vzamemo za naše izhodišče in s premišljenim in usklajenim delovanjem ustvarimo prav posebno turistično destinacijo. Takšno, ki bo privlačila ljudi, ki znajo uživati v hoji po nedotaknjeni, mirni pokrajini.

Jana Kus Veenvliet

Foto: Paul Veenvliet

Z obsežnimi območji nedotaknjene narave bi lahko privabili turiste tudi pozimi

Foto: Paul Veenvliet

Metulji zaradi pisanih barv pogosto zbudijo zanimanje obiskovalcev Blok

Pridobivanje certifikatov

S spremenjeno kmetijsko zakonodajo bo možno registrirati tudi dopolnilne dejavnosti na kmetiji. Kandidati bodo morali imeti ustrezno izobrazbo ali pa si pridobiti nacionalno poklicno kvalifikacijo. Trenutno je moč pridobiti nacionalno poklicno kvalifikacijo za naslednje dejavnosti: predelava sadja, predelava mesa, predelava mleka, peka kruha, čebelarstvo. Vse, ki ste zainteresirani pridobiti si nacionalno poklicno kvalifikacijo, vabimo, da se prijavite na KSS Cerknica tel. 70 97 040, kjer boste dobili tudi dodatne informacije.

KSS Cerknica

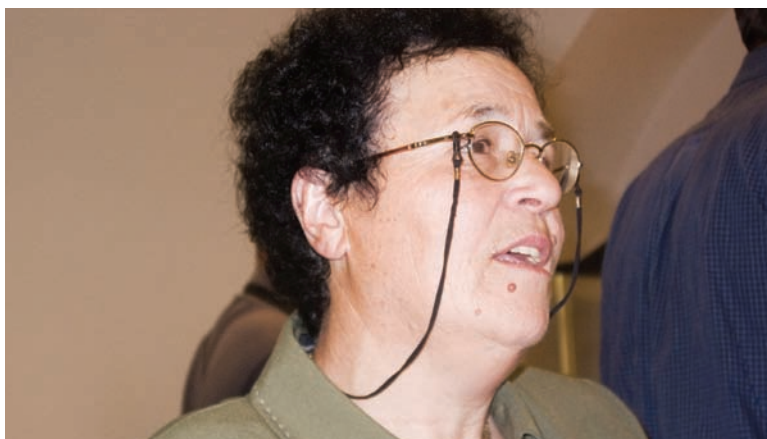
Ljudje pod Snežnikom

KONEC JULIJA JE PRI ZALOŽBI DRUŽINA IZŠLA KNJIGA – ZBIRKA ČRTIC MARICE MAROLT IZ VELIKIH BLOK. ZGODBE GOVORIJO O LJUDEH, KI JIH JE SREČEVALA V ŽIVLJENJU V RODNI LOŠKI DO-LINI, KO SE JE PISALA ŠE KOMIDAR, IN LJUDEH Z BLOK, KAMOR SE JE PRESELILA PO POROKI PRED PETINDVAJSETIMI LETI. NASLOVNICO JE Z AKVARELOM SNEŽNIKA, POD KATERIM SO ZGODBE NASTAJALE, IL- USTRIRAL SLIKAR LUKA MODIC IZ VELIKIH BLOK. IZID TE KNJIGE LAHKO VSEKAKOR NA BLOKAH OZNAČIMO ZA KULTURNI DOGODEK LETA.

Napisati knjigo je vselej veliko delo. Običajno je to dano le izbrancem, ki jim beseda lepo teče in čutijo potrebo, da svoje občutje in razmišljanje povedo tudi drugim. Pravimo jim pisatelji in jih ni na pretek. Na Blokah je to uspelo pesniku in pisatelju Ivanu Čampi, ki je pred vojno izdal več literarnih del. Pred desetletjem se je med nesmrtno vpisal ljubitelj lepe besede Janez Praprotnik, ki je v knjigi Blagajevke zbral predvsem svoje mladostne spomine. Jožetu Lavriču Casciu pa je pred dvema letoma to tudi uspelo s knjigo Korenine siciljanskega labirinta. V letošnjem letu pa smo bili ponovno priča lep-ega dogodka, ko je založba Družina izdala zbirko črtic z naslovom Ljud-je pod Snežnikom, ki jih je napisala tako rekoč naša sosedka, sicer pa redna sodelavka Bloškega koraka Marica Marolt.

Ljubezen do lepe besede je začutila že zelo zgodaj. Zelo rada se spominja Marije Avsec, učiteljice slovenščine v osnovni šoli. Vse jih je naučila.

V šoli ni imela nobenih težav pri slovnici niti pri literaturi. Zelo rada je brala in zelo blizu ji je bil Cankar in tudi z Dostojevskim se je ukvar-jala. Blizu ji je bil Murn s svojimi

Marica Marolt

otožnimi pesmimi, ki se jih je veliko naučila na pamet.

Prve zgodbe je napisala nekako pred tridesetimi leti. Poslala jih je reviji Ognjišče. Urednika Silvest-era Čuka je prevzel predvsem njen način razmišljanja in pripovedovan-

ja, ki ga je spominjal na Cankarjeve črtice. Vse te zgodbe pa so bile ob-javljene pod psevdonimi (Mac, Na-talija ali pozneje Severin). Od leta 1992 jih je podpisovala s pravim imenom. Skozi leta se jih je tako na-bralo osemindeset. V tej knjigi pa je izbrala sedemintrideset črtic, od tega nekaj še neobjavljenih.

KJE NAJDE NAVDIH

Marica Marolt je velika občudovalka lepote in drobnih doživljajskih tren-utkov v naravi. Hkrati pa je tudi prefinjena opazovalka ljudi in življenja, ki jo obdaja. Vsebine njenih črtic piše bodisi po pripove-

ob branju doživeli »božji dotik« kot ga je ona, ko se ji je srce širilo ob občudovanju lepote božjega stvarstva in pelo ob dožitju njegove ljubez-ni. Bralca pritegne predvsem sliko-vito opisovanje dogodkov, oseb in narave.

Skozi zgodbe pa je razvidna tudi njena življenjska pot. Doma so imeli le skromno kmetijo in skrb za košček kruha je bila neizmer-na. Danes se vse to spreminja in z bolečino opazuje opuščene njive in polja, ki so preživljala rodove. Življenjske težave in tipična kmečka skrb po preživetju v njenih zgod-bah doživlja pravi dramski razplet in skoraj nakazuje katastrofo. Toda zaključek zgodbe je vselej pozitiven in optimističen. Vselej se pojavi žarek upanja. Ko sem jo povprašal po tej značilnosti, mi je odgovori-la: »Sama niti ne vem. Vsekakor mi je človek zelo blizu in verjamem v krščanski etos, kateremu pripadam. Verjamem, da je del božje dobrote in ljubezni namenjen tudi nam.«

Bločanom pa je v ponos tudi il-ustracija na ovitku knjige, ki jo je prispeval akademski slikar Luka Modic, ki svojih stvaritev ne postavl-ja na ogled prav pogosto. S podobo Snežnika v tehniki pero-akvarel na-kazuje njeno vsebino.

Knjiga je natisnjena v malem for-matu in obsega 144 strani. Dobite jo lahko po ceni 1950 sit oziroma 8,14 € pri Marici Marolt Velike Bloke 30, telefon 70 93 940.

Stane Korenjak

Najnovejše modne pričeške za sezono jesen zima 2006/07

Svetovne modne smernice za mlade pri oblikovanju pričesk so tokrat presenetile z izjemno obliko striženj in barv las. Drznejši bodo še vedno želeli divje-žive kontrastne barv od rosardeče do modrovijolične. Obli-ka le-teh v step-by-step stilu pa se razteza od ostrih-neenakih linij do mehke asimetrije.

Od te divje in barvite mode pa se loči ekstravaganca. To niso pričeske samo za silvestrovo, to je moda, ki se nosi, ki ne izziva in ni vpadljiva, ampak enostavno lepa in urejena. Barve las so prekrasni novi kontras-ti nians medu, lešnika in karamela.

Niso več atraktivne belo blond ali celo sivo blond barve las, modna je tista barva las, katere smo se vse

Ženske branile, češ »samo, da ne bo oranžna!« Ja prav ti toni – topli od-tenki blond do temno rjave barve so sedaj naj, naj ... Temnorjavo barvo las oz. čokoladno popestri-mo s tankimi prameni temno blond oz. bež barvo. Blond barvo pouda-rimo z rjavooranžno. Ni nujno, da so to prameni po celi glavi, lahko je to širok pas las samo na eni strani glave. Daljši lasje, obvezni fru-fru na čelo, na vrhu glave lasje počesani nazaj, visoko natupirani ter zadaj

malo pripeti ali speti postrani v čop. To je preprosto, šik in elegantno. Če so lasje tanki, ne nosite jih spuščene ravne in gladke, ker jih bo videti še manj. Ostrizite jih do ramen ali krajše, če pa tega ne želite, jih ob-vezno navijte, ker kodri naredi-jo volumen in so zopet v modi na daljših laseh.

Moške frizure – še vedno stopničasto daljši lasje ali pa ostrizeni na iroke-zo, zraven sodi, »neverjetno«, oble-ka s kravato.

Frizerski salon Jožica vam želi vesel božič in srečno novo leto 2007, želimo vam veliko lepih novih fri-zur v letu 2007.

Jožica Mihelič

Bločani v Rimu (II.)

Foto: Lejze Hostnik

Novembra je že druga letošnja skupina bloških romarjev obiskala večno mesto Rim. Tam nas je sprejela prijazna vodička Veronika, ki nas je popeljala skozi Vatikanske muzeje, v najveličastnejše rimske bazilike, preko živahnih trgov, po španskih stopnicah, nadalje okrog najlepših fontan in nenazadnje tudi v katakombe ter mimo foruma, panteona, koloseja in kar je še takega. Ves čas nas je spremljalo prekrasno vreme, tako da se nismo mogli pritoževati niti nad mrazom niti nad vročino. To pa ne velja za makarone, ki so nam jih na pol kuhane postregli prav vsak dan. Vrhunec našega romanja je bila sredina avdiencia na trgu sv. Petra v Vatikanu, kjer nas je doletela posebna čast, da nas je v slovenščini pozdravil, nagovoril in blagoslovil papež Benedikt XVI. (R.&V. K.)

BLOŠKA NEVIHTA

Letošnje leto je bilo kar nekaj neviht. Zadnja je bila celo koncem novembra. K sreči kakšne škode niso povzročile.

Pred leti pa je v Velikih Blokah strela udarila v Lenčkov kozolec in raztreščila nosilni steber, ki mu na Blokah pravimo »baba«. Večje škode pa ni bilo.

Po tem dogodku sem šel tam malo v gostilno in mi je lastnik kozolca Korle rekel: »Bohdej, Tonček! Vejš, de mi je u babo trejšču?«

Za to sem že slišal, pa sem to vprašanje malo po bloško obrnil in Korletu dejal: »Ja, nu! Buh ji dej nebesa!«

Kovačev Andrej, ko je to slišal, je pa dodal: »Vejš, Tonček, al' mu nej u tapravo.«

VOLITVE SMO PRESTALI

Hvalabogu! Volitve so za nami. Na Blokah je šlo, kolikor vem, brez kakšnih velikih križev in težav. Kljub kakšni neumnosti smo se pametno pogovorili. Jasno! Saj nismo nobena Izola ali kakšen Tržič.

Izbire nismo imeli težke. V glavnem smo kar pri starem ostali. Zakaj pa ne?

Ciganje, ki so si že večkrat zapovrstjo izbrali istega glavarja, pravijo: »Kaj bi žarnico menjali, dokler sveti!«

No, tako smo se tudi mi odločili glede župana in še pet drugih svetnikov, ki nam bodo poleg dveh novo izvoljenih »svetili« naslednja štiri leta, magari so »odvisni« ali »neodvisni«.

Po novem pa imamo dve svetnici. Tako je med svetniki svetnic več kot 28 od sto. Menda imajo ženski več od sto kot pa na Blokah samo v parlamentu na Finskem.

Naj bodo vse in vsi uspešni!

Ob tej priliki uspehov želim tudi vsem Bločankam in Bločanom, obenem pa zdravja in zadovoljstva ob letošnjih praznikih ter v prihajajočem novem letu 2007.

Obloški Tonček

NEPRILAGOJENA

HITROST IN STAVKA

Sedaj, ko so Bločani izravnali ovinek pri kapelici, bodo vozniki še bolj pritiskali na plin. Policisti pa se resno pripravljajo na stavko, ker imajo Ambrusa "poln kufer" in sploh morajo pretrdo delati. Predlagam, da pridejo k nam. V Velikih Blokah zelo nujno potrebujemo ležeče policaje, da bodo vozniki vozili skozi vas s prilagojeno hitrostjo.

OTROCI IN STARŠI

Ne poznam nikogar, ki bi bil bolj naveličan tega zahodnjaškega potrošništva, kot je naša mami. Če ji ponujajo pohištvo, pravi, da ima tudi sama več kosov za oddati. Če ji ponujajo knjige, jih tudi sama ponudi založbam. Nekaj je pa le preveč, zadnjič je rekla, da ne rabi nobenega programa za tipkanje na računalniku.

BLOŠKO KMETIJSTVO IN OTROCI

V zadnji številki Notransko kraških novic se je novinarka pogovarjala z otroki novskega vrtca, kaj si želijo dobiti od Miklavža. Nejc si je zaželel štajerja in balirko. Špela bi rada dobila gospodinsko orodje. Erik pa si želi kmetijo. Živali si bo sam dokupil. Meris pa bi tudi rad traktor s prikolico. Ko je Miha to prebral, si je rekel: »Brez skrbi smo lahko za bloško kmetijstvo.« Da, da. To je že res, vendar je nevarno, da preden bodo ti otroci odrasli, jih bo dobila v roke kmetijska svetovalna služba in jim razložila, da se vse to ne splača.

**fotografiraj
bloke
si**

Neformalna fotografska skupina fotografiraj.bloke.si vas vabi na razstavo fotografij Blok v štirih letnih časih. V galeriji BOŠ v Novi vasi bo odprta do 15. januarja.

Župan naše občine			DEŽELA VZHAJA- JOČEGA SONCA	GNUS	BUKOV PLOD	SPOJINA ALKOHOLA Z ORGANSKO KISLINO	DRAGO TRŠAR	KMETIJSKO OPRAVILO	VSEBINA VULKAN- SKEGA IZBRUHA	POLET, VNEMA	INDIJSKO ŽENSKO OVOJNO OBLAČILO
STEKLENICA ZA ZAŽI- GANJE OKLEPNIH VOZIL											
GLAVNA PROMETNA POT											
UMETNOST- NA SMER V DRUGI POLOVICI 20. STOL.							OBER				
MET ŽOGE ČEZ NASPROT- NEGA IGRALCA					VERDIJEVA OPERA						
OSEBNI ZAJMEK					PARADIŽ, EDEN				MUSLIMAN- SKI POZDRAV	TURISTIČNO NASELJE NA OTOKU KRKU	ODVETNIK
TONE SVETINA				KARAMBOL	MELODIJA, NAPEV (IZ ČRK: IRA)	POPULAREN SLOVENSKI FILM RIMSKA PET					
KITICA IZ OSMIH ENAJSTER- CEV, STANCA								POGAN			
OPICA Z MADAGA- SKARJA ANDREJ KURENT								KOSOVSKE POLITIK DEMAČI			
								PLOHA			
								DELAVNICA ZA TALJENJE			
Bloški korak	VANADIJ GOBICE NA USTNI SLUZNICI, SOOR		GRAFIČNA TEHNIKA, JEDKANICA	VLADIMIR LEVSTIK	HOKEJSKA PLOŠČICA NAZIV		ŽIVAL, KI RIJE V ZEMLJI	EKSTREMNI SMUČAR KARNIČAR PRIMORSKI DED			
GOSTINSKA DELAVKA, KI SERVIRA							PREDELO- VALEC PLASTIČNIH MAS; KIPAR	SIMBOL ZA RADIJ	KDOR IMA ANEMIJO ZNAMKA FRANC. KLAVIRJEV		
VSEBINA PSALTERJA										KALCIJ STAROEPIJ. KRAJEVNO BOŽANSTVO MEMFISA	
ŠOLSKA OCENA				EDO MOHORKO						ŠOLSKA OCENA ODLIČNO POLITIK DOLANC	
RAHEL, KOMAJ ZAZNAVEN VETER (STAR.)				DEL DNEVA	SLOVENSKA PISATELJI- CA VAŠTE SAMEC GOVEDA						VODITELJ TV ODDAJE "TRENJA" NA POP TV (UROŠ)
SMOJE, MILJENKO- avtor scena- rija za "Naše malo misto"	PREBI- VALKE ARAB- SKEGA POLOTOKA										TEŽA EMBALAŽE
SLOVENSKI PISATELJ IN ZDRAVNIK LOKAR (1892-1989)							STRNIŠČE; BELA ŽITA				
SLOVENSKI PIANIST (ANTON, 1889-1973)							SLOVENSKI PISATELJ (JANEZ) KAREL ERBEN			SIMBOL ZA LANTAN CIRIL NOVAK	
RASTLIN- SKA BODICA				AVTOMO- BILSKA OZNAKA KARLOVCA							
ČAS GONJENJA JELENOV				KRAJ JUŽNO OD MARIBORA	VSEKAVA- NJE						
NEKDANJI VRVAR					ČERNIGOJ MILAN AM. FILM. IGRALEC DIESEL						
STANKO BLOUDEK			LETALO								
VEČ TANČIC, TANČICE			NOVO MESTO								
ALOST - francoski naziv za belgijsko mesto Aalst; HLID - rahel, komaj zaznaven veter; MENUET - star franc. ples	STAR, ZMERNO HITER FRANCOSKI PLES										

GOSTILNA MIKLAČIČ

Odprto vsak dan od 10^h do 22^h razen ponedeljek zaprto
Janez Miklavčič s. p., Velike Bloke 14, 1385 Nova vas, tel: 01/709 80 40

NUDIMO VAM:
jedi po naročilu
malice
kosila

SPECIALITE TE HIŠE:
kmečka pojedina
kolone
domači narezek
divjačina

POSEBNA PONUDBA:
ohceti
praznovanja in druge
zabave za družbe
do 100 ljudi

Nagrade podeljuje Gostilna Miklavčič:

- 1. nagrada — družinsko kosilo za štiri osebe
- 2. nagrada — kosilo za dve osebi
- 3. nagrada — kosilo za eno osebo

Rešitve pošljite do 10. 1. 2007 na naslov; Občina Bloke, Bloški korak,
Nova vas 4a, 1385 Nova vas

Nagrade iz križanke v prejšnji številki Bloškega koraka je podelilo podjetje
Avtoservis Kraševac in so jih prejeli:

- 1. nagrada: Preizkus zavor in test plinov na osebem vozilu je prejel Rajko Zalar, Gradiško 3, 1385 Nova vas
- 2. nagrada: Premontaža in centriranje štirih gum je prejel Tone Urbas, Volčje 2, 1385 Nova vas
- 3. nagrada: Optična nastavitve prednje preme na vozilu je prejel Milan Otoničar, Sv. Vid 27, 1380 Čerknica

*Cenjenim občankam in občanom,
sodelavkam in sodelavcem
ter poslovnim partnerjem
se zahvaljujemo za Vaše zaupanje
in sodelovanje v letu 2006,
obenem pa Vsem želimo
prijetne Božične praznike in
srečno ter uspešno
Novo leto 2007.*

Kolektiv Kovinoplastike Lož, d.d.

KOVINOPLASTIKA LOŽ

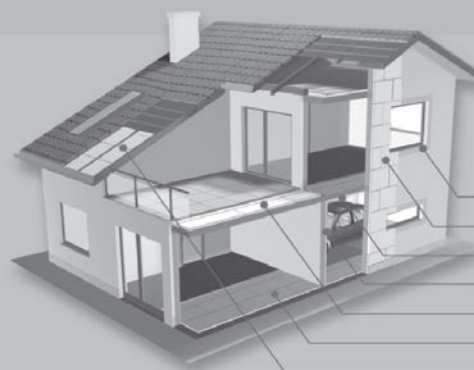
Lož, Cesta 19. oktobra 57, 1386 Stari trg pri Ložu,
tel.: +386 1 70 95 100, fax: +386 1 70 58 466
www.kovinoplastika.si

novolit

NOVOLIT, PODJETJE ZA
PROIZVODNJO IZOLACIJSKIH
IZDELKOV D.D. • NOVA VAS 56
SI-1385 NOVA VAS NA BLOKAH

TELEFON +386 1 7050 300
TELEFAKS +386 1 7050 330
E-MAIL NOVOLIT@NOVOLIT.SI
HTTP://WWW.NOVOLIT.SI

FASADNI PROFILI
FASADNI SISTEMI
PRIBETONIRANE PLOŠČE
ABSORPCIJA ZVOKA
RAVNE STREHE
IZOLACIJA TAL
POŠEVNE STREHE

>>> CELOVITE REŠITVE NA PODROČJU TOPLOTNE IN ZVOČNE IZOLACIJE

Z NAMI VAM BO POLETI HLADNO IN POZIMI TOPLO

GRADBENO TEHNIČNA TRGOVINA

01/705 03 57
01/705 03 00

Pokličite svetovalci vam bomo
041/993 591

Kompresor E 245/8/24 L	30.000,00 SIT 125,19 €
Kladivo vrtalno GBH2/24 Bosch	49.999,20 SIT 208,64 € -5%
Stroj brusilni namizni elektr. BT 1520 NUTOOL	11.990,40 SIT 50,04 €
Baterija POLIMIX krom lahka kopalna kad	6.900,00 SIT 28,79 €

Kotel DEMIR DOKUM DKY-S 5-34,9 kW	171.000,00 SIT 713,57 €
Mot. žaga Husqvarna 340 2,7 KS 37cm 4,7kg	101.556,00 SIT 423,79 €
Čistilec visokotlač. na hladno vodo JET HANDI-LAVOR	22.260,00 SIT 92,89 € -5%
ZELO UGODNA PONUDBA ORODJA "UNIOR"	

PONUDBA VELJA DO RAZPRODAJE ZALOG. Popust velja za gotovinsko plačilo. Cene vključujejo DDV.

Vesele praznike, v novem letu 2007 pa veliko sreče in lepih trenutkov.